

NOVI GLASNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

KMETIJSKI VARČEVALCI

PREDVSEM VEČ HRANE

Velika vloga HIP pri razvoju kmetijstva

Konec junija lanske leto je bilo v Hmezadovi hranilnici in posojilnici že 13.831 vlagatelj, hranilne vloge pa so znašale kar 140 milijonov 197.000 dinarjev. V istem času je bilo število posojiljemalcev 5819, višina posojila pa je znašala več kot 251 milijonov dinarjev. Od leta 1975 se je število varčevalcev povečalo za 37 odstotkov, višina hranilnih vlog skoraj za trikrat.

Dejstvo je, da je Hranilnica in posojilnica nosilec naložb v kmetijstvu. V skladu z novim zakonom o hranilno kreditnih službah pa so pred kratkim v Žalcu ustanovili skupno hranilno kreditno službo. Samoupravni sporazum so podpisale vse TZO, TOZD in eno-

vite DO v SOZD Hmezad, Gozdno gospodarstvo Celje, TOK Vransko in TOK Kozjansko.

Med pomembnejšimi nalogami Hranilnice in posojilnice Hmezad v tem srednjeročnem obdobju velja omeniti pospeševanje tistih naložb, ki bodo zagotavljale hitrejšo bolj učinkovito proizvodnjo hrane. Z usmerjeno kreditno politiko bodo delali v skladu s Hmezadovimi temelji plana razvoja na vseh področjih kmečke proizvodnje. Poglavne naloge pa so prireja mesa, prašičev, goved, perutnine in prireja mleka. Bolj kot doslej si bo HIP prizadevala za izvajanje proizvodnih naložb. Tu velja omeniti predvsem urejanje kmečkih zemljišč od melio-

racij, agromelioracij pa do nakupov zemljišč. HIP se bo intenzivneje angažirala pri tistih naložbah, ki bodo pomembnejše in kjer bo delež nepovratnih sredstev večji. Vodja HIP Stanko Žagar nam je povedal, da bodo podpirali tiste naložbe, ki povečujejo proizvodnjo na čvrstjših kooperacijskih odnosih in naložbe o združevanju dela in sredstev. Da jim bo uspelo izvesti vse prednostne naložbe, bodo v HIP združevali 35 odstotkov vseh prostih sredstev za naložbe. Likvidnostna rezerva v banki naj bi znašala 5 odstotkov, prosta sredstva hranilnih vlog za izpostave hranilnice in posojilnice pa naj bi znašale 57 odstotkov.

JANEZ VEDENIK

PRVE LETOŠNJE – PREDVSEM DALJŠE POČITNICE

Pričele so se letošnje zimske počitnice. Petek je bil dan, ko je v šolah zadnjič v tem polletju zazvonil zvonec in ko so šolarji prejeli polletna spričevala.

Letošnja polletna žetev je prinesla tudi daljše zimske počitnice, šolarji pa sedaj nimajo kaj dosti časa za razmišljanje, zakaj. Glavno je, da so dolge, z energetskimi problemi pa naj se kar ukvarjajo odrasli.

In kako bodo mladi preživeli zimski počitniški čas? Za organizirano smučanje so v Celju poskrbeli pri telesnokulturni skupnosti občine Celje in pri Izletniku, paketi, ki jih ponujajo pri Centru za mladinski turizem pa so naši mladini prav tako dostopni. Celjsko mladež bomo torej lahko srečali na Golteh, Svetini, Rogli, na Gričku in Golovcu. Tudi na smučiščih sosednje Avstrije in Italije se bodo pojavili, medtem ko se bodo mnogi zadovoljili kar z najbližnjim hribočkom. Denarnice staršev pač niso enako debele.

SPET ŽIVAHNO NA GOLTEH

Rekreacijsko turistični center Golte znova živi svoje polno življenje. Žajvel je po skoraj dveletnem premoru. Čeprav v tem času na žičnih in vlečnih napravah ni bilo napravljenega bistveno nič novega, prāt tako ne na smučiščih, razen električne napeljevalne za možnost večernega in nočnega smučanja, stopa kolektiv na Golteh v novo obdobje z novimi načrti.

Gondola je obnovljena, do hotela na Golteh pelje tudi nova cesta, ki je v bistvu podaljšek tiste, ki vodi do Šmihela nad Mozirjem. Razlika je le v tem, da je v podaljšku dosti širša in da zaenkrat še nima asfalta. Urejen je tudi parkirni prostor na Planinski ravni.

Kolektiv Rdeče dvorane v Velenju, ki je zdaj upravljalec centra pod Medvedjakom, čeprav za hotel skrbi velenjsko gostinsko podjetje, si prizadeva, da bi s pomočjo štirih občin celjskega območja, se pravi celjske, velenjske in mozirske, že letos in morda še prihodnje leto zbral toliko nepovratnih sredstev, da bi lahko zaključil gradnjo Golt in tako dosegel, da bi center poslej živel na svojih nogah, s svojim prihodkom. Prav zato je štirim občinam ponudil samoupravni sporazum o združevanju dela in sredstev za izgradnjo rekreacijsko turističnega centra Golte v novem srednjeročnem obdobju. Kaže, da je predlog naletel na polno razumevanje, kar tudi pomeni, da usoda Golt, s finančne plati, naj bi ne bila več dvomljiva.

MB

POBRATIMSKI VRISK NA ŠMOHORJU

S snežno odejo obložena pobočja Šmohorja so bila v preteklem tednu prizorišče radostnega počitniškega živčava.

Skupnost otroškega varstva in izobraževalna skupnost občine Laško sta namreč povabili v goste skupino tridesetih pionirjev iz pobratene občine Vrbovec, da bi si na šmohorskih smučinah pridobili osnovne smučanje. Za strokovno vodstvo tega enotedenskega tečaja je poskrbel zveza učiteljev smučanja, sekcija iz Laškega, za prijetno, toplo in varno zavetje oskrbnika planinskega doma na Šmohorju, vlečnico pa je dala na razpolago osnovna šola Primož Trubar iz Laškega.

Med kratkim bivanjem osnovnošolcev iz bratskega zagorskega Vrbovca so svoje vrstnike obiskali učenci iz centralne osnovne šole Laško. Pripravili so jim pester kulturni program ter jih seznanili s svojim delom in značilnostmi laške občine. Jezikovne pregrade so v trenutku izginile, saj si znajo otroci na čisto svojstven način izbrati skupno govorico, ki jih tudi jezikovno združuje.

Tako se je po Jurkovškovi dolini ves pretekli teden, dopoldne in popoldne, razlegal otroški smeh in vrišč, ob koncu tečaja pa so bili pionirji iz Vrbovca zadovoljni, tako z organizacijo kot z rezultati smučarskega tečaja. Da bodo še radi prišli, so ob slovesu dejali.

Skupino pionirjev iz Vrbovca so spremljali tudi družbenopolitični delavci občine Vrbovec, z namenom, da se z Laščani skupno dogovorijo o izmenjavi poletnih oziroma zimskih zmogljivosti v času šolskih počitnic.

M. AGREŽ

ZDOMCI

ADMINISTRACIJA JIH ODKLANJA

Dobiti gradbeno dovoljenje je peklenska muka

Tako kot že nekaj let doslej so tudi letos v vseh slovenskih občinah pripravili novoletne razgovore z zdomci. V občini Žalec so ti razgovori potekali kar v krajevnih skupnostih. Tudi letos so ugotavljali, da je bila udeležba vse prej kot dobra. Pred leti so zdomci sicer še prihajali, sedaj pa jih je vedno manj. Zakaj?

Vzrokov je seveda več, dejstvo pa vendarle je, da se večina naših zdomcev zanima predvsem za to, kakšne so možnosti, da ob vrnitvi odprejo kakšno obrt. To, da je treba zdomcem pri tem pomagati smo že ničlikokrat zapisali in to je navsezadnje zapisano tudi v dogovoru o temeljnih družbenega plana občine Žalec za to srednjeročno obdobje. Do sem seveda vse lepo in prav. Dokler je vsa stvar na papirju. Ko pa jo je treba uresničevati v praksi, marsikdo ali pa večina zdomcev obupa.

Veliko je tistih, ki so na svoji lastni koži občutili, kako je z iskanjem vseh potrebnih dovoljenj in soglasij za gradnjo navadne stanovanjske hiše. Če računamo, da ima nekdo mesec dni dopusta in bi ves dopust žrtvoval za to, da bi si uredil vse potrebne papirje za gradnjo, potem je to račun brez krčmarja. Kajti to, kako je dandanes priti do gradbenega dovoljenja, dobro vemo. Potreben je čas, predvsem pa so potrebni živci. Niti slučajno si zdomci s svojim dopustom nikakor ne morejo pomagati. Potrebni so meseci, da, potrebna so tudi leta in kdor v domovini nima soro-

dnikov, ki se vsaj malce spoznajo na vse skupaj in so pripravljeni žrtvovati čas, ta slej ko prej obupa. Koliko dovoljenj je šele potrebno za ureditev kakšne obrtne delavnice? Je potem sploh še čudno, da marsikdo ostane v tujini dlje časa kot je želel? Je potem čudno, če kdaj od kakšnega zdomca slišimo, kakšno pikro na naš račun? Seveda pa to še zdaleč ne velja le za občino Žalec. Tako je vsepovsod. In dokler bomo tako komplicirali, ne bo-

do pomagale še tako lepo zapisane besede v kdo ve kakšnih dokumentih. Komplicirali pa bomo tako dolgo, dokler se bo bohotila administracija na vsakem koraku, dokler bo večirnost pri opravljanju enih in istih opravil. Pa se naivno sprašujemo ob koncu – bo kdaj na počil čas, ko bomo, denimo, na občini vložili zahtevek za gradnjo hiše, plačali ustrezne prispevke ter po zaslugi ustreznih strokovnih služb v doglednem času dobili grad-

beno dovoljenje? Kdo ve? Ta čas pa bomo še naprej izrabljali tudi mi, ki smo doma, med delovnim časom, takali po občinah, inšpektoratih, zavodih in kdo ve kje vse še, iskali potrdila, se klanjali, molodovali, prosili in obupovali. Pa menda ja ne v prid stabilizaciji? Na tem področju bo treba spremeniti sistem. V takšnem kot je, pa za vse skupaj mnogokrat tudi niso krivi vsi tisti, ki jih sedaj pisano gledamo.

JANEZ VEDENIK

USKLAJEVANJE POKOJNIN

SKLADNO Z DELAVCI

V Sloveniji upoštevali poprečno rast OD

Življenjski stroški, ki so se že lani povečali za približno 30 odstotkov, so krepko prizadeli predvsem upokojenke. Zato so vse republiške skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja sprejele sklep o medletni usklajitvi pokojnin, da bi na ta način vsaj delno izboljšale gmotni položaj upokojenec. Ključ, po katerem so v posameznih republikah usklajevali pokojnine, pa je bil različen.

Septembra lani so v Sloveniji povečali pokojnine za šest odstotkov, hkrati pa so določili tudi najnižjo pokojnino, ki ne sme biti manjša od 3849 dinarjev. Upokojen-

ci, ki so do septembra dobili nižjo pokojnino so dobili še enkratni dodatek v višini 600 dinarjev. Letos je skupnost zvišala pokojnine še za 12 odstotkov, kar pomeni, da bo skupna valorizacija 18,72-odstotna. Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja Slovenije upošteva pri usklajevanju poprečno rast osebnega dohodka.

V drugih republikah so usklajevali pokojnine zelo različno, tudi povišanja so bila raznolika. Srbija je edina republika, kjer so sprejeli regresivni način usklajevanja, kar pomeni, da so upokojenecem, ki so prejeli višje po-

kojnine, le-te povečali za manjši odstotek in obratno.

Težko je sicer zaključiti, kateri način usklajevanja je najprimernejši. Predvsem upokojenec v republikah, kjer so pri usklajevanju upoštevali le rast nominalnega osebnega dohodka, s tem kriterijem ne bodo zadovoljni, saj so se letos življenjski stroški znatno bolj povečali kot osebni dohodki. Na skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja Slovenije pa so prepričani, da je tak način usklajevanja sprejemljivejši, ker upokojenec delijo enako usodo z delavci v združenem delu.

ZDENKA STOPAR

TRI POMEMBNA BANČNA POSOJILA

Izvršilni odbor Ljubljanske banke Splošne banke celje je odobril tri pomembna posojila za gospodarske naložbe. Tako delovni organizaciji zdravilišča Rogaska Slatina posojilo iz lastnih sredstev v višini skoraj 157 milijonov dinarjev za izgradnjo hotelskega kompleksa v zdraviliškem kraju.

Dolgoročno posojilo v znesku 88 milijonov dinarjev iz sredstev Ljubljanske banke Splošne banke Celje je odobril tudi kolektiv štorskih železarjev za izgradnjo jeklovleka in končno je šlo za posojilo v znesku 19,5 milijona dinarjev kolektivu Steklarne »Boris Kidrič« v Rogški Slatini za temeljno organizacijo Dekor v Kozjem. Tu gre za izgradnjo brusilnice kristalnega stekla in kislinke polirnice.

MB

CELJE: KADROVSKE DOPOLNITVE V MERXU

Po sklepu druge seje delavskega sveta SOZD Merx bo imel poslovodni odbor sestavljene organizacije namesto dosedanjih dveh tri člane. Tako bo v tem kolegijem poslovodnem organu poleg dosedanjega predsednika Franca Bana in člana Vitomirja Dolinskega kot tretji član se Jože Gračnar.

Zaradi Gračnarjevega imenovanja v poslovodni odbor, je bil za direktorja delovne skupnosti skupnih služb imenovan Hubert Herček.

Vrh tega je delavski svet imenoval še vršilec dolžnosti direktorja sektorjev in vodij služb. Tako za marketing Franca Petauerja, za plan in analitiko Žara Frančeska, za razvoj in investicije Antona Petka, za avtomatsko obdelavo podatkov Jožeta Petauerja ter za direktorja interneta banke Ernesta Marinca.

MB

SLOVENSKE KONJICE POGUMNO V LETO 1981

Priprave za sprejem Resolucije se zaključujejo

Dokaj ambiciozni so materialni okviri razvoja v letu 1981 v konjski občini, okviri, kakršne so zapisali v predlog Resolucije o družbenoekonomski politiki in razvoju občine. O njih so spregovorili tudi na ponedeljkovi seji Izvršnega sveta. Materialni okviri temelje na planih delovnih organizacij in so v primerjavi z njimi celo nizki.

V Resoluciji predvidevajo sedem odstotno rast industrijske proizvodnje, medtem ko predvidevajo v temeljnih organizacijah celo deset odstotno. Pretekla leta je ravno tu bil izredno velik razkorak med predvidevanji in uresničitvami, zato so letos v Resolucijo tudi zapisali, koliko predvidevajo posamezne delovne organizacije. Comet namerava povečati obseg proizvodnje za 3 odstotke, Unior za skupno okoli 10 odstotkov - poudarek pa bo zlasti na porastu proizvodnje orodja in to za 26 odstotkov, v Kostroju predvidevajo porast proizvodnje za 9,7 odstotka, v Lesno industrijskem podjetju se bo obseg proizvodnje gibal na ravni iz preteklega leta, pri čemer

bodo povečali proizvodnjo finalnih proizvodov, večje stanovanjskega pohištva, podbojev za furnirana vrata in vratnih kril, zmanjšali pa proizvodnjo stolov, zabojev in lesenih palet. V delovni organizaciji Konus bodo skupni obseg proizvodnje povečali za okoli 3 odstotke. Porast je planiran pri proizvodnji umetnega usnja Konit, pri proizvodnji polsti in izdelkov iz plastičnih mas, proizvodnji rokavic ter opetnic. Nekoliko manjša proizvodnja bo pri umetnem usnju Celtex, pri usnjeni obutvi in proizvodnji tehnične konfekcije. V TOZD IMP pa predvidevajo povečanje proizvodnje razdelilnih naprav za nizke in visoke napeitosti za 16,6 odstotka.

Ob umirjanju domače porabe bo rast družbenega proizvoda, ki ga realno načrtujejo za 6 odstotkov, v večji meri odvisna od rezultatov pri izvozu blaga. Tudi pri tem so delovne organizacije predvidele več kot Resolucija - 16 odstotno povečanje, v Resoluciji pa predlagajo 12. Prvič pa so v predlog uvrstili tudi planiran uvoz. Razmerje med izvozom in uvozom bi

naj bilo 64:36 v korist izvoza, kar ni malo, je pa manj kot v preteklem obdobju. Slabše razmerje je povzročil predviden uvoz opreme.

V tem letu nameravajo v občini zaposliti na novo 230 delavcev, kar je za 3-3,5 odstotka več kot lani. Potrebe delovnih organizacij pa so, kot kaže, še večje. Unior predvideva zaposliti 180 novih delavcev, Comet 20, LIP 20-25, Konus 20, IMP 15, Dravinjski dom 10... Odkod bodo prišli delavci? 230 je sicer naravni prirast v občini, kaže pa, da struktura predvidenih zaposlitev ni ustrezna, saj zlasti Unior namerava zaposliti predvsem nekvalificirane delavce. Člani izvršnega sveta so ob tem poudarili nujnost, da skupnost za z a poslovanje uskladi predvideno zaposlovanje do konca februarja.

Verjetno pa bo najtežje uresničiti predvideno realno povečanje osebnih dohodkov za 1,5 do 2 odstotka, saj je vse odvisno od dohodka. V preteklem obdobju so pri tem nekatere panoge zaostale kljub doseženemu dohodku.

MILENA B. POKLIČ

Starostne pokojnine prejema približno 42.500 med 73.000 zavarovanci starostnega zavarovanja kmetov. Čeprav je v Sloveniji precej več kmečkih gospodarjev, mnogi niso vključeni v obvezno starostno zavarovanje kmetov. Tako namreč določa zakon o starostnem zavarovanju kmetov. Pravi namreč, da so iz obveznega starostnega zavarovanja kmetov izključeni tisti kmetje, ki živijo v družinah ali gospodinjstvih, kjer ima kateri članov pravico do pokojninskega in invalidskega zavarovanja iz drugega naslova. Če je na primer kmetova žena redno zaposlena, sam nima pravice do kmečkega zavarovanja.

To pa ni v skladu z ustavo, meni slovensko ustavno sodišče, ki z odločbo zahteva, da bo morala slovenska skupščina v prvi polovici letošnjega leta spremeniti to

USTAVNO SODIŠČE ZAHTEVA SPREMEMBO STAROSTNEGA ZAVAROVANJA KMETOV

zakonsko odločbo in jo uskladiti z ustavo. Poudarja, da poseben ustavni člen daje kmetom na podlagi osebnega dela načeloma enak položaj in enake pravice kot jih imajo delavci v združenem delu. Zajemljena mu je torej tudi pravica do socialne varnosti. Zraven pa ustava še posebej omenja, kako se zagotavlja pravica delovnega človeka do socialnega zavarovanja in pojasnjuje, da si delovni človek z obveznim socialnim zavarovanjem med drugim zagotavlja tudi pravice za starost in za primer zmanjšanja ali izgube delovne zmožnosti, članom svoje družine pa pravico do družinske pokojnine.

Kmetovo delo in dohodek, ki ga ustvarja, sta izhodišči njegove socialne varnosti. Zaradi tega te pravice ne morejo omejevali druge okoliščine.

Z.S.

DELEGATSKI SISTEM IN KS

NEPRAVILNO KADROVANJE

Aktivne so delegacije za zbor KS

V žalski občini imajo vse KS, razen KS Tabor, sprejete statute. Večini KS pa manjkajo razni poslovniški kot so na primer poslovnik o delu skupščine, o delu KS, o delu delegacij, o postopku pred poravnalnimi svetom in o delu potrošnikov. Večje KS imajo za pripravo manjkajočih aktov imenovane ustrezne komisije, medtem ko manjše krajevne skupnosti pričakujejo pomoč ustrezne službe občinske skupščine.

V posameznih KS so sveti skupščin različno ustanovljeni. Tako imajo skoraj povsod samoupravno družbeno kontrolo, poravnavni svet, svet potrošnikov, zbor stano-

valcev in komite za ljudsko obrambo in družbeno samostojnost. Ponekod niso ustanovili zborov stanovalcev, ker za to nimajo potreb. Ko so v Žalcu pripravili analizo stanja o uresničevanju ustave in zakona o združenem delu v KS, so nemalo besed namenili tudi delovanju delegatskega sistema. Tako so ugotovili, da so najbolj aktivne delegacije za zbor KS, ki se pred sejami občinske skupščine redno sestajajo. V večini primerov oblikujejo pismena vprašanja, ki jih potem delegat posreduje na seji skupščine. Pred sejo skupščine se delegacije za samoupravne interesne skupnosti sicer sestajajo, vendar je udeležba na sejah mnogo-

krat kritična. Večkrat se je seje udeležil le vodja delegacije ali pa je ta zadolžil za udeležbo na seji skupščine enega od članov delegacije, ne da bi se delegacija sploh sestala. Le v nekaj primerih so se delegacije pred sejo skupščine sestale polnoštevilno. Vzroki za slabo udeležbo so v nezainteresiranosti in neaktivnosti nekaterih članov delegacij, pa tudi v tem, ker seje sklicujejo popoldne ali zvečer. Bistveni vzrok za neaktivnost pa je vsekakor v površnem kadrovanju. Pri izbiri bi morali bolj pretehtati pripravljenost in sposobnost ljudi za določene funkcije.

JANEZ VEDENIK

čas, da se začnemo obnašati resneje in odgovorneje.

V najrazvitejših državah take vrste razpisništvo preprečujejo z vsemi sredstvi: z ekonomskimi ukrepi (velikimi razlikami v ceni), s propagando (vplivanjem na družbeno zavest in oblikovanjem boljših navad), pa tudi z administrativnimi ukrepi ob drastičnih kaznih za kršilce.

Praška običajno zakoljejo, ko doseže 10-15 kg žive teže; če bi ga pitali, bi šel v klavnico pri 110-155 kg. Če bi tako ravnali pri vseh 5 milijonih odojkov, kolikor jih pri nas zakoljemo letno, bi bila razlika 500.000 ton svinj žive teže. Podobno je pri teletih. Tele navadno

koljejo, ko doseže 70-80 kg, junca pa pri 450 kg. Razlika pri milijon teletih znaša 360-380.000 ton. To je ogromna količina, ki jo žrtvujemo razpisniški tradiciji, namesto da bi povečali skupno proizvodnjo mesa, zagotovili boljše oskrbo in večji izvoz. Vrednost te neizkoriščene količine mesa po današnjih svetovnih cenah znaša okrog 700-800 milijonov dolarjev.

Vsak dosednji poskus pri nas, da bi to slabo tradicijo omejili, je naletel na neuspeh. Pristojni organi republike Srbije napovedujejo nov poskus v tej smeri in upamo, da bo tokrat uspešen.

(BORBA)

NOVI
tednik 35 LET

PLAČILO TRADICIJI

V Beogradu samo za Novo leto pokoljejo in pojedo več prašičev kot Berlin (ki je štirikrat večji) v enem ali dveh letih. Nihče se nad tem podatkom ni zgražal ali zamislil, ker smo to jemali kot tradicijo. Zdaj, ko nam realno življenje tako neusmiljeno izstavlja račune za naše slabe navade, pa je skrajni

delo. Razgibanih let, ko je bil predsednik OO ZSMS v Zidanem mostu, se rad spominja, prav tako tistih, ko si je s krampom in lopato v rokah »prislužil« udarniško značko. To je bilo leta 78 na Kobanskem ter leto kasneje v MDA na Brkinih. Tudi s športom se je ves čas ukvarjal, v zadnjem času pa se je še posebej posvetil strelskemu. Ni le dober »šic«, ampak tudi organizator, zato so ga športni tovariši izvolili tudi za predsednika občinske strelske zveze Laško.

Pred dvema letoma se je zaposlil v Pivovarni Laško in se takoj spopadel z računalnikom ter prevzel vodenje organizacije poslovanja in AOP. Pa pravi, da še premalo ve, zato se je po opravljeni diplomski na Ekonomski fakulteti posvetil nadaljnjemu študiju poslovno-organizacijske znanosti, ki mu danes vzame kar precej časa.

Peto leto teče, kar je Roman član predsedstva OK ZSMS Laško, lani pa so ga mladinci na programsko-volilni konferenci izvolili za predsednika konference. Ob tej

OBRAZI

odgovorni funkciji pa je še vedno zvest osnovni organizaciji mladih v krajevni skupnosti Zidani most, kjer se v popoldanskem času aktivno vključuje v prizadevanja mladitve za popestritev življenja in dela v KS, dopoldne pa v osnovni organizaciji ZSMS v Pivovarni. Da ni pravega zanosa med mladimi delavci, ugotavlja. Mnogo bolj so aktivni v mladinskih organizacijah v krajevnih skupnostih, kjer so doma.

Roman je aktiven tudi v raznih komisijah in svetih: pri OK SZDL, občinskem sindikalnem svetu ter občinski organizaciji ZK Laško.

Ko sem ga vprašala po konjicku, me je kar malce čudno pogledal. Za nekatere je vsakdanje delo obenem tudi hobi; za tiste, ki svoje vsakodnevne obveznosti z veseljem in z ljubeznijo opravljajo. Treba jih je samo pametno porazdeliti. Temu načelu se Roman nikoli ne izneveri.

MARJELA AGREŽ

ROMAN MATEK

Ker se ne more odtrgati od svojega rojstnega kraja, se vsak dan pripelje na delo v laško Pivovarno iz Zidanega mosta, kjer je pognal korenine in si z delom v tamkajšnji mladinski organizaciji nabral prvih izkušenj za bodoče

CELJE

MANJ ZA NOVE NALOŽBE

Poudarki 4. zbora LB Splošne banke Celje

To, kar niso sprejeli na tretjem zboru ob koncu decembra lani, so potrdili na četrtem, v ponedeljek, 12. januarja.

Delegati zbora Ljubljanske banke Splošne banke Celje so namreč potrdili dva pomembna planska dokumenta: Predlog samoupravnega sporazuma o temeljnih planov bank združenih v LB Združeni banki in Predlog samoupravnega sporazuma o temeljnih srednjeročnega plana LB Splošne banke Celje, v obeh primerih za srednjeročno obdobje 1981-85.

Ko je o vsebini planskih dokumentov govoril predsednik izvršilnega odbora celjske temeljne banke Ljubljanske banke, Tugomir Pokorn, je opozoril ne samo na stabilizacijske naloge, marveč tudi na usmerjenost poslovne politike banke v tem času. Svoje značilnosti bo imela tako v povezovanju in združevanju sredstev z drugimi bankami v Sloveniji in

državi, kot tudi v poteh, ki jih bo ubirala sama.

Predvidevajo, da bodo bančna sredstva naraščala po povprečni letni stopnji 14% in da bodo v petletnem obdobju skupaj znašala 19,2 milijard dinarjev. Največji delež teh sredstev bo usmerjen v naložbe delovnim organizacijam, sicer pa 40% v dolgoročne in 26% v kratkoročne.

Pri usmerjanju sredstev bo dajala popolno prednost posojilom za selektivne namene, ne bo pa zagotavljala dopolnilnih sredstev članicam, ki prelivajo obratna sredstva v naložbe.

Na dlani je, da bodo naložbe precej manjše. Za te namene bo manj sredstev. Prav tako se bo bančni delež pri naložbah zmanjševal na račun pospešenega združevanja dela in sredstev na dohodkovnih osnovah. Po vsem tem bodo dopolnilna sredstva banke znašala naj-

več 30% predračunske vrednosti naložbe, le v izjemnih primerih, ko bo šlo za manj razvita območja, za kmetijstvo, inozemski turizem in inovacije, tudi več. Bančni delež bo lahko večji tudi v primerih ko bo šlo za sovlaganje v nove naložbe.

Pomembna je nadalje odločitev, da banka ne bo sodelovala z dopolnilnimi sredstvi pri financiranju naložb v negospodarstvu, izjema bo stanovanjsko-komunalna gradnja.

Razumljivo je, da bodo imele prednost članice, ki bodo povečevale izvoz na trajnejših osnovah in hkrati zmanjševale uvoz.

Banka bo tudi v novem obdobju spodbujala vse oblike denarnega varčevanja občanov, itd., itd.

Pota so znana, sicer pa v skladu s prizadevanji za utrjevanje gospodarstva. V tej bitki je banka pomemben člen!

M. BOŽIČ

ŠENTJURSKA OBČINA V LETIH 1976-80

BITKA ZA SKLADNEJŠI RAZVOJ

Največji delež v celotnem proizvodu je predstavljala industrija

Prestop v novo srednje-ročno obdobje je tiste vrste prelomnica, ko se še zmeraj velja ozreti na pretečeno in pregledati, kako je bilo načrtovano in v kolikšni meri so bile naloge uresničene. Iz tega ali onega vzroka je bila marsikatera naložba prenesena iz minulega v to srednje-ročno obdobje.

Poglejmo, kako so uresničevali družbeni plan za obdobje 1976-80 v šentjurski občini. Sprejeli so ga v juliju leta 1976. Tedaj so največji poudarek namenili celotnemu napredku občine, za katero vemo, da je manj razvita. Družbeni plan je zajemal skladnejši razvoj gospodarskih in negospodarskih dejavnosti in v večini so zastavljene cilje tudi uresničili, kar pomeni, da so jih dobro planirali.

Prvo leto izvajanja družbenega plana, torej leto 1976, označujejo v šentjurski občini kot leto korenitih sprememb v gospodarskem sistemu, hkrati pa tudi kot obdobje izrazito restriktivne ekonomske politike, ki je bila usmerjena zlasti v zmanjšanje inflacije in izboljšanje plačilno-bilanca položaja v državi. Bilo je to leto aktiviranja večjih investicij, ka-

terih rezultati gospodarjenja so se pokazali šele čez leto ali dve.

V letu 1977 so zabeležili relativno dinamično rast proizvodnje dohodka, pri čemer je bilo čutiti krepitev pritiska na rast cen, usahnitev izvozne ekspanzije ob vedno večjem uvozu in veliko povpraševanje na domačem trgu s strani prebivalstva. Neugodna gibanja iz tega leta so se v naslednjem letu še poslabšala. Še bolj so se razširila investicijska vlaganja ob dejstvu, da se je lastna reprodukcija sposobnost organizacij združenega dela tudi slabšala. Investicije v osnovna sredstva so naraščale še v letu 1979. Zaradi vedno večjega uvoza ob zmanjšanem izvozu se je močno povečal deficit v plačilni bilanci. Kot odraz prenapetih blagovno denarnih tokov je prišlo tudi do naglega povečanja cen na vseh področjih, kar je terjalo sredi leta njihovo maksimiranje. Poleg tega so bili sredi leta sprejeti še nekateri drugi ukrepi ekonomske politike, ki so bili usmerjeni na področje investicij, ekonomskih odnosov s tujino in kreditno monetarne politike.

S celovitimi ukrepi v letu 1980 je bila vendarle ustvarjena osnova za večjo stabil-

nost tokov družbene reprodukcije za zdajšnje srednje-ročno obdobje.

Delež industrije v celotnem družbenem proizvodu predstavlja v tem obdobju 58,5%, kar je nekoliko več kot je bilo planirano za leto 1980. Delež kmetijstva je bil nekoliko nižji od planiranega predvsem zaradi izpada kmetijske proizvodnje, kar so povzročile neugodne vremenske razmere zlasti v letu 1979. Tudi delež trgovine in gostinstva se ni gibal v skladu s planiranim. Tu je prišlo do kasnitve pri investicijah motela in blagovnice. Velik neplaniran porast pa je dosegla obrt, saj se je ta dejavnost v šentjurski občini zelo razmahnila.

Produktivnost dela usmerjena k družbenim proizvodom na zaposlenega se je

v letih 1976-79 povečala komaj za 5% in je bila nizka zlasti v prvem letu srednje-ročnega razvoja. Realni osebni dohodki so v tem obdobju rasli s povprečno letno stopnjo 2,5%, kar je precej manj v primerjavi z osebnimi dohodki v Sloveniji. Investicije v gospodarstvu, negospodarstvu in infrastrukturi so predstavljale 30,1% doseženega družbenega proizvoda, kar je bilo v skladu s planiranim.

Izhodišče razvoja za zdajšnje obdobje je zastavljeno na nadaljnjem razvoju socialističnih samoupravnih družbenoekonomskih odnosov ter doslednega uresničevanja politike ekonomske stabilizacije, kar naj prispeva k večji materialni in socialni varnosti delovnih ljudi.

MATEJA PODJED

SLO IN DS

POT JE ŽE UHOJENA

Njen cilj naj bo nadaljna krepitev zavesti

Ko ocenjujemo in opredeljujemo nekatera aktualna idejnopolična vprašanja podružbljanja in krepitve ljudske obrambe in družbene samozasčite, moramo zelo odgovorno oceniti dosedanja prizadevanja. Lahko smo zadovoljni glede obrambnih in varnostnih priprav kot nadaljevanju procesa podružbljanja obrambne in varnostne funkcije, še zdaleč pa ne z odnosi, saj SLO in DS nista nikakršno izdvojeno področje, temveč sta tesno vpeta v širše družbene in politične cilje - vsakodnevno življenje in delo.

Nahajamo se v obdobju delovanja najrazličnejših silnic, ki neposredno vplivajo tudi na varnost in zaščito. Zato je treba posebej opozoriti, da se je prav v zadnjem obdobju okrepila pripravljenost o odločnem nadaljevanju Titove poti in obrambni sposobnosti. Dosežki na področju LO in DS kažejo, da se neprestano krepi spozna-

nje v zavesti ljudi, da sta obramba in samozasčita resnični del našega samoupravnega življenja. Takšne ocene bi morali obravnavati v vseh samoupravnih okoliščinah ne samo kot pregled opravljenega, temveč predvsem kot pogled naprej, v srednje-ročnem obdobju. Vse želje, potrebe in naloge pa ne bo mogoče zagotoviti brez neprestanega podružbljanja, saj je to naša specifična pot in zagotovilo naše varnosti in zaščite. Ob tem pa mora vsakdo vedeti, kaj je njegova naloga in dolžnost. Ta proces mora postati sestavina in produkt širših družbenih interesov za katere uveljavitev so odgovorne vse subjektivne sile z Zvezo komunistov na čelu.

Idejnopolična akcija ne sme biti usmerjena samo k institucionaliziranju, temveč in zlasti k usposabljanju in krepitvi zavesti v vseh samoupravnih sredinah, TOZD, krajevni skupnosti,

MIMOGREDE

MAJHNA SPREMEMBA - VELIKA RAZLIKA

Da, v resnici je šlo za majhno, na videz nepomembno spremembo, v resnici pa za veliko, ki so jo delegati zbora združenega dela celjske občinske skupščine sprejeli z velikim odobravanjem.

Ko so stopili v veliko dvorano Narodnega doma, da bi pričeli redno sejo, so bili malce presenečeni, ko so videli, da mize in stoli niso razporejeni v vrstah, kot vse doslej, marveč jih je nekdo postavil v obliko velike črke U.

Sprememba je takoj na začetku seje obrazložila predsednica zbora Jožica Farčnik-Mrvar:

«Saj veste, doslej ste imeli mnogi pomisleke, da bi sodelovali v razpravi, ker ste morali za govorniški oder, pred mikrofonom. Zdaj vam tega ne bo treba več storiti. Ko boste hoteli razpravljati, boste ostali kar na svojih mestih. Nova razporeditev delovnih miz in stolov omogoča tudi boljšo slišnost, brez mikrofona in zvočnikov...»

In tako je tudi bilo. Razprava je bila izredno živahna, dosti bolj sproščena.

Drugača razporeditev miz in stolov je ugodno vplivala na delovno razpoloženje delegatov!

Da bi še kaj!

M. BOŽIČ

okoljih, kar je pogoj za odločno preprečevanje vsega, kar bi lahko kadilo ugodno politično razpoloženje med ljudmi. Posamezne primere nezakonitosti, spekulacij, nedelavnosti in podobnih pojavov so sicer zadeve, s katerimi se morajo ukvarjati nekatere organizacije in organi. Toda boj proti tem pojavom je lahko uspešen samo v sodelovanju z delovnimi ljudmi in občani, ki morajo odločneje nastopiti proti peščici takih, ki se ne držijo uveljavljanja načel našega samoupravnega dogovarjanja.

Zato bi morala biti v prihodnje najširša vprašanja splošne ljudske obrambe in družbene samozasčite opredeljena v vseh letnih in srednjeročnih planih razvoja in zagotavljati njihovo učinkovito reševanje. Ob tem pa bi morali pri sleherni slabosti in izkrivljanjih odločno pokazati na vse, ki so zato krivi in ustrezno ukrepati. Le na ta način, bomo lahko dosegli še boljše sadove našega dela s tem pa tudi uresničevanje sistema obrambe in zaščite.

VIKI KRAJNC

POPRAVEK

V prejšnji številki Novega tednika je bil objavljen prispevek z naslovom Oprostitna sodba za Stoparja in Pipana. V prvem delu prispevka izpod peresa novinarja Janeza Vedenika o razsodbi sodišča (podpis avtorja je pomotoma izpadel v tiskarni) je prišlo do neželjenih napak, kjer je v besedilu rečeno, da se je Anton Stopar izgovarjal na sodišču, češ, da ga je Pipan napeljeval na nezakonita dejanja.

Stopar takšne trditve odločno zanika, to pa potrjuje tudi zapisnik, oziroma samo besedilo sodbe z dne 23. decembra 1980, kjer je zapisano: «... v tem primeru pa je treba tudi poudariti, da obdolženi Stopar zanika kakršenkoli namig s strani obdolženega Pipana glede uporabe sredstev za revitalizacijo pri adaptaciji Pipanu namenjenega stanovanja, kot tudi glede dodelitve stanovanja njegovi materi...»

Za neljubo napako se Antonu Stoparju in seveda tudi bralcem opravičujemo.

UREDNIŠTVO

KONJIŠKI SINDIKAT: JANUARJA ČLANSKI SESTANKI

Do konca tega meseca bodo imeli v vseh osnovnih organizacijah Zveze sindikatov v konjiški občini članske sestanke. Na njih bodo spregovorili o opravljenem delu v preteklem letu in po potrebi opravili kadrovske zamenjave predsednikov in članov izvršilnih odborov ter raznih komisij. Sprejeli pa bodo tudi programe dela za to leto in natančno opredelili plan za prvo polletje. Na članskih sestankih pa bodo obravnavali tudi amandmaje Ustave SFRJ in SRS in razpravljali o dogovorni družbeni usmeritvi razporejanja dohodka za leto 1981.

V občini pa bosta v tem času Svet za razvoj in planiranje ter Predsedstvo izoblikovala stališča do osnutka Resolucije o družbenoekonomski politiki in razvoju občine Slovenske Konjice v letu 1981 in družbenem planu občine v letih 1981-85.

MBP

STEKLINA TUDI V LAŠKI OBČINI

Laška občina je bila do nedavnega edina občina v celjski regiji kjer se steklina še ni pojavila. Prve dni januarja je lovec Lovskega društva Laško na območju Sedraža odstrlel lisico in jo dal v pregled veterinarski službi, kjer so ugotovili, da je okužena s steklino.

Drugi primer stekline so odkrili v Jagačah v minulem tednu. Veterinarska služba v Ljubljani še ni potrdila, da je lisica okužena, čeprav je lisica kazala vse znake stekline.

Veterinarska služba je sprejela vse ukrepe, da bodo stekline preprečili. V terek je bil sestanek Komisije za varstvo proti nalezljivim boleznim. Prisotni so bili delavci iz zdravstva, veterinarske službe in lovci. Sprejeli so ukrepe za čim bolj učinkovit boj proti steklino.

MARJANA MATIJEČ

POGLED V SVET

VOJAŠKA MRZLICA V SRCU AFRIKE

Pravzaprav zadostujeta že pogled na zemljevid in v statistični priročnik: vidimo velikansko ploskev treh milijonov kvadratnih kilometrov, raztezajočo se od obal Sredozemskega morja nekako po sredini gornjega, ekvatorialnega dela Afrike proti jugozahodu: od spodnjega roba ni daleč do Zahodne Afrike, do obal Atlantika.

V mislih imam ozemlje Libije in Čada, držav, ki od začetka letošnjega leta snujeta združitev. Za 3.043.400 kv. kilometrov gre torej, obenem pa za kaj malo ljudi: v Libiji okoli 2,5 milijona, v Čadu okoli štiri milijone.

Pretežno sta ti dve deželi puščavski in sušni, maloštevilno prebivalstvo je tudi dokaz, kako neprijazna je zemlja, kako zgoče pripeka sonce.

Združitev obeh dežel ali vsaj tesna povezava med njima je prinesla prave pravcate politično-vojaške potresne sunki, segajoče na širno območje Afrike.

Toda najprej: kako je do tega prišlo? Pod konec lanskega leta je Čad doživel v marsičem prelomen razplet v dolgotrajni, srditi državljanski vojni, ki je s kratkimi premori trajala kakih 15 let. Po lanskem štirimesečnem premirju in celo nekakšnem sodelovanju med obema voditeljema obeh glavnih taborov v Čadu,

predsednikom Gukuni Weddeyem in Hisenom Habrejem so se razvneli spopadi, še huji kot poprej. Weddeye je junija lani sklenil obrambni pakt z vojaško in - zaradi obilice nafte - gospodarsko močno Libijo. Hisen Habre je nato decembra na tistem priznal poraz in pobežnil v Kamerun.

Po kolikor toliko zanesljivih poročilih je bil pri tej predsednikovi zmagi odločilen nastop okoli 4000 libijskih vojakov s 50 do 60 tanki ter z letali mig.

PIŠE: JOŽE ŠIRCELJ

Sporočilo predsednikov Gadačija in Weddeya je sprožilo plaz protestov in - vojaških ukrepov. Francija, trajno in izrazito navzoča v Čadu in sosednih frankofonskih državah tudi po razglasitvi njihove neodvisnosti, je med prvimi povzdignila glas. Izjava o združitvi držav je nična, je uradno sporočil Pariz. Čadska vlada namreč ni redna vlada, marveč je na podlagi sklepov konferenc v Lagosu zgolj začasna. Pariz je nemudoma - na prošnjo držav, s katerimi ima Francija obrambne ali vojaške sporazume - poslal v Centralnoafriško re-

publiko (sosedo Čada) še nove vojaške enote, okrepil pa je tudi navzočnost vojnega letalstva. Egiptovski predsednik Sadat (Egipt je z Libijo sprti vzhodni sosed) je spregovoril o libijski «zaroti», o «vojaški okupaciji, ki jo je Gadači vsilil» Čadu. Tudi Nigerija (po prebivalstvu največja afriška država) je proti združitvi kot «silno ponesrečenem in prežgodnjem ukrepu». V začetku tega tedna je prišla nova novica: v Sudan, veliko državo v sosesčini, je prispela francoska vojaška misija.

Po drugi strani je drugi mož Libije, komandant Džalud prispel nenadoma na obisk v Alžirijo in dejal, da je Alžirija «revolucionarna rezerva, ki je neprecenljivega pomena v spopadu z zarotami, naperjenimi proti arabski naciji».

Položaj je torej - bolj milo rečeno - napet. Več državnih poglavarjev se je zato zaradi vprašanja Libija-Čad zbralo v glavnem mestu Toga na izrednem zasedanju Organizacije afriške enotnosti.

Realistično je možno domnevati, da bo na tem območju najprej prišlo do bolj ali manj hudih zapletov, vsteviši morebitne nadaljnje vojaške posege, poskuse državnih prevratov ipd.

Z drugimi besedami, najprej lahko pričakujemo uporabo političnega, diplomatskega in tudi vojaškega orodja iz arzenala pritiskov, groženj, vplivnostnih sfer, vojnih intervencij, uporabe sile sploh. Za zdaj pa je manj možnosti za prevlado razumnih rešitev, sadov pogajanj med enakopravnimi državami. Toda dolgoročno vseeno ni druge poti kot je ta.

KONJIŠKA OBRTNA DEJAVNOST

KDO TI BO POMAGAL?

Uslužnostno obrt bo treba še krepko razviti

Saj ne bi mogli reči, da obrtna dejavnost v konjiški občini ni razvita. 183 obrtnikov bi tako trditev postavilo na laž. Res pa je, da je najboljše zastopana proizvodna obrt, s katero se ukvarja 44 obrtnikov, pa bi bilo v naslednjih petih letih dela še za 42 obrtnikov. Toda njihovo delo ne posega tako naravnost v potrebe občanov, kot je to pri uslužnostni obrtni dejavnosti, zlasti še na področju osebnih storitev. Ravno to je področje, kjer bo treba še veliko narediti, da bodo občani zadovoljni.

Med uslužnostnimi dejavnostmi je še najbolj razvito avtoprevoznništvo, s katerim se ukvarja 59 obrtnikov, ki so za razliko od drugih tudi zelo enakomerno porazdeljeni po celi občini. Kar veliko je to, a glede na to, da v občini ni železniške postaje, ne preveč. Zaenkrat ne kaže, da bi bilo treba to dejavnost še razvijati, razen seveda, če bi se drugače organizirali, če bi ustanovili zadrugo.

Gostinstvo je tudi kar dobro razvito. 17 obrtnikov se z njim preživlja. V nekaterih gostilnah je ponudba boljše, druge slabše. Ta »slabša« gre na račun toplih obrokov, saj so s pijanci vsi oskrbljeni. Se huje kot slabša pa je turistična ponudba. Pravzaprav je sploh ni, čeprav so v občini za njen razvoj velike možnosti.

S tema dvema dejavnostima pa se dobra uslužnostna ponudba že skoraj konča. Seveda, nekaj izjem je še. Za kemijsko čiščenje oblačil je

dobro preskrbljeno v Konjicah in v Zrečah, tudi štiri cvetličarne - zopet v Konjicah in v Zrečah, so dovolj, saj se že sedaj en morejo pohvaliti ravno z dobrim dohodkom. Tudi fotograf in dimnikar uspešno zadovoljuje potrebe. To bi bilo pa že menda vse. Če ti odleti peta na čevlju ali se čevlju sploh dogodi kaj neprijetnega, je najbolje, da si kupiš takoj nove. Čevljarja, takega, ki bi čevlje uradno popravil, v celi občini ni. Tudi takšnega, ki bi popravil nogavice ali televizijske antene, rolete, lesene izdelke... ni. Kot ni lončarja, pečarja, kozmetičarke. Kako si lahko pomaga Konjičan? Preprosto. Če ne zna narediti sam, pa zna morda prvi sosed ali pa drugi. Nekdo že. Prav grdo bi bilo, če ti ne bi bili pripravljeni sočloveku pomagati. Tako bo še tako dolgo, dokler takšnih obrtnikov v občini ne bo. Saj res. Sivilj in pletilj tudi ni, čeprav bi potrebovali vsaj dve, tako kot še enega ženskega in moškega krojača. Cel kup se jih je že nabralo, pa še sploh nismo omenili potreb po inštalaterjih, pa tistih, ki se ukvarjajo s stavbno obrtjo.

V občini se teh pomanjklivosti in potreb dobro zavedajo. Obrtno združenje je skupno z oddelkom za gospodarstvo pripravilo analizo razvoja malega gospodarstva v občini in malo gospodarstvo so vključili tudi v dogovor o temeljnih družbenega plana občine za naslednje srednjeročno obdobje, pa tudi v prostorski plan ob-

čine. Predvideli so 23 uslužnostnih obrtnih delavnic - nekaj za tiste, ki se ubadajo s prostorskimi problemi, nekaj za tiste, ki bodo z obrtno dejavnostjo šele pričeli. Če bi bilo mogoče dobiti ustrezne prostore, bi se marsikdo lažje odločil za uslužnostno obrt, pa seveda, če bi bili deležni davčnih olajšav. Sicer pa so v dogovor o temeljnih družbenega plana občine napisali, da je prioriteta naloga financiranje razvojnih programov deficitarnih dejavnosti - storitev. Doseči žele razvoj predvsem v krajih, kjer so potrebe največje. To je v Konjicah, Zrečah, Ločah in Vitanju, saj bi potem tudi najbolj oddaljeni kraji lažje prišli do uslug.

MILENA B. POKLIČ

ŽALSKO MALO GOSPODARSTVO

RAZVRSTITI DEJAVNOSTI

Ustreznejša davčna, socialna in kreditna politika

Na področju proizvodne in storitvene dejavnosti si bodo v naslednjih petih letih v žalski občini prizadevali za nadaljnjo krepitev obstoječih in obnavljanje novih enot malega gospodarstva v družbenem sektorju. Pomembna naloga bo tudi vključevanje malega gospodarstva in prevzemanje posameznih faz proizvodnega procesa preko kooperacijskih povezav z industrijo in gradbeništvo.

V tem srednjeročnem obdobju bodo v občini pospešili ustanavljanje pogodbenih organizacij združenega dela, več skrbni namenili vključevanju zdomcev in njihovih sredstev za razvoj malega gospodarstva. Več bo treba storiti za boljše oskrbo potrošnikov s storitvami ter zagotoviti ugodnejše pogoje za hitrejši razvoj deficitarnih storitvenih dejavnosti. V okviru Hmezdove delovne organizacije Notranja trgovina

bo treba pospešiti in razviti obrtno kooperacijo. Ta bi se morala postopoma preoblikovati v temeljno organizacijo kooperantov.

Doslej je bilo nemalo nesporazumov tudi pri vprašanju dodeljevanja in določanja namembnosti poslovnih prostorov. V dogovoru o temeljnih družbenega plana občine Žalec za obdobje 1981 do 1985 je zapisano, da naj bi imeli prednost pri dodeljeva-

nju najemniki poslovnih prostorov za opravljanje deficitarnih dejavnosti, servisnih storitev ter tistih dejavnosti, ki sodijo k osnovni preskrbi prebivalstva. Poslovni prostori v krajevnih skupnostih bodo namenjeni specializirani storitveni dejavnosti, v nižinskih in obrobni KS pa servisnim in obrtnim strokam. Ne najmanj pomembna naloga bo ta, da bodo postopoma premestili v ustreznejša okolja dejavnosti, ki ne spadajo v naselja. Da bi deficitarne dejavnosti zares zaživele, pa ne bodo smeli pozabljati tudi na ustrezno kreditno, davčno in socialno politiko ter politiko cen.

JANEZ VEDENIK

MOZIRJE

VELIKE NALOGE

Vidiki razvoja v petih letih

V moziški občini se teče razprava o razvojnih poteh občine v naslednjih petih letih, tudi o nalogah, ki čakajo gospodarstvo in družbene službe v tem letu. Kot vse kaže, bo ta razprava sklenjena prihodnji mesec. Navzlic temu so znani vsaj glavni in okvirni vidiki razvoja.

V osnovni gospodarski usmeritvi ne bo pravzaprav nobenih bistvenih sprememb. Prednostne naloge ostajajo. To pa so kmetijstvo, oziroma proizvodnja hrane, terciarni sektor gospodarstva (trgovina, gostinstvo, turizem) ter seveda tista industrija, ki za nadaljnji razvoj in svoje delo uporablja domačo, lastno, surovino. To pa je seveda les, saj v Gornji Savinjski dolini drugače sploh biti ne more, čeprav imajo tudi druge panoge, kot so tekstilna, kovinska in elektronska industrija, prav tako izredne vidike razvoja in so nekatere tudi na pragu novih dosežkov, predvsem z zaključkom pomembnih naložb.

V kmetijstvu gre za nadaljno intenzifikacijo, zlasti pa za povečano proizvodnjo mleka. Računajo tudi na domačo predelavo mleka v visoko kakovostne mlečne izdelke.

Kot dopolnilne dejavnosti se pojavljajo perutinarstvo, jagodičevje, kmečki turizem in morda še kaj.

Gozdarstvo bo moralo v tem obdobju posvetiti vso skrb izboljšanju tehnologije sečnje ter spravi lu lesa. Or-

ganiziralo bo centralno skladiščenje za strojno lupljenje.

V občini bodo industrijo razvijali zlasti v dveh smereh. V lesni gre za nadaljevanje procesa višje stopnje predelave, sicer pa čaka tri prizadete kolektive, to je Gorenje-GLIN, Smreko in Ostrešje tesnejše povezovanje na medsebojnih dohodkovnih odnosih, ki pa morajo zajeti tudi kolektiv Gozdnega gospodarstva. Kot osrednja naloga lesne industrije se kaže v prehodu na finalizacijo proizvodnje, tudi na osvojitve nove tehnologije pri izdelavi montažnih hiš.

V ostali industriji v občini bo šlo seveda za izboljšanje obstoječih proizvodnje in za osvajanje novih izdelkov.

Veliko skrb, morda celo največjo v letih doslej, posvečajo v planskih dokumentih turizmu. V občini imajo vse naravne pogoje za hitrejši razvoj turizma. In vendar je to premalo. Treba bo napraviti še kaj več, tudi dobiti in usposobiti nosilca razvoja, zagotoviti povezovanje v širšem merilu in doseči, da se bo zlasti na tem področju uveljavilo združevanje sredstev znotraj občine in zunaj nje. Gre skratka za odgovornost celotnega združenega dela v moziški občini za nadaljnji razvoj turizma.

Ambiciozni in hkrati realni so tudi vidiki razvoja trgovine, obrti in drugih dejavnosti na gospodarskem področju.

M. BOŽIČ

MGA: VEČ KOT MILIJON MALIH GOSPODINJSKIH APARATOV

V temeljni organizaciji Gorenja, v tovarni malih gospodinjskih aparatov v Nazarjah, bodo v tem srednjeročnem obdobju povečali proizvodnjo vseh malih aparatov za več kot 25%. Računajo, da bo znašala proizvodnja v 1985. letu več kot milijonov najrazličnejših strojev.

V tej proizvodnji bodo še nadalje razvijali kooperacijske odnose s tujimi proizvajalci.

ŠENTJURSKI INGRAD S POLNO PARO

Delovna organizacija TOZD Ingrad, gradbena operativna v Šentjurju, je s svojimi 160 zaposlenimi delavci opravila v minulem poslovnem letu gradbena dela v vrednosti 172 milijonov dinarjev in s tem v celoti izpolnila postavljeni letni plan.

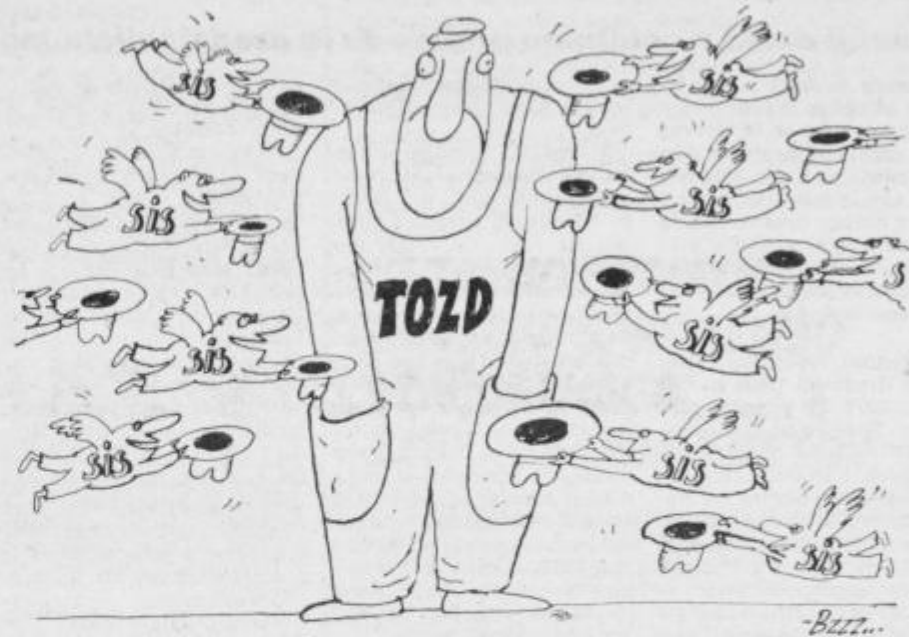
V industrijskem področju Šentjurja so avgusta lani pričeli z gradnjo tovarne energetske opreme EMO, njena predračunska vrednost gradbenih in obrtno-inštalacijskih del pa znaša 140 milijonov dinarjev. Predvideno bodo ta objekt končali do konca letošnjega leta.

Delavci Ingrada gradijo tudi stanovanjsko-poslovni objekt poleg Merksovega motela v Šentjurju. V njem bo 48 stanovanj in 5 poslovnih prostorov s skupno kvadraturou 1000 m². Nared bo do konca junija.

ER

ZRCALO

RIŠE: BORI ZUPANČIČ

O TOVARNI PLASTIČNIH PROIZVODOV

DA BI KONČNO ZAPLULI

Pa pride PAP ali Podjetje za avtomatizacijo prometa

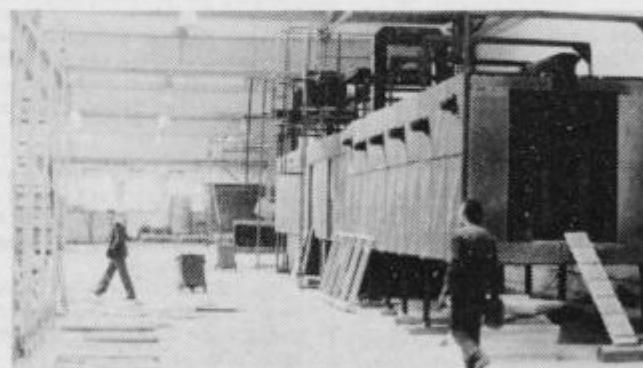
Že je marsikdo v šentjurski občini, pa še kje drugje morda, pomislil, da je tovarna plastičnih proizvodov v ustanavljanju, ali kakor so ji pravili manj učeno - »plastika«, splavala po vodi, ko se izve novica, da jo bodo priklučili Podjetju za avtomatizacijo prometa iz Ljubljane.

Pogled v preteklost nam pove, da so tovarno plastičnih proizvodov ustanovili 27. 3. 1980. Ne bi kazalo na tem mestu opisovati različnih kombinacij s Toprom, oziroma Modro, kjer so si skupaj z

delovno organizacijo v ustanavljanju prizadevali za program s področja motonautike. Bolj kot s surovinami in proizvodnim programom je bilo ves čas hudo s prostorom. V Šentjurju jih niso mogli najti, pa so odšli kar v Petrovce, kar seveda še malo ni idealno, zlasti za delavce, ki izgubljajo čas s prevozom. Nekaj so že razmišljali o proizvodni hali, ki bi jo zgradili v Šentjurju. Celo samoupravni sporazum so že pripravili, pa je potem spet vse skupaj padlo v vodo. Tudi na

to so mislili, da bi bilo morda dobro proizvodnjo iz poliestra organizacijsko povezati z eno od šentjurskih organizacij združenega dela, vendar nobena od njih ni pokazala pravega zanimanja. Spet so se začela razmišljanja, ki so bila pravzaprav rojena že ob ustanovitvi. Možnost nadaljnega razvoja so videli le v okviru večje proizvodne organizacije, v kateri bi bilo možno zagotavljati obratna sredstva, nastopati na tržišču in se razvijati.

Ta ugibanja, ali pa odgovori, so zdaj pred uredništvom. Delavci tozda Plastika pri PAP v Ljubljani se bodo še ta mesec z referendumom odločili o priključitvi tovarne plastičnih proizvodov v njihov kolektiv. To pa je za nadaljnji razvoj ali usodo šentjurskih »plovil« pomemben, če ne rešen trenutek. PAP se je tudi zavezal, da bo na novo uredil prostore na Selah, v stari sušilnici - torej v domači občini. Proizvodna usmeritev bo zajemala obstoječe proizvode, seveda, če bodo še kazali ekonomsko upravičenost. Ob tem pa bodo uvedli še eno od usmeritev iz proizvodnega programa PAP. Upajmo, da bo sožitje kar najboljšo. Sicer pa delavcem PAP Kozjansko ni neznan. Velikokrat so že priskočili na pomoč, zlasti ko je šlo za delovne akcije v poletnih mesecih in tako bodo tudi v kombinaciji prispevali svoj delež k nadaljnjemu razvoju manj razvitega področja. MATEJA PODJED

NOVA TOVARNA

Že lani je bila nova tovarna kmetijskih strojev SIP Šempeter pod streho. Sedaj teče montaža strojne opreme. Nova tovarna bo za SIP Šempeter izrednega pomena, saj bo omogočila enkrat večjo proizvodnjo oziroma se bo povečala od sedanjih 15 tisoč na 30 tisoč kmetijskih strojev. Tu gre za zanimiv proizvodni program kmetijske mehanizacije, ki je močno iskana na širšem jugoslovanskem trgu, gre pa tudi v izvoz. V SIP za zdaj še niso napovedali, kdaj bodo novo tovarno odprli. Na posnetku vidimo nove velike hale, kjer je že montirana lakirnica.

T. TAVČAR

Sedmega januarja 1945 so ob 11 uri v partizanski bolnišnici - Nova Štifta - nad Petkovo domačijo v Podvolovljeku domobranci ujeli nepokretnega ranjenca Stanka Ambroža, borca 1. čete, I. bataljona XIII. brigade Mirka Bračiča, rojen 20. 2. 1925 Muretinca - pristojen Sv. Marjeta. Mati Marjeta je bila posestnica v Muretincah 59. Po dveh mesecih partizanščine je že bil 28. XI. 1944 v boju pri Paški vasi ranjen in 30. XI. 1944 že sprejet v bolnišnico. Iz ranjeniške karte je razvidno sledeče: -St. Nekoliko bled in šokiran ranjenec nosi s Kramarjevo opornico imobiliziran levi zgornji ud ob trupu. Levo stopalo in kraka mu tičita v Kramarjevi opornici. - To je dokaz, da je bil Stanko nepremični ranjenec.

IZ ZAPORA V ZAPOR

Napad na bolnišnico in poznejšega zapora se Stanko spominja takole: -V dopoldanskih urah 7. januarja 1945 je stražar opazil bližajoče se vojake. Takoj je obvestil zdravnika in ostalo osebje. Dr. Virgil Krasnik-Svato nam je prišel povedati, da naj ostanemo mirni. - Bilo je veliko snega in vsi premični ranjenci z osebjem so se umaknili iz barake v gozd, zaščita pa na položaje. Ko se je zvedelo, da je v bližini bolnišnice šel mimo del Zidanske brigade, se je zaskrbljenost nekoliko pomirila, in premični ranjenci z osebjem (število ni znano), se je vrnilo v barako, toda ne za dolgo. Domobranci so prišli po gazi 2. in 3. bataljona in štaba brigade do položajev zaščite bolnišnice, s katero so se spopadli in prodrli do bolnišnice. Med tem časom so se iz bolnišnice umaknili le premični, dočim so nepremični, teh pa je bilo 12, ostali v baraki in čakali na usodni trenutek. (Opomba A. I.)

-Odpri se so vrata naše barake v kateri smo ležali ranjenci. Vstopil je komandant (Franc Erpič, opomba A. I.) z naperjeno brzostrelko in zaklical: -Vsi ven! Ker smo bili skoraj vsi nepremični, smo odgovorili, da ne moremo. Ko je ugotovil, da smo ranjenci, je še vprašal, če imamo orožje. Nimamo, smo odgovorili. V barako je prišlo še nekaj domobrancev, ostali pa so bili zunaj. Komandant je hodil gor in dol po baraki, si ogledoval ranjence in nam grozil s smrtjo. Napravil nam je politično uro, češ kako smo bili neumni, da smo šli rajši k partizanom, kakor pa k

domobrancem, ter se moramo tako potikati po gozdovih. Ko so si ogledovali našo barako, so se smejali in norčevali: To je zdaj partizanski raj, zdaj vam sije svoboda. Po kratkotrajnem spraševanju in popisu, je zagledal zraven mene ležečega tovariša, ki ga je prepoznal in zaklical: 'No kaj pa ti delaš tukaj?' Če hoče te spraviti domov, in tako so ga potem spravili s seboj. Po glavnem zasliševanju so postali malo prijaznejši. Začeli so nam ponujati pijačo in hrano. Vzeli nismo ničesar. Tudi storili nam niso ničesar. Ko so odšli, so zažgali kuhinjo, ki je bila v neposredni bližini barake za ranjence in pisarno. Ker je bila kuhinja zgrajena iz lesa, se je hitro vnela in ogenj je kmalu zajel tudi bolnišnico. V baraki je nastal preplah in

sem bil pod stražo. Po zasilnem okrevanju pa sem se zopet znašel v zaporu. Bilo je 12. 2. 1945, ko so tudi iz naše celice vzeli nekaj talcev in jih odpeljali na Frankolovo, kjer so jih obesili. Po zasliševanju so me odpeljali v Maribor v Ulico talcev, nato v staro kaznilnico in od tam v artilerijsko kasarno. Nekega jutra so nas, ki smo bili nemški dezerterji, zvezali po dva in dva in nas peš gnali na železniško postajo. Iz Maribora so nas odpeljali v Franz Josef kasarno v Gradec. Po zasliševanju v Gradcu so me kot vojaškega ubežnika ločili od drugih, me uklenili in zaprli v posebno celico, v kateri sem bil zvezan noč in dan. To je bila celica, kjer so bili že na smrt obsojeni in so čakali samo še na smrtno obsodbo. Pri zračnem napadu so

obup, da ne bi zgoreli. Ranjenci Martin Vrtnik, Tone Čander, Franc Rabuda, Tominc in Alojz Bitenc, ki so bili še malo pri moči in premični, so se pripravili h gašenju. Voda je bila v bližini. Natakalo je je Tone in jo podajal Martinu v levo roko, ki je bila še delno zdrava, ta pa jo je podajal tovarišem, ki so bili na lestvi in gasili. V nekaj minutah je bil ogenj na srečo zaduščen. Vsi, ki so gasili, so bili močno izčrpani, komaj so še zmogli prilesti v barako na svoje postelje.

Ostali smo sami brez zdravnika in brez vsake pomoči. En tovariš nam je čez dva dni umrl. Predali smo se usodi. Nekdo je našel skladišče v katerem je bilo še nekaj živeža. S skupnimi močmi smo potem kuhali dokler je bilo kaj. Tudi rane smo obvezovali drug drugemu. To je trajalo nekaj dni, ko so se zopet v baraki pojavili domobranci. Začudili so se, da smo še tukaj in živi. Zopet so se norčevali in dejali: 'No kje imate zdaj vaše tovariše, da niso prišli po vas?' Tudi mi smo se spraševali in obupavali. Tisti dan je odšel z njimi v dolino Martin. Naslednji dan so se zopet vrnili in nas spravili v dolino. Tam so nas razdelili za nekaj dni po hišah, nato pa so nas morali kmetje spraviti v Luče in tam so nas predali Nemcem. Iz Luče se je nadaljevala pot naprej na Ljubno, tam so nas zaprli v svinjake, zunaj pa postavili stražo. Drugi dan so nas naložili na tovornjak naložen z raznim lesom in nas odpeljali v Celje v Stari Pisker. Ker pa nisem bil še pokreten, so me odpeljali v bolnico. Tam

spuščali lažje zapornike v zaklonišča in to v Egenberg. Težji pa smo ostali zvezani v zaporu. Prišel je 16. marec 1945, ki naj bi bil usoden za nas, ki smo čakali smrtno obsodbo. Toda okoli dvanajste ure je bil zračni napad zavezniških letal, ki so neusmiljeno bombardirali Gradec. Tako je tudi naš zapor in mi, ki smo bili v njem, dobili svoje. Bil je poln zadetek in zapor se je zrušil. Ostali smo pod ruševinami. Drugi dan po napadu sem se znašel in prebudit iz nezvesti v bolnici. Začela je prodirati ruska fronta. Izselili so bolnišnico in tudi civilno prebivalstvo. Nas pa so predali v oskrbo bolničarju po rodu Avstriju - kaplanu. Umaknil nas je v kletne prostore. V mesto so prihajale umikajoče nemške kolone. Ko so nas odkrili, je moral bolničar dati poročilo. Ker nas ne bi rad izdal, je rekel, da smo ranjenci in ne ve, kam nas naj pošlje. Ukazali so mu, naj nas žene na vojaško zbiralnico. Tam nas niso sprejeli, ker smo bili izčrpani. Potem smo šli na Rdeči križ od koder smo bili poslani na okrevanje v Kitzbühel v Tirol. Tam je minila vsaka nevarna sled za nami. Nihče ni vedel kaj smo. Po Hitlerjevi smrti smo lahko šli domov, če je kdo želel. Tako smo se odločili in napotili vsak v svojo smer. Pot je bila težka in naporna. Paziti smo morali, da nas ni dobila policija na viaku. Če so katerega dobili, so ga poslali nazaj na svoje mesto. Srečno sem prispel domov 7. maja 1945 - dva dni pred svobodo.

PO ZAPISU STANKA AMBROŽA
PRIPRAVIL ANTON IKOVIC

ŠENTJUR

ZNIŽANE STOPNJE

Več za komunalno in kmetijstvo

Občina Šentjur sodi med najmanj razvite v Sloveniji, saj je po narodnem dohodku na prebivalca na 59, ali pred zadnjem mestu.

Za obdobje 1981-85 so si za cilj postavili zahtevo po hitrejšem razvoju in zmanjševanju razlik med bolj razvitimi občinami. Predvidevajo, da bo družbeni proizvod rasel po 4% stopnji, zaposlenost po stopnji 3,5%, rast vseh oblik porabe pa naj bi bila v tem obdobju počasnejša. Tako naj bi bila skupna poraba za 10% počasnejša od rasti družbenega proizvoda, kar pomeni stopnjo rasti 3,6%. To bo seveda težko uresničljiva naloga, kajti v tem obdobju se veliko nalog prav na področju skupne porabe prenaša na občine in njihovo gospodarsko zmoglost. Sredstva iz solidarnosti se zmanjšujejo ali celo ukinkajo, s tem pa nastajajo velike razlike med samimi občinami, ki so zaposleni v občini ali izven nje. Tak izrazit primer je področje otroškega varstva oziroma otroških dodatkov.

Stopnje SIS za področje skupne porabe so nižje kot v letu 1980, pri tem pa odstopa navzgor skupnost otroškega varstva, ker prevzema naloge na področju otroških dodatkov in nadomestil za prodniški dopust, a ni temu ustrezno dobila sredstev za

ta izplačila. V občini je namreč veliko upravičencev do otroškega dodatka, gospodarska zmoglost pa ni taka, da bi omogočila združevanje kaj več od minimalnega obsega sredstev za ta namen. Ob tem pa se pojavlja potreba po gradnji vrtcev, za katere bo težko ali celo nemogoče zbrati sredstva.

Na področju kulture in telesne kulture se stopnje zmanjšujejo, obveznosti za skupni program na ravni republike pa rastejo. Na področju kulture, na primer, je obveznost združenega dela do skupnih nalog na ravni republike za 1.400.000 din višja kot v letu 1980. Za kulturo in telesno kulturo ostajajo na ravni občine le picla sredstva, ki pomenijo celo nazadovanje dejavnosti.

Program zdravstvene skupnosti omogoča normalno delo, ki se bo po novem financiralo pretežno iz dohodka. (Stopnja v letu 1981 je 10,15).

Na področju skupne porabe gospodarskih dejavnosti se povišuje prispevek za splošno komunalno dejavnost (od 0,60 v letu 1980 na 0,90 v letošnjem letu), in sicer zaradi reševanja problemov z vodo oskrbo v občini. Uvaja se prispevek za reševanje kmetijstva in preskrbe, kar naj bi pripomoglo k hitrejšemu razvoju te panoge v šentjurski občini. MP

NOVI
tednik 35 LET

MOZIRJE: 440 NOVIH STANOVANJ

Čeprav potrebujejo v moziški občini dosti več stanovanj, jih bodo v novem srednjeročnem obdobju predvidoma zgradili le 440, kar je za okoli 120 manj od potreb.

Od skupnega števila jih bodo 200 zgradili v družbenem in 240 v zasebnem sektorju.

Največ teh stanovanj bodo dobili v moziški krajevni skupnosti, in sicer 161, v preostalih pa bi se naj stanovanjska gradnja uveljavljala z naslednjimi številkami: Nazarje 60, Rečica 56, Ljubno 45, Luče 44, Gornji grad 29, Šmartno ob Dreti 13, Bočna 12 ter Solčava in Nova Štifta po 10.

Za uresničitev tega načrta bodo predvidoma potrebovali skupaj okoli 538 milijonov dinarjev, seveda v petih letih skupaj.

MB

KAKO POSLUJE ELEKTROSIGNAL?

Vsako leto sezidamo večje število stanovanjskih, poslovnih in drugih prostorov. Naj bo prostor takšen ali drugačen, povsod je nujna električna napeljava.

Na celjskem območju opravlja elektromontažno in instalatersko dejavnost delovna organizacija Elektrosignal, ki letos praznuje tridesetletnico svojega obstoja. Pa ne samo to. Opravlja tudi servisne dejavnosti, ki predstavljajo postransko dejavnost.

Na začetku leta ponavadi govorimo o tem, kako smo delali v preteklosti in kako naj bi vnaprej. Tudi v Elektrosignalu ugotavljajo svoje poslovne rezultate.

-Trenutno lahko podamo samo oceno našega poslovanja, ker bo zaključni račun znan šele februarja. V primerjavi s preteklim letom smo obseg poslovanja prav gotovo povečali. Poslovni rezultati pa bodo po naših ocenah dobri, je povedal Zupanc Viktor, individualni poslovodni organ.

In kako bo letos? Delavci Elektrosignala načrtujejo povečano poslovanje za 6%, morda bodo opustili nekatere servisne dejavnosti, zlasti RTV, ker ne pokrivajo stroškov. V tem letu ne bodo zaposlovali novih delavcev in odpirali učnih mest, ker so kadrovske potrebe trenutno pokrite.

IRENA JELEN

IZPUHTEVA V NOVI VASI SAMO TOPLOTA?

MORALI BODO ZAMENJATI CEVI

Investicija je bila vredna 16 milijonov dinarjev

V celjski krajevni skupnosti Nova vas je že nekaj tednov okoli nekaterih blokov in hiš vse razkopano, iz jam pa se kadi v mrzle zimске dneve dragocena toplotna energija. V času stabilizacije in energetskega varčevanja kaj nenavadna slika in nič čudnega torej, če so se krajanje začeli vpraševati, kaj je s toplotovodno napeljavo iz velike toplotarne.

Pojasnilo smo dobili prejšnji teden v Razvojnem centru, pri direktorju temeljne organizacije Inženiring Aleksandru Jezerniku. V četrtek je bil namreč skupen sestanek predstavnikov Razvojnega centra kot nosilca celotnega inženiringa, predstavnikov Industrijske montažnega podjetja - temeljne organizacije Ogrevanje-vodovod Ljubljana in Gradbenega finalista iz Maribora. IMP je bil namreč pogodbeni izvajalec investicije (toplovodna napeljava v Novi vasi), Gradbeni finalist iz Maribora pa je bil proizvajalec kelitnih cevi, ki so osnovno jabolko spora, oziroma so tako izdelane, da njihova kakovost ne odgovarja zahtevam. Na omenjenem sestanku so se dogovorili, da bo Gradbeni finalist iz Maribora zamenjal vse neustrezne cevi z novimi in pokril tudi stroške doslej izgubljene energije.

Za toplotovod je v krajevni skupnosti Nova vas in v samem rekreacijsko športnem centru Golovec bilo položeno 2500 m kelitnih cevi. To je material, oziroma zmes kovine in plastike in v svetu ga s pridom uporabljajo. Tudi Gradbeni finalist Maribor je že položil v Jugoslaviji teh cevi v različnih terenih za okoli 500 km in predstavniki te delovne organizacije trdijo, da je od te skupne dolžine le 5 odstotkov cevi pokazalo hibe, kakršne so se pojavile tudi v Novi vasi.

Kakorkoli že, investicija, ki je veljala 16 milijonov dinarjev in so jo pričeli izvajati v začetku 1977 leta in jo končali pomladi 1979 leta, je danes pod velikim vprašajem. Cevi so začele puščati. Strokovne ocene so take, da cevi ne vzdržijo visoke temperature vode, ki se po njih pretaka, zelo neugodno pa vpliva na njihovo vzdržljivost tudi struktura tal v Novi vasi, kjer je veliko talne vode. Vsega tega pa ni bilo razvidno v prospektih za ta proizvod.

Razvojni center je v garancijskem roku zagotovil sanacijo, z deli pa so začeli že ta teden. Vse doslej znane poškodovane cevi (oziroma cevi z neustrezno izolacijo) bodo morali odkopati in jih zamenjati z novimi, za katere

bo seveda moral veljati nov garancijski rok.

Ne glede na to, da bo vse stroške kril proizvajalec cevi in povrnil tudi škodo, nastalo z doslej izgubljenimi toplotno energijo, bo v krajevni skupnosti ostalo še nekaj nejevolje: dela bodo izvajali po etapah in v posameznih stolpnih ali v blokkih bodo nastopili dnevi, ko ne bo na voljo tople vode. In sploh se nehote kar samo od sebe postavlja vprašanje, kako je mogoče, da 16 milijonov dinarjev enostavno »izhlapi« iz zemlje, posebej še za to, ker se je pri istem proizvajalcu cevi pojavil enak primer pred približno letom dni v Velenju in kakšna je garancija za nove cevi, ki so iz istega materiala?

DRAGO MEDVED

BOJ S STEKLINO

Sredi decembra lani se je po Primožu, ki leži v krajevnih skupnosti Sentiur-okolica, klatila stekla lisica, ki je ogrizla dva psa, vendar sta le-ta na srečo bila cepljena proti tej nevarni okužbi.

Pred dnevi pa se je s svojim 4-mesečnim psičkom igral krajan in pes ga je rahlo ugriznil v prst. Psiček sicer ni kazal posebnih znakov bolezni, le malo bolj klavrn je bil. Lastnik psa se je nemudoma odpravil k zdravniku v Sentiur in ko se je vrnil domov, je bil pes že mrtev. Takoj ga je odnesel na Veterinarsko postajo, od koder so ga poslali na pregled v Ljubljano. Tam so še isti dan ugotovili, da je bil pes okužen s steklino.

Psička je verjetno, brez vednosti lastnika, okužila lisica, ki se je klatila po Primožu.

Tudi ta primer kaže, da stekline ne gre jemati enostavno in da je treba hitro in učinkovito ukrepati proti njej.

Še to: krajan, ki ga je pes rahlo ugriznil v prst, je bil takoj cepljen!

E. REČNIK

ROGAŠKA SLATINA

ZIMA PA ŠE KAŽE ZOBE

Občani na cesto pa lopate v roke!

Če velja pravilo, da se po jutru dan pozna, potem lahko upravičeno pričakujemo, da nam jo bo zima še zagodila in s padavinami prinesla še vrsto težav.

Tako razmišljajo v krajevnih skupnosti Rogaška Slatina, ko poskušajo čim bolj učinkovito organizirati tako imenovano zimsko službo za čiščenje zasneženih cest. Prav krajevna skupnost je namreč zadolžena za opravljanje te naloge, ki pa še zdaleč ni lahka. Krajevna skupnost Rogaška Slatina, v katero sodi 25 vasi, 49 mestnih ulic in v kateri je le nekaj manj kot 100 kilometrov kategoriziranih cest, ima namreč odločno premalo denarja, da bi lahko učinkovito organizirala in izvajala zimsko vzdrževanje cestišč. 400.000 dinarjev namenja krajevna skupnost vsem vzdrževalnim delom na cestiščih skozi vse leto, od tega pa približno 60.000 dinarjev za organiziranje in izvedbo zimске službe. To so številke, ki so veljale v preteklem letu in ki so jih dogovorili delegati skupščine krajevnih skupnosti. Zaradi kopice težav, ki nastajajo pozimi v sami Rogaški Slatini in v okoli-

skih vaseh, pa tudi zaradi mnogih pripomb občanov na rovaš zimske službe pri krajevnih skupnostih, se seveda zastavljata dve vprašanji: ali povišati delež sredstev za zimsko službo in s tem okrniti ostalo dejavnost pri vzdrževanju cestnih površin, ali pa organizirati zimsko čiščenje ulic, cest in pločnikov tako, da bo v njem sodelovalo čimveč občanov.

V organih krajevnih skupnosti se seveda nagibajo k drugemu predlogu, ki bi znal biti bolj učinkovit in seveda tudi bolj stabilizacijski, če lahko uporabimo ta izraz. Kajti občani sami so že večkrat dokazali, da se znajo sami - če seveda hočejo - zelo dobro organizirati pri čiščenju zasneženih pločnikov in manjših cestnih površin. Posebej dobro se vedno odrežejo stanovalci Cankarjeve ulice v Rogaški Slatini, ki že pred prihodom stroja za pluzenje očistijo vso cestno površino in posujejo pesek. Takšnih občanov žal ni ravno veliko, vendar bi se jih dalo z organizirano akcijo verjetno dobiti še več. Posebej, če bi tudi pionirje in mladince kot velikokrat doslej pritegnili k delu. Saj ve-

mo, kako gre to: pred otroci nas je odrasle velikokrat sram! Pa bi morda še sami prišli za lopato, ko bi videli, da jo z lahkoto suče naš ali sosedov osnovnošolec!

Zima torej še kaže zobe. Zato težav s snegom, posebej pa čiščenjem zasneženih pločnikov in cest, ne bo še tako kmalu konec. Ni torej še prepozno za to, da bi tudi občani sami sodelovali z zimsko službo in s tem prihranili marsikateri dinar, ki bi ga lahko koristno uporabili tudi drugje. Kajti ne bi smeli pozabiti, da je dinar krajevnih skupnosti, pravzaprav naš dinar.

DAMJANA STAMEJCIC

V BESEDI IN SLIKI

74 NOVIH STANOVANJ ZA VELENJSKE RUDARJE

Tudi stanovanjski blok B1 na ploščadi Edvarda Kardelja v Velenju je prejel svoje stanovalce. To so velenjski rudarji, ki so že težko čakali na omenjena stanovanja dobili pa so jih pet dni pred koncem leta 1980.

Foto: L. Ojsteršek

MOZIRJE: URE PRAVLJIC

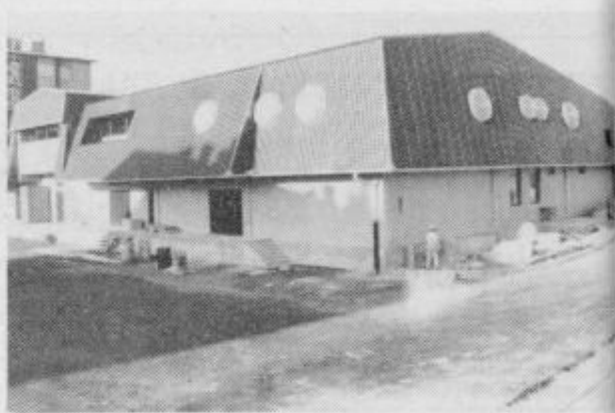

Knjižnica v Mozirju ima dva oddelka: enega za odrasle in drugega za mladino. V obeh so zadovoljni z obiskom. Pred kratkim pa so na novo ustanovili še glasbeni kotiček z izborom resne glasbe.

Da bi najmlajše kar najbolje navadili na knjigo in branje, jim enkrat mesečno pripravijo uro pravljic. Otroci z zanimanjem poslušujejo Vladko Lampret, ki jih vodi v čudoviti pravljичni svet.

M. PODJED

NOVA TRGOVINA FEBRUARJA

Polzelani že zelo težko čakajo na novo blagovnico Savinjskega magazina. Po prvih obljubah naj bi jo odprli že lani v jeseni, toda dela so se zavlekla. Temu je botrovalo pomanjkanje materiala, deloma pa tudi prežgodnji mrz. Dela so kljub vsemu nadaljevali in obljubo, da bo trgovina odprta v februarju, pravijo, da bodo zagotovo držali. Vsekakor je to tudi skrajni čas, saj stare trgovine zaradi predvidene selitve svojih zalog ne dopolnjujejo in je zato ponudba na Polzeli zelo klavrna.

T. TAVČAR

PLESNI VENČEK

Učenci 7. in 8. razredov osnovne šole Vere Šlander na Polzeli so imeli zadnja dva meseca plesne vaje, na katerih so se naučili nekaj standardnih in modernih plesov. Učenci so vaje z veseljem obiskovali, saj sta tudi danes mladim glasba in ples zelo pri srcu.

Pretekli petek so ta tečaj zaključili s plesnim venčkom, na katerega so povabili tudi svoje starše. Očetje in mame so lahko preizkusili plesne sposobnosti svojih otrok, videli pa so, da so se otroci naučili tudi nekaj pravilnega vedenja pri plesu.

T. TAVČAR

MOZIRJE

ODLOČILI SE BODO ŠE TA MESEC

Ali bo imela Rečica spet popolno osemletko?

Člani izvršnega sveta Občinske skupščine Mozirje so na zadnji seji, v petek, 9. januarja, posvetili glavno pozornost pripombam in novim predlogom na osnutek družbenega plana razvoja občine v novem srednjeročnem obdobju.

Pripombi ni manjkalo, čeprav razprava še ni končana. Nanašale so se na kadre, nadalje na nameravane proizvodne transportne opreme v nazarski Lesni industriji, na katero je imel pripombe kolektiv ljubanskega Kovinarstva itd. V slednjem pri-

meru ne gre za dvotirnost ali jemanje proizvodnega programa, marveč za čisto svojstveno proizvodnjo, zaradi katere lahko, tudi po mnenju izvršnega sveta, pride med obema kolektivoma le do sodelovanja in povezovanja.

Nekaj pomislekov je bilo tudi zaradi združevanja združevanja sredstev v občini, zaradi uresničevanja pravila, da so vse organizacije združenega dela v občini dolžne pomagati pri nekaterih skupnih nalogah. Pri vsem tem ne gre za velika sredstva, zato je izvršni svet

menil, da bo to obveznost lahko izpolnil sleherni kolektiv, tudi Kovinarstvo na Ljubnem, čeprav ima sam zaradi rekonstrukcije proizvodnje veliko dodatnih obveznosti.

Krajevna skupnost Rečica ob Savinji je med drugim zastavila dve vprašanji in hkrati zahtevi. Prva se je nanašala na osnovno šolo in druga na izkoriščanje kamnoloma. V tem primeru je zlasti zahtevala, da naj Komunalno podjetje Mozirje zagotovi tudi redno vzdrževanje ceste. Zaenkrat to ni in cesta, ki

pelje do kamnoloma v Podpeci je takšna, da po njej vozijo le še dežurni zdravniki, ki morajo obiskati bolnika, drugi pa se te ceste izogibajo, ker je zaradi poškodb, luknj in še drugega več kot nevarna. Torej, tisti, ki jo poškodujejo, naj zagotovi tudi njeno vzdrževanje.

In končno, Krajevna skupnost Rečica je zahtevala naj tudi novi planski dokumenti postavijo piko na i glede ponovne uvedbe popolne osemletke v kraju. Vprašanje je staro že nekaj let, odgovora nanj pa ni. Zdaj je tudi izvršni svet odločil, da mora odločitev za ali proti ponovni osemletki na Rečici pasti še ta mesec. Vtem, ko je občinska komisija opravila svoje delo in pripravila več predlogov za rešitev vprašanja, čakajo zdaj le še na mnenje celjske note Zavoda za šolstvo. V kolikor se ta ustanova ne bo opredelila do tega problema, ki buri duhove, še posebej na Rečici in okolici, se bodo v občini odločili sami, oziroma poiskali strokovno mnenje drugje.

Naj bo odločitev takšna ali drugačna, čeprav se po našem mnenju nagiba v prid ponovnega dela popolne osemletke na Rečici, imajo krajan tega območja pravico zvedeti za opredelitev do tega vprašanja v občini.

M. BOŽIČ

PEKARNA SE ŠIRI

Pekarna in slaščičarna Rogla v Slovenskih Konjicah namerava razširiti proizvodne in skladiščne prostore. Pomembno je zlasti povečanje skladiščnih zmogljivosti za moko, ki jih namerava urediti v silosni izvedbi. Del potrebnih sredstev imajo zagotovljeni iz sredstev za glavovne rezerve in izgradnjo skladišč občine, ki bo s tem pridobila za 180 ton moke urejeno skladiščenje.

MBP

MINI INTERVJU Z ALOJZEM HRUŠOVARJEM, PREDSEDNIKOM SVETA KS ŽALEC

Kaj je za vas krajevna skupnost?

A. Hrušovar: »To je živ organizem, to so izključno in predvsem ljudje.«

Koliko prebivalcev ima vaša krajevna skupnost?

A. Hrušovar: »Žalska krajevna skupnost ima okoli 4000 prebivalcev in se tako poleg polzelske in prebolske uvršča med tri največje v žalski občini. Naša »prednost« in tudi »težava« je v tem, da imamo center tam, kjer je center občine. Zato so naše naloge tudi večje.«

Vaša misel?

A. Hrušovar: »Ni pravic brez dolžnosti in tega se moramo zavedati!«

Še ena misel?

A. Hrušovar: »Naše naloge kot »mestne« krajevnih skupnosti so večje, izpeljali pa jih bomo samo z nadaljnjim razvijanjem srečne, tovariške, prijateljske in ustvarjalne kulture.«

Kako ste izpeljali lani zastavljeno delo?

A. Hrušovar: »Veliko smo si naložili, vsega pa nismo izpeljali. Poseben problem je bilo (ne) delo Krajevne konference SZDL. Tu je škripalo in upamo, da bo v bodoče boljše. Veste, zaradi tega so se nekatere »ne« naše naloge prenesle na nas.«

Delegati?

A. Hrušovar: »Lahko rečem, da je bilo slabo delo NEKATERIH delegatov v skupščini KS. Tudi z dosedanjim delom delegacij smo lahko le delno zadovoljni.«

Potrošniški svet?

A. Hrušovar: »Letos (lani - op. p.) je slabše deloval.«

Š čim ste zadovoljni?

A. Hrušovar: »Z delovanjem društev na našem območju smo lahko zadovoljni. Posebej pa sem vesel, da smo dobro zastavili pomembno vlogo na področju SLO in DS s komitejem za SLO in DS na ravni krajevnih skupnosti.«

Bistvene naloge?

A. Hrušovar: »Usposabljanje enot Narodne zaščite in CZ v vseh sredinah.«

Problemi?

A. Hrušovar: »Tu je prisoten problem mestne kanalizacije, vse bolj je pereč problem telefonije (bloki rastejo - op. p.), potrebna je večja skrb za lepo okolje in še in še.«

Še poseben problem?

A. Hrušovar: »Ah, ta »dvojnost« - prvič »nastopa« kot krajan in drugič kot delavec.«

Slednje lahko tolmačimo nekako takole: kot krajan »zahtevam«, kot delavec mi je »težko« vlagati...

TONE VRABL

JUGOSLOVANSKI TRAKTORJI

OBDELATI ZEMLJO!

V zadnjem desetletju je industrija traktorjev povečala proizvodnjo za petkrat

Razprava na ponedeljkovi seji predstava CK ZKS, ki jo je vodil France Popit, je zavrnila mnenja, da je mogoče kmetijske probleme rešiti zgolj z ukrepi ekonomske politike ali celo le s podrazitvami, kajti podatki o razdrobljenosti zemlje, skromni izkoriščenosti mehanizacije in nizki storilnosti, dovolj jasno govorijo, da je potrebno predvsem povečati storilnost. To pa je mogoče le na temelju dosledno razvitih samoupravnih družbenoekonomskih odnosov.

Še preden smo spremenili letnico v 1981, je tudi slovenska zadruga zveza temeljito zastavila prenovitev kmetijskih zadrug, saj je nemogoče pristajati na takšno stanje, v katerem se kmetje sprašujejo, češ, čigava pravzaprav je moja zadruga. Glede na sklepe zadnje seje predstava CK ZKS, katerih uredništvu naj spodbudi dobro ekonomsko politiko v kmetijstvu, za pridelovanje dovolj hrane in še predvsem za izvoz, lahko pričakujemo ponovno politično ofenzivo na področju kmetijstva, najprej seveda v vrstah zveze komunizma.

V današnji kmetijski šopek smo postavili traktor: traktor kot delovno orodje sodobnega kmeta in kmetijstva ter simbol razvoja. Prihodnjič bomo v podoben šop vtaknili kaj drugega, vse z namenom, da zvesto sledimo družbenim pri-

in to zaradi potreb predvsem v družbenem sektorju, pa seveda tudi kmetov zasebnih proizvajalcev. V polovici šestdesetih let, ko se je začelo govoriti o proizvodnji hrane kot o prioritetni družbeni nalogi, se je prebudila prava lakota po kmetijski mehanizaciji, posebno so se bili izpostavljeni ravno traktorji. Naša kovinska industrija seveda ni bila pripravljena na take zahteve, pa so kmetijci morali čakati na proizvode nekaj mesecev, včasih tudi celo leto.

Pri nas, če vse stroje preračunamo na srednjo jakost, pride okoli 20 hektarjev obdelanega zemljišča na en traktor, ne da bi pri tem računali tudi na travnike. To je v primerjavi z državami, kjer je že kmetijstvo tradicionalno razvito povsem zadovoljiva stopnja mehaniziranosti. V Italiji na primer traktor v poprečju obdeluje okoli 11 hektarjev, a v Franciji nekaj več kot 13, v Španiji okoli 37, a v Grčiji skoraj 40.

Pri nas se seveda proces hitrega razvoja kmetijske mehanizacije nadaljuje in kmetje razen traktorjev nabavljajo tudi vse vrste priključkov. Družbeni kmetijski sektor ima v poprečju na en traktor štiri do pet priključnih strojev, a kmetje zasebniki poprečno okoli dva.

NAŠI TRAKTORJI PO VSEM SVETU

Pred letom ali dve so bile naše tovarne

svojo traktorsko proizvodnjo dokončno spraviti na »zeleno vejo«. Da ta napoved ni preveč optimistična, tudi če jo primerjamo s kakšnimi novimi proizvodnimi traktorskimi kapacitetami v Jugoslaviji, kot je na primer tista novosadska licenčna zadeva z avstrijskim Steyerjem, imajo v Štoreh otipljive razloge v poslovanju zadnjega četrletja 1980, ko so bili traktorji vseskozi pozitivni in niso prinašali izgub.

Kako pa njihove traktorje še vedno požira trg, vsaj petdeset odstotkov domači, kajti 50 odstotkov gre v izvoz po pogodbi z italijanskim partnerjem Fiatom, nam je zaupal dipl. ing. DUSAN BURNIK, predsednik kolegijskega poslovnega organa železarn Štore: »Ob koncu leta 1980 smo za domači trg imeli na zalogi samo dva traktorja, pa še ta nista bila kompletirana, tako da ju niti nismo mogli šteti za pravo zalogo...«

Lani so v Štoreh izdelali 5340 traktorjev, kar je nekaj več kot štiri odstotke več kot v letu 1979. Odkrito priznavajo in ocenjujejo, da je takšen porast nizek, saj so tudi računali, da bodo lahko proizvedli več traktorjev. Če ne bi bilo ves čas leta 1980 prisotnih velikih težav z oskrbo posameznih proizvodnih komponent repromaterialov predvsem od domačih proizvajalcev in kooperantov, bi jim večja količina proizvodnje pri traktorjih tudi uspela. Realno računajo, da bi s seda-

štorskim reprezentančnim traktorskim modelom 402! Leta 1977 je bil na primer štorski traktor, tip 402 po ceni dražji za okrog 50 odstotkov od Renaulta 4, popularne »katrce«, po sedanjih cenah pa je ta isti traktor za okrog 15 odstotkov cenejši od »katrce«! Gre za prodajno ceno in približen odstotek!

V Štoreh računajo, da bo moralo priti do nekega sistema reguliranja cen na traktorskem področju, seveda po ponudbi in povpraševanju, po trgu, ki bo določal takšno ceno.

TRAKTORSKI TRG JE ODPRT

V Jugoslaviji je trg za traktorje še vedno zelo odprt in lačen traktorjev, proizvajalci (vsaj v Štoreh) so pod velikimi pritiski povpraševanja in bi lahko tudi v letošnjem letu lahko dobavili jugoslovanskemu trgu tudi dvakrat do trikrat večjo količino, kot jo nameravajo proizvesti. Po dolgoročni pogodbi s Fiatom imajo Štore obveznost, da izvozijo okrog polovice proizvodnje, kar gre v glavnem na zahodnoevropska tržišča. Ta delež se bo začel že letos zniževati, ker bodo v Štoreh vgrajevali več domačih komponent. Vsekakor pa naj bi bila štorska traktorska proizvodnja kljub vsemu pretežno izvozno usmerjena. Možnosti se odpirajo zlasti v deželah v razvoju, sedaj že izvažajo tudi v Grčijo in prav ta izvoz se bo letos še povečal, tako, da bi v

OH, KAKO SVA SI RAZLIČNA: Leta 1977 je bil traktor Štore 402 za 50 odstotkov dražji od »katrce«, po sedanjih cenah pa je za okroglih 15 odstotkov cenejši!

zadevanjem za več in bolj obdelane zemlje.

Jugoslovanska industrija kmetijskih strojev je v lanskem letu proizvedla 55 tisoč traktorjev. To je okoli 15 tisoč več kot leto poprej. S tem naša industrija nadaljuje proizvodni proces, ki ga je začela pred desetimi leti, ko je skupna proizvodnja znašala okoli 12 tisoč traktorjev in 400 takozvanih mini traktorjev. Ravno proizvodnja traktorjev je bila v zadnjem desetletju med najbolj dinamičnimi v industriji kovinske predelave. Samo avtomobilska industrija je imale večjo stopnjo rasti. Naše tovarne so vzporedno s povečano proizvodnjo, dajale na tržišče tudi nove tipe traktorjev in to od najmanjših do največjih, primernih za različne pogoje dela. Povečana ponudba je v glavnem plod dela domačih strokovnjakov.

VISOKA MEHANIZACIJA KMETIJSTVA

Pravzaprav je hiter razvoj proizvodnje traktorjev vzpodbudilo samo kmetijstvo

sposobne zadovoljiti le potrebam domačega trga. Danes so ustvarjeni pogoji za prodor v svet in to z več tipi, kjer posebno izstopajo srednje močni traktorji. V prvem polletju lanskega leta smo izvozili več kot 4 tisoč in pol raznih traktorjev, do konca leta pa je izvoz znašal okoli 12 tisoč traktorjev, ali 4500 več kot leto prej. To je takšen skok, ki si ga pred štirimi leti nihče ni mogel predstavljati.

Naši traktorji sedaj orjejo polja v Alžiriji, Iraku, Indiji, Sri Lanci, Etiopiji, Angoli, Tunisu in v drugih državah v razvoju ter v Grčiji, na Danskem, v Švedski, Veliki Britaniji, Italiji in v drugih razviti deželah.

ŠTORSKI TRAKTORJI

Pa se preselimo v domače loge in vode, čeprav so prav vode vso dosedanje nekajletno štorsko proizvodnjo traktorjev v okviru železarne zaznamovale z »vodami izgub«. Razlogi so v glavnem poznani, bistveni so premiki, ki se na tem področju in konkretno v Štoreh obetajo že v tem letu. Bistveno je to, da so štorski železarji za letošnje leto sklenili

njim številom delavcev, ki izdelujejo traktorje, in seveda ob odsotnosti že omenjenih težav, lahko povečali dosedanje proizvodnjo za 15 ali 20, če ne celo več odstotkov.

Problem izgub pri štorski proizvodnji traktorjev, ki je bil prisoten vse od začetkov obratovanja tovarne traktorjev, je bil sicer še prisoten v lanskem letu. Vendar pa se je v zadnjem četrletju poslovanje bistveno popravilo tako, da se je tudi izguba ob 9-mesečnem obračunu bistveno znižala v zaključnem računu.

Po mnenju dipl. ing. Dušana Burnika ostaja še vedno najtrši oreh problem cen in cenovnih neskladij, ki so prisotna med cenami repromateriala in prodajno ceno traktorja na jugoslovanskem trgu. Štorski proizvajalci traktorjev so prav tako šele v začetku oktobra 1980 lahko korigirali cene za 14 odstotkov, čeprav je ob več kot 30-odstotni inflaciji »gor šla« prejšnja vrsta materialov in to v znatnih odstotkih. Traktor je po mnenju njegovih proizvajalcev v Štoreh s sedanjo ceno v bistvu »pod ceno«, podcenjen, kar je razvidno tudi iz dokaj slikovite primerjave med novomeško »katrco« in

prihodnje štorska tovarna traktorjev lahko v izvoz usmerjala tudi do 70 ali celo več odstotkov svojih proizvodov - traktorjev.

Na osnovi tekočega poslovanja, proizvodnje in letošnjega gospodarskega načrta upajo v Štoreh predvsem odpraviti večne traktorske izgube, čeprav ne mislijo v načrt postaviti večje številke od 6000 traktorjev. Od tega števila pa želijo, da bi vsak več proizvedeni traktor našel tudi domačega kupca. Za prodajo se v Štoreh ne bojijo. Zavedajo se dobro svojega položaja in funkcije v mehanizaciji kmetijske proizvodnje.

Če za konec pribijemo še spodbudne vesti, da kmetijstvo in industrija za kmetijstvo, predvsem traktorska, vse pogostejše načrtujeta z roko v roko, potem bomo že letos za obdelovanje domačih polj imeli na razpolago več traktorjev, istočasno pa bomo postali z njimi tudi pomembnejši izvozniki. Temu pa bi se lahko že reklo, skoraj dve muhi na en mah!

BOŠKO KIJURINA
Tanjug
in MITJA UMNİK

ŽALSKA KULTURNA SKUPNOST

OB MNOŽIČNOSTI TUDI KAKOVOST

Večja pozornost izboru kakovostnih filmov

Na seji zbora uporabnikov in zbora izvajalcev skupščine kulturne skupnosti, so delegati sprejeli program te skupnosti za to leto ter program Zveze kulturnih organizacij, ob koncu pa so potrdili še predlog kandidatov za letošnje Savinove nagrade in priznanja.

Prispevna stopnja za kulturno skupnost znaša letos 0,45 odstotka. Za občinsko glasilo Savinjski občan so namenili 0,60 odstotka, za kulturni dom na Vranskem in za dom na Gomilskem 0,08 odstotka BOD ter za redno dejavnost 0,31 odstotkov. Skupaj naj bi letos zbrali več kot 26 in pol milijona dinarjev. Sicer pa pravijo, da bodo letos posebno skrb namenili delovanju delegatskega sistema v TOZD in krajevnih skupnostih ter izvajanju zakona o ljudski obrambi in družbeni samoza-

ščiti. Drugih nalog pa je seveda še cela vrsta. Odbor za tisk in založništvo bo med drugim izdal publikacijo Tabori na Slovenskem, občinska matična knjižnica si bo prizadevala, da bi zaživela izposojevališča knjig tudi v tistih KS, kjer jih do sedaj še ni, ustanovljeno bo novo izposojevališče v Centru usmerjenega izobraževanja, potekale pa bodo tudi priprave za ustanovitev krajevnih knjižnic v Petrovčah. V zvezi z varstvom kulturne dediščine velja omeniti poleg ostalih nalog tudi skrb za stalno razstavo v Šmiglovi zidnici, skrb za organiziranje muzejske etnografske zbirke na Vranskem ter dopolnjevanje z eksponati v hmeljarskem muzeju v Savinovi hiši v Zalcu. S področja likovne dejavnosti kaj posebej novega ne bo. V Savinovem razstavnem salonu se bodo še naprej vrstile razstave, ki so si pridobile že vseslo-

venski ugled, sicer pa bodo podprli tudi delo likovnega salona na Polzeli. V zvezi s kinematografsko dejavnostjo velja omeniti, da bodo večjo skrb namenili izboru kakovostnih filmov, tudi letos pa bodo v okviru TDF pripravili Teden domačega mladinskega filma. Da bi amaterska dejavnost še bolj zaživela, bodo tudi letos uvajali take oblike dejavnosti, s katerimi bi v svoje vrste vključili čim več mladih. Ob vsem tem seveda ne gre pozabiti tudi kulturnega sodelovanja s pobratenimi občinami, zamejskimi Slovenci ter kulturnimi društvi, ki jih sestavljajo začasno zaposleni delavci v tujini. Ne nazadnje pa velja zapisati, da bo žalska kulturna skupnost podpirala tudi kulturne skupine, ki delujejo pri OO ZSMS in tako tudi revijo Naša beseda 81.

JANEZ VEDENIK

ZADNJEMU KONCERTU NA ROB

KJE STE BILI LJUDJE?

Ali glasbeni okus Celjanov ne seže čez Slake?

Peti abonmajski koncert, na katerem je nastopil slovit "Slovenski kvintet trobil", je izzvenel v prazno. Celjski ljubitelji glasbene umetnosti so tokrat ostali doma in morda si je kdo kot nadomestilo za obisk koncerta v Narodnem domu zavrtel celo kakšen posnetek "konservirane glasbe". Le 74 (štiriinsemideset!) pa jih je »v živo« užívalo ob čudoviti glasbi eminentnih slovenskih trobilcev, ki so med nedavnim gostovanjem Slovenske filharmonije v ZDA kot solisti doživljali velike uspehe. Tam koncerti niso izzveneli v prazno, saj so imeli celo v mestu s 40.000 prebivalci (podobno kot Celje) 2000 obiskovalcev. Pri nas je kaj

takega nemogoče, razen če se nastopajoči ne imenuje Slak, Čobi ali podobno.

Zato se lahko samo sprašujemo ali ima smisel prireditve na najvišjem umetniškem nivoju, če na njih ni obiskovalcev, ni tistih, ki se hvalisajo s kulturno osveščenostjo, ni kulturnih in prosvetnih delavcev, ni glasbenih amaterjev (ki bi se lahko marsičesa naučili), ni celo GLASBENIH PEDAGOGOVI! In tako je bilo na zadnjem koncertu, kot je dejal eden od koncertantov, vsem nerodno: izvajalcem, ker so igrali v glavnem praznim sedežem, organizatorju zaradi maloštevilne publike, obiskovalcem zaradi izvajalcev, ki so jih

kljub vsemu znali navdušiti.

Vsekakor so to mučne ugotovitve, ki se v celjskem koncertnem življenju pojavljajo iz koncerta v koncert že nekaj let. Dejstvo pa je, da bi še po prenehanju koncertne dejavnosti kmalu oglasili predvsem tisti, ki jih sedaj ni blizu, češ zakaj tako, ko pa vendar prispevamo toliko in toliko za kulturo - tudi za glasbeno. Pa še res je. Gremo se uporabniki in izvajalce, pri tem pa se pozabljamo obnašati kot uporabniki, pozabljamo, da nam družba sredstva vrača v obliki kvalitetnih kulturnih prireditev, za katere preprosto nečemo vedeti, jih nečemo obiskovati, jih smatramo za elitniške...

V Narodnem domu imamo čudovito akustično koncertno dvorano. Zavidajo nam jo umetniki, ki nastopajo v njej. Poslušanje glasbenih umetnin je v njej (razen pri simfoničnih koncertih) užitek in prav bi bilo, da bi se tega KULTURNI CELJANI malo bolj zavedali. Ne nazadnje pa je vsak koncert tudi priložnost za družabno srečanje, za kratek pozdrav, pogovor v odmoru ali po koncertu, priložnost da drug drugega ne pozabimo.

E. G.

VESELE VIŽE V VOJNIKU

17. januarja bo v kulturnem domu v Vojniku spet živahno. Prizadevni člani KPD France Prešeren iz Vojnika bodo namreč organizirali koncert ansambla Veseli planšarji. Za smeh in prijetno vzdušje pa bo poskrbel še humorist Tone Fornezzi-Tof.

MP

GOSTOVALI V ŠMIHELU

Dramska skupina Prosvetnega društva Braslovče je minulo nedeljo gostovala s komedijo Skupno stanovanje v režiji Anice Brišnikove v Šmihelu na Koroškem. Kot so nam povedali gledališki amaterji iz Braslovče, je bila dvorana v Šmihelu ob uprizoritvi komedije nabita polna. Dramska skupina bo obisk Braslovčanom vrnila v nedeljo 25. januarja z dramo Vest ali ubil sem človeka.

T. TAVČAR

ZA PRAZNIK KULTURE

Vsa kulturna društva na našem območju se v tem času pripravljajo na počastitev kulturnega praznika. Ponekod se bodo proslave in prireditve vrstile kar cel teden.

V Celju pa bo osrednja proslava v spomin na največjega slovenskega pesnika in v počastitev kulturnega praznika 6. februarja ob 19. uri v domu Zarje v Trnovljah.

MP

KPD SAVINJA MOZIRJE

PESTRO LETO

Prireditve občinstvo toplo sprejme

Dejavnost kulturno prosvetnega društva Savinja se odvija po sekcijah, ki vsaka zase, pa tudi družno, dobro delajo. Občinstvo se je navedlo na domače izvajalce in vsako prireditev toplo sprejme, čeprav v domači dvorani radi zaploskajo tudi gostujočim izvajalcem. To pa že nekaj časa ni bilo mogoče, saj dom v Mozirju obnavljajo in vsi trdno upajo, da bo preureditev nared do kulturnega tedna, za katerega se člani društva že skrbno pripravljajo. Prireditve v času kulturnega tedna so v mozirski občini zdaj že tradicionalne. Šestič bo letos cel teden, od 7. do 15. februarja, živahno na kulturnem polju. Lani je bilo v tem času toliko prireditev, da vseh niti ni bilo mogoče obiskati.

Kulturno društvo ima zlasti močno pevsko sekcijo, pa dramsko in recitacijsko in za vse je razveseljivo dejstvo, da se vanje vključujejo mladi ljudje, ki prizadevno in uspešno delujejo bodisi kot pevci ali recitatorji. Prav zaradi velikega zanimanja mladih za delo na kulturnem področju, so se pri društvu odločili, da bodo ustanovili še likovni in foto krožek, ustanavljajo pa tudi folklorno skupino. Seveda bo vso to dejavnost mogoče priklicati v življenje šele, ko bodo prostori v domu bolj urejeni, ko bodo imele skupine več prostora za delo, saj si zdaj podajajo kljuko vrat tako gostu, da je delo resnično oteženo. Dragocena volja sicer prizadevnih članov, pri kom tu in tam razblini ko postane gneča v garderobi ali v večnamenskem prostoru prevelika.

Člani društva, katerega

predsednik je Aleksander

Videčnik, veliko razmišlja

o tem, kako še popestriti kul

turno ponudbo v kraju in

celi občini. Radi bi uresničili

načrt stalnih razstav, ki v

kraju sicer niso običaj, a b

jih občinstvo prav gotovo r

do sprejelo za svoje. Nečes

se pri društvu namreč dobr

zavedajo: da je veliko prem

lo enkrat ali dvakrat letn

odigrati kakšno predstavo

se prikloniti in oditi. Zato ž

lijo doseči, da bi bilo živahn

skozi celo leto. Potrebno j

tudi kaj narediti za ljudi, k

bi radi poslušali liriko, s

ogledali kakšno razstavo a

se srečali z domačimi ustva

jalci. V tesni povezanosti o

činstva s člani društva j

moč in je tudi že pol uspeh

Da bi le kulturni dom b

čimprej urejen!

MATEJA PODJE

POGLED NA PLATNO

POSLEDNJI KLIC IZ SAVANE

Ob filmu V vrtincu, ki bo s Clarkom Gableom in Vivian Leigh v glavnih vlogah osvežil spomin na najuspešnejši film v zgodovini sedme umetnosti, zasluži največ pozornosti celjskega filmskega občinstva te dni film Poslednji klic iz savane. Na sporedu bo do 17. januarja v dvorani kinogledališča.

Izvrsten dokumentarni film Poslednji klic iz savane smo v Celju pred časom že videli in ob njem doživljali vrsto razprav in polemik. S svojo izjemno silovitostjo in pravo fresko o nasilju v svetu divjine, je bil ta film namreč hud dražljaj človeški zavesti. Ob vsakršni odsotnosti fikcije in brez slehernih olupšav, slika ta film svet divjine, kjer je edino pomembno preživeti. Film Poslednji klic iz savane se je brezkompromisno izognil idealiziranjem in zgodbi, ki bi v pravilni maniri iskala v živalih ljudi in njihove navade. S tem je v celoti obšel kliše, kakršnega so uveljavili predvsem ameriški dokumentaristi in najbolj jasno Diznjev filmarji. Namesto utečenega recepta se je film lotil narave, kakršna je. Ob izjemnem sprememnem tekstu Nobelovca Alberta Moravie je odprl občutljivim očem sodobnega civiliziranega sveta podobo nasilja in groze v naravi. Film je tako prikazal svet morije in uničenja, smrt človeka v divjini, ko ta konča v levjem žrelu. Ob vsem tem pa je očitno poiskal stik s človekom v sodobni družbi, z dilemami življenja in morale, človeško nasilnostjo.

Na ta način je film Poslednji klic iz savane postal bistveno več od dokumentarca o življenju divjine. Postal je filozofski esej o morali, življenju, modusu živendi. Je, slednjič, ura razmisleka in streznitve.

Film je bil ob prvem prikazovanju v Celju prepovedan za mladino. Bržkone je res kruto spustiti mladino v dvorano, da se tam nepripravljena sreča s podobo prave smrti, z nasiljem, ki je tema filma. Toda zelo prav bi bilo, po drugi strani, mlade pripraviti na ta film, si ga organizirano ogledati in ga izrabiti kot izvrstno izhodišče za pogovor o življenju, morali, kultu nasilja, človeku kot družbeni živali. Škoda bo, če tudi to pot vzgojne institucije priložnosti ne bodo izrabile.

BRANKO STAMEJČIČ

UREDITEV AŠKERČEVINE

ZAČELO SE JE

Najpomembnejša kulturna akcija

Ureditev domačije pesnika balad in romanc Antona Aškerca na Senožetih nad Rimskimi Toplicami je ena najpomembnejših kulturnih akcij v laški občini za naslednje srednjeročno obdobje. Ta literarno-zgodovinski spomenik je hkrati tudi etnografski kot tipična stara kmetija tega področja, zato bo ureditveni načrt zajel poleg pesnikove domače hiše tudi druge stavbe v tej etnološki gruč; kaščo, sušilnico, kozolec, ostala gospodarska poslopja in celotni okoliš.

Na zadnji seji odbora za prenovu Aškerčevine, ki se jo je udeležil tudi član CK ZKS Emil Rojc, so sprejeli najnujnejše sklepe. Eden od pogojev, da bi načrt lahko uresničili, je nadomestna zgradba za stanovanjsko hišo, ki bo arhitektonsko vključena v spomeniško zaščiteno skupino objektov. Hkrati je bil sprejet sklep, o tem, da kulturna skupnost naroči izdelavo spominskih značk (tudi določeno količino serij), ki bodo v prodaji po vsej Sloveniji in naj bi prinesle del potrebnih sredstev za prenovu domačije. Ureditev Aškerčevine je vnešena tudi v program Kulturne skupnosti Slovenije, zagotovljeno pa je še dodatno sodelovanje tistih občin, ki jih na pesnika vežejo obdobja njegovega delovanja in bivanja.

Odbor, ki je bil pred meseci postavljen pri kulturni

skupnosti občine Laško, bo v naslednjih tednih naročil izdelavo načrta za nadomestno gradnjo, medtem ko bo občinska skupščina poskrbela za prostorsko zaščito okolja domačije.

EC

55 LET GODBE »ZARJA« ŠOŠTANJ

Delavska godba Zarja Šoštanj, ki deluje v okviru Prosvetnega društva Svoboda Šoštanj je pred dnevi v domu kulture s slavnostnim koncertom pod vodstvom Silva Tamše počastila svoj visoki, 55-letni jubilej.

Zanimivo je, da so godbo Zarje ustanovili napredni in zavedni delavci ob praznovanju maja leta 1925 v takratni največji in najstarejši tovarni usnja v Jugoslaviji, ki bo že nekaj praznovala 200-letnico obstoja. Iz zgodovine godbe velja še omeniti, da je leta 1935, le korakala na čelu delavskega spreveda na znamenitem zletu Svobod v delavskem Celju kakor že pred vojno, je tudi po njej na raznih tekmovanjih posegala po najvišjih lovorikah in priznanjih. Že več let nazaj goji prijateljske stike s tržaškimi Slovenci.

Na minuli slovesnosti je nastopilo 55 godbenikov, ki so simbolično predstavljali jubilej godbe. Ob tej priložnosti je predsednik Zveze kulturnih organizacij Velenje Karel Kord podelil 15 bronastih, 10 srebrnih in 5 zlatih Gallusovih odličij najzaslužnejšim članom.

V. KO.

ZNAJSTVENA FANTASTIKA

»KONSTALACIJA« VABI

Dve leti dela sekcije v Celju

Zadnjih nekaj let se je po vsem svetu med ljudmi, predvsem mladimi, začelo zanimanje za znanstveno fantastiko močno večati. To so delno povzročili tudi dosežki tehnike, predvsem tiste, ki je povezana z raziskovanjem vesolja (človeški spust na luno).

Z večanjem zanimanja za znanstveno fantastiko, so pisatelji pričeli s pisanjem knjig na to temo, snemajo pa tudi filme. Tako se je do danes po vsem svetu nabralo precej tovrstnih del.

To zanimanje pa je zajelo tudi Celje. Tako so v septembru leta 1979 ustanovili tudi celjski ljubiteljski znanstvene fantastike svoj »klub«, ki deluje kot sekcija v okviru Centra za klubsko dejavnost mladih.

O dejavnosti »Konstalacije«, tako se sekcija imenuje, sem se v njenih prostorih, ki so na Cankarjevi 13, pogovarjal s predsednikom predsedstva Milanom Gombačem.

Ker znanstvena fantastika obravnava za nadaljnji razvoj človeštva zelo aktualne probleme kot so npr. razvoj tehnike, vpliv le te na človeka ter razvoj človeške psihe, so se tudi v Celju ljudje navduševali zanjo. Brali so knjige, gledali filme. Oba medija pa prinašata tudi »blato« s tega področja, zato smo se nekateri, ki do tega čutimo več kot le stvar za prosti čas, odločili, da ustanovimo center, kjer bi se lahko zbirali in se pogovarjali in tako je nastala »Konstalacija«.

Kaj je za vas kot društvo dobra literatura?

Dobra je vsa tista literatura oziroma filmi, ki se znanstvene fantastike lotevajo z znanstvenega stališa oziroma dajejo določene odgovore, ki niso v nasprotju z zakonitostmi narave, se pravi temelijo na znanstvenih dognanjih. Teh knjig, torej dobrih, je pa vsaj pri nas žal še zelo malo. Lahko se pa Celjani pohvalimo s pisateljem Franjom Puncerjem, ki je napisal knjigo »Izgubljeni človek«. Knjiga je po našem mnenju izredno kvalitetna in jo kot tako priporočamo. Od

tujih pa smatramo kot dobrega avtorja predvsem Arthurja Clarka in njegovi dve knjigi »Konec otroštva« ter »Mesto in zvezde«.

Pri vašem delovanju se prav gotovo srečujete tudi s problemi – kakšnimi?

Največji med njimi je prav gotovo ta, da na naše sestanke, ki jih imamo vsako prvo sredo v mesecu, prihajajo vedno isti ljudje. To sicer ne pomeni, da zanimanje za znanstveno fantastiko v Celju zamira, ampak mislim, da »Konstalacija« med mladino še ni dovolj znana. Zato bi rad izkoristil to priložnost in povabil vse tiste, ki jih naše področje delovanja zanima, da se nam pridružijo. Vsakega novega člana bomo z veseljem sprejeli.

Za konec še načrti?

Načrtov ima »Konstalacija« mnogo. Že konec tega meseca bomo priredili razstavo vizualnih stvaritev na temo znanstvene fantastike (slike raket, robotov in podobno), ki bo v naših prostorih in vabimo vas, da si jo ogledate. Nato mislimo naše sestanke nekoliko spremeniti tako, da bi na vsakem drugem predvajali film. V načrtih imamo tudi večere elektronske glasbe, ki predstavljajo glasbo prihodnosti. To je le nekaj naših načrtov, ki pa niso edini.

MATJAŽ GALJOT

V PETIH LETIH 1998 STANOVANJ V CELJU

Čeprav bo za oceno minulega petletnega obdobja še dovolj priložnosti in časa, so nekateri podatki o gradnji stanovanj v celjski občini v zadnjih petih letih že na voljo. Moramo zapisati, da so razveseljivi, seveda v primerjavi s planskimi predvidevanji, saj smo v tem času dobili v občini vsega skupaj 1998 stanovanj, kar je celo za 31 več od načrta.

Precej izdatna je bila lanska bera, saj je bilo do konca leta izročenih namenu 389 stanovanj.

Zanimiv je nadalje podatek, da je bila povprečna cena za kvadratni meter neto stanovanjske površine lani 14.112,72 dinarja.

Razveseljiva je nadalje ugotovitev, da lani pri gradnji novih stanovanj ni bilo preveli-

kih težav, da so tudi izvajalci načeloma spoštovali pogodbenne roke in podobno. Tudi vse cene so bile določene na podlagi posebne metodologije za ugotavljanje stroškov za oblikovanje cen na tem področju. Za izgradnjo verižnega bloka v soseski Nova vas III pa je bil sklenjen celo samoupravni sporazum.

Ob tem poročilu, ki je v bistvu ugodno in razveseljivo, pa samoupravna stanovanjska skupnost izraža določeno skrb, kako se bo ta gradnja razvijala v prihodnje, oziroma v tem in naslednjih letih, še predvsem zaradi sprememb v financiranju usmerjene gradnje.

MB

JEZIKOVNO RAZSODIŠČE

HRENOVKE NISO IZ PASJEGA MESA

Dne 2. oktobra lani je izšla v dnevniku Delo tale notica: »Slastni hot dogi. Prodajni pult pred bistrojem hotela Slon je verjetno najdonosnejše mesto s hot dogi v Ljubljani. Vsak dan imajo namreč 8000 do 10.000 prometa, kar pomeni, da prodajo 600 do 700 hot dogov. Prodajalec ima največ dela okrog pol dne.«

Tisti, ki je to zapisal v časniku, je uporabil pač izraz, ki je za zdaj v rabi. Ta raba pa je slaba in izvira iz duševne lenobe, ki je v povojnih letih značilna za velika območja slovenskega jezikovnega življenja. Kakor koli že gledamo na prevzemanje tujih besed, gotovo je res dvoje: 1. sprejemati jih moramo kar se da malo; 2. mnogih sploh niso primerne za tak prevzem v naš jezik. Zlasti za izraze iz zvihih jezikov mora veljati, da jih je treba praviloma prevažati ali poiskati zanje ustrezne domače izraze. Če se tega vodila ne bi držali, bi se nam v besedju nabiralo zmeraj več tujih izrazov, ki za Slovence nimajo narodne vsebine in si jih mora samo mehanično zapomniti. Povsem nesprejemljivi pa so izrazi, katerih glasovna sestava ali pisna oblika se bje s slovensko.

Angleški izraz »hot dog« je iz pogovornega jezika in šaljivo namiguje, da naj bi bilo meso v takšnih klobasah pasje. Slovar DZS iz 1. 1968 izraz prevaja kot »hrenovka v žemlji«. Takšna zveza je za ime pač preokorna, zato predlagamo, naj se izdelek imenuje vroča hrenovka. To ime naj uporabljajo tisti, ki to jed izdelujejo in prodajajo, pa ga bodo gotovo sprejeli tudi kupci.

ČLANI JEZIKOVNEGA RAZSODIŠČA
Razsodišče vabi vse posameznike, društva, ustanove in organizacije, ki jim skrb za slovenski jezik ni tuja, naj predložijo in pobude za boljše jezikovno izražanje pošiljajo na naslov:

Sekcija za slovenščino v javnosti, Jezikovno razsodišče, RK SZDL Slovenije, 61000 Ljubljana, Komenskega 7
Dober slovenski jezik naj bo naša skupna skrb!

USMERJENO IZOBRAŽEVANJE V OBMOČJU

OBRTNIKI SODIJO ZRAVEN

Preiskušnja za šolstvo, združeno delo in obrt

Prihodnjo jesen, v šolskem letu 1981/82, bo srednje šolstvo v Sloveniji uvedlo usmerjeno izobraževanje. Nekdo je dejal, da neusmerjenega izobraževanja sploh ni. Vsako izobraževanje ima določeno vsebino, cilje. In kakšen je cilj bodočega izobraževanja? Najpreprosteje lahko rečemo: odpiranje izobraževalnih smeri v skladu s potrebami in možnostmi združenega dela.

Celjsko območje je po obsegu tretje izobraževalno središče v Sloveniji in zajema področje osmih občin. Strokovni del priprav na reformo je v regiji prevzela občinska izobraževalna skupnost v sodelovanju z upravnimi organi, zavodom za šolstvo, skupnostjo za zaposlovanje, medobčinsko gospodarsko zbornico in ob podpori družbenopolitičnih organizacij. Kaj in kako so delali doslej?

Na obstoječih 18 srednjih šolah v celjski občini naj bi bilo 17 usmeritev s 25 vzgojnoizobraževalnimi progra-

35 LET NOVEGA TEDNIKA

NEKAJ SPOMINOV NA LOKALNO ČASOPISJE V CELJU

Slovenci v Celju so potrebovali v času stare monarhije svoj politični list.

Hribar Dragotin, tiskarski strokovnjak in narodno zaveden mož, je prišel proti koncu prejšnjega stoletja v Celje in se odločil izdajati lokalni list »Domovina«, ki je izhajal najprej dvakrat, pozneje pa trikrat tedensko. Imel je okrog 2000 naročnikov, v glavnem iz Sp.Štajerskega. »Domovina« je branila narodne pravice Slovencev, priobčila pa je tudi gospodarske in kulturne članke in vesti. List je tiskala Celjska tiskarna, pozneje preimenovana »Zvezna tiskarna«, ki se je nahajala v sedanji Koebekovi ulici, tam, kjer je »Fino mehanika Celje«.

»Domovina« je sledil Narodni dnevnik, pozneje Narodni list, vse od leta 1909 do začetka prve svetovne vojne. Urednik lista je bil Vekoslav Spindler, ki je stanoval s svojo družino v Celju na Dolgem polju št. 1., sedaj Vrunčeva 3, tam je stanoval tudi njegov sorodnik Janko Lešničar, stanovala je tam tudi naša družina. Hiša je bila last znanega odvetnika in politika dr. Vekoslava Kukoviča. Pred to hišo je takrat tekla umazana in smrdljiva Koprivnica, ki je več let ni več tam, na dvorišču hiše pa je bila mala hišica z enim prostorom, ki jo je dal dr. Kukovec brezplačno v uporabo uredništvu in upravi lista. Vse delo okrog lista sta opravljala urednik in en administrator. List je imel naklado okrog 5000, tiskala ga je Zvezna tiskarna. Ta lokalni časopis je prinašal članke o narodnostnem boju Slovencev na Sp.Štajerskem, pa politične in gospodarske vesti in domače novice. Bili so to časi, težki za Slovence, a zanimivi, saj je bilo vsak

dan kaj novega v življenju Celja in Sp.Štajerske. Celjski Nemci in nemčurji so bili sila agresivni proti Slovincem, treba je bilo na vsako njihovo akcijo odgovoriti v slovenskem časopisu in poudarjati, da je Celje in ves Sp.Štajerska slovenska zemlja in da mora tak tudi ostati.

Po razpadu avstro-ogrške monarhije je izhajal Glasnik Narodnega sveta Celje; izšlo je od 4. novembra 1918 pa do konca tega leta 28 števk, prinašal je v glavnem razna navodila za mir in red v Celju in razna obvestila občanom v onih prevratnih dneh. Urejeval je glasnik Vekoslav Spindler.

Od 1. januarja 1919 pa je Celje dobilo zase in za celjsko regijo lokalni list Nova doba, ki so ga urejevali: Vekoslav Spindler, Edvard Šimnic, Edo Rudolf, Vinko Gaberc z nazivom Gaberski, Milan Četina, Janko Lešničar, zadnji uradnik je bil Rado Pečnik. Vsi ti so že mrtvi. Janko Lešničar je bil žrtev peklenškega stroja, ki je eksplodiral v brzovlaku v Zemunu 2. 8. 1931, v katerem je potoval takrat Lešničar Janko. Od nekdanjih urednikov pa je živ le še Rado Pečnik, ki živi že mnogo let v Beogradu. Uredništvo je imelo svoje prostore v »Zvezni tiskarni«.

Celjski Nemci so izdajali v stari monarhiji svoj lokalni list »Deutsche Wacht« (nemška straža), v predvojni Jugoslaviji pa »Cillier Zeitung«. Prvi list je bil strupeno nemško šovinistično usmerjen, s stalnimi napadi na Slovence, v predvojni Jugoslaviji pa se je moral ravnati po novem stanju, vendar je večkrat prišel v konflikt z oblastjo zaradi svojega nerazpoloženja proti Slovincem. Tiskali so Nemci svoj list v svoji

tiskarni, ki je bila v hiši v sedanji Prešernovi ulici v I. nadstropju, tam, kjer je sedaj spodaj gostišče »Zvezda«. Poleg tiskarne je imel nemški odvetnik dr. Riebl svojo pisarno. Riebl je bil predsednik nemškega Kulturbunda v Celju, tu se je v glavnem dolga leta pripravljala prihod Nemcev v naše kraje, v tem nemškem šovinističnem društvu so se rekrutirali petokolonaši, ki so ob okupaciji izvrševali krute akcije zoper slovenski narod v Celju in okolici.

V naši novi Jugoslaviji pa smo dobili najprej Celjski tednik, pozneje pa; in sedaj preimenovan v Novi tednik, ki se je hitro močno razširil, tako glede vsebine, kakor naklade, s preko 15.000 naročniki, list dosega sedaj že zavidljiv napredek in razvoj, saj je vsebinsko zelo pester in informativen. Izhajal bi lahko dvakrat tedensko, kar je želja bralcev, če bi to dopuščale finančne možnosti. Kakor smo slišali na nedavnem srečanju uredništva in dopisnikov, upravlja in urejuje ta priljubljeni lokalni časopis kolektiv 11 novinarjev, list pa ima številne dopisnike v raznih krajih celjske regije, ki prispevajo po svoje k pestrosti in zanimivosti časopisa.

Kakor je bil lokalni časopis vreden faktor v času našega suženjstva v avstro-ogrski monarhiji, ko je bilo treba braniti obstoj slovenskega naroda na Spod.Štajerskem, pa nato v predvojni Jugoslaviji, v času večnih strankarskih bojev in izkoriščanja človeka po človeku, tako je v socialistični, samoupravni Jugoslaviji lokalni časopis glasnik boljšega življenja, svobodnega in mirnega.

Dr. ERVIN MEJAK

tve – delovne organizacije naj svoje samoupravne akte prilagodijo zakonu o usmerjenem izobraževanju. Na našem območju je doslej predvideno 36 temeljnih in drugih samoupravnih organizacij, ki naj bi januarja in februarja 1982 sprejele prve učence na proizvodno prakso. Na celjskem območju je preko 2000 obrtnikov, ki bi jih še kako morali vključiti v proces usmerjenega izobraževanja. Na regijski posvet o organiziranju proizvodne prakse v decembru so bili vabljene tudi predsedniki obrtnih združenj, vendar se razgovora ni udeležil niti eden.

Prehod na usmerjeno izobraževanje bodo v Celju spremljale kadrovske, materialne in prostorske težave. Na zavodu za šolstvo pravijo, da bo primanjkovalo kar 46 učiteljev za razne predmete. K sedanjim 36.000 m² šolske površine bi bilo treba dograditi še najmanj 20.000 m². Poleg premajhnega števila učilnic so vse šole, razen Tehničnega šolskega centra, Pedagoškega šolskega centra in delno Gimnazije, brez ustrezno specializiranih učilnic.

Dela in nalog na področju usmerjenega izobraževanja je torej še cel kup. Upajmo le, da se bodo šolarji v jeseni že izobraževali po novih programih.

IRENA JELEN

ZDRAVSTVENO VARSTVO

ENOTNA MERILA IN KRITERIJI

Razširjen zagotovljen obseg zdravstvenega varstva

S samoupravnim sporazumom o skupnih temeljih plana Zdravstvene skupnosti Slovenije sprejemamo enotna merila in kriterije, ki zagotavljajo v republiki enak zagotovljen obseg zdravstvenega varstva. Skladno z Zakonom o zdravstvenem varstvu se je tako razširil obseg na vse upokojece in njihove ožje družinske člane, na varovance v socialnih zavodih in ostale prejemnike družbenih denarnih pomoči in njihovih ožjih družinskih članov, ostale kmete, ki prejemajo starostno pokojnino ali preživnino, njihove, ožje družinske člane, starejše od 65 let, začasno brezposelne osebe in njihove družinske člane in vse borce. Vsi ti so odslej popolnoma oproščeni plačila participacije za zdravstvene usluge, prav tako pa so dodatno oproščeni plačila participacije za vse zdravstvene storitve bolniki z multiplo sklerozo, boleznijo zvišanega krvnega pritiska in hemofilijo, pa tudi za uresničevanje pravice do svobodnega odločanja o rojstvu otrok ne bo več treba prispevati.

Na ravni republike pa se sprejema tudi samoupravni sporazum o postopkih in načinih uresničevanja pravic do zdravstvenega varstva. Njegova najpomembnejša značilnost je gotovo prizade-

vanje da bi lahko uporabniki na hiter in ekonomičen način uveljavljali pravice iz zdravstvenega varstva in predlogi o tem, kako bi zmanjšali administrativne postopke v ambulantah. Tako bi naj najkasneje do 1. 1. 1982 uvedli zdravstvene kartice. Temeljne organizacije bi prijavljale vse novo zaposlene delavce in vse spremembe, na osnovi teh podatkov pa bi delovna organizacija v republiki izdelovala enotne zdravstvene kartice, na kateri bi bili vsi podatki, ki pa jih v ambulantah ne bi bilo potrebno prepisovati. Enak postopek bi uveljavili tudi za kmete in njihove družinske člane, le da bi zanje opravile delo občinske zdravstvene skupnosti oziroma njihove strokovne službe.

Nadomestila za izostanke z dela zaradi bolezni bi v celoti obračunavali v temeljnih organizacijah združenega dela. Tako bi se bolezninam do 30 dni pridružile tudi tiste nad 30 pa tudi izostanki zaradi poroda. Sredstva za ta izplačila bi bremenila zdravstveno skupnost in skupnost otroškega varstva. Za obrtnike in kmete bodo še naprej obračunavale nadomestila strokovne službe občinskih zdravstvenih skupnosti, prav tako potne stroške, pogrebne...

S tem, ko se bo bistveno zmanjšal obseg del v strokovnih službah interesnih skupnosti, bo treba še rešiti vprašanje, kje zaposliti delavce, ki sedaj dela, ki se bodo prenesla na temeljne organizacije, opravljajo.

K hitrejšemu in boljše uveljavljanju zdravstvenega varstva pa bi naj doprinesle tudi za vso republiko enotne napotnice. Sicer pa sporazum dopušča tudi možnost uveljavljanja zdravstvenega varstva brez napotnice - na primer za preglede pri okuli-

stu zaradi ocal, za preglede dispanzerijih...

Občinske zdravstvene skupnosti pa bodo kljub sporazumu lahko urejale nekatera področja na svoj način, odvisno pač od specifičnih potreb in možnosti. V Celju bo to nadaljevanje bolnišničnega zdravljenja v zdraviliščih. O tem bo odločala posebna strokovna komisija na nivoju Zdravstvenega centra, seveda v okviru dogovorjenih kriterijev.

MILENA B. POKLIČ

SPOMINSKI DOGODEK NA ŠOLI »FRANA ROŠA«

Pretekli petek, ob obletnici rojstva pisatelja Frana Roša, je bila na celodnevni osnovni šoli, ki nosi njegovo ime, spominska svečanost, na kateri so učenci izvedli kratek izbor iz Roševih literarnih del. Te svečanosti so se udeležili tudi člani Roševega krožka iz Celja, od katerih je Jure Toplak mladim povedal nekaj misli iz življenja, dela in poznanstva s Franom Rošem, profesor Vlado Novak pa je v prostorih šol-

ske knjižnice pripravil razstavo del pisatelja Frana Roša, ob tem pa učencem povedal še nekaj zanimivosti ter poudaril potrebo po ponatistih pisateljevih, predvsem mladinskih del, ki jih na knjižnih policah naših knjižnic ni moč dobiti. Učenci in vsi povabljeni so si po končani spominski svečanosti z zanimanjem ogledali razstavo.

M.A.

ANTON REBEK

V 80. letu starosti je pred dnevi umrl Anton Rebek, ki je s svojim izrednim delom dal pomemben delež v gospodarskem razvoju Celja.

Ze njegov oče, Ivan je 1894. leta ustanovil v Celju delavnico za izdelavo in popravilo tehtnic. Po očetovi smrti je delo nadaljeval Tone in že 1934. leta je zrasla na Mariborski cesti 1. Prva jugoslovanska tovarna tehtnic. Bil je to pomemben korak, saj je bilo tedaj težko graditi slovenska podjetja, ko je v Celju še prevladoval nemški kapital.

Iz majhne delavnice je raslo pomembno podjetje, ki je imelo prav po Tonetovi zaslugi že moderno tehnologijo. Rebekova tovarna tehtnic je izdelovala za jugoslovansko gospodarstvo sodobne tehtnice za tehtanje vagonov, prav tako za tehtanje vozov, kamionov ter še vrsto drugih tehtnic.

Anton Rebek je delavec vzgajal v svoji tovarni. Bil je strog, toda pošten, socialno čuteč učitelj. Znal je ceniti in nagraditi dobrega delavca.

Vojna mu ni prizanesla. Okupator je zasedel njegovo delavnico, njega samega pa zaprl. In le naključju je pripisati, da ni doživel usode svojega brata, ki ga je okupator ustrelil kot talca.

Po osvoboditvi se je z največjo vneto vključil v obnovo domovine. Hitro je tudi usposobil tovarno za redno obratovanje. Iz Rebekove tovarne so spet prihajale prepotrebne tehtnice.

Leta 1946. je bila tovarna nacionalizirana, in Tone se je tedaj zaposlil v tovarni EMO, kjer je ostal do upokojitve.

S svojim delom je dal osnovo za nadaljnjo rast in uveljavitev tovarne tehtnic, sedanje Libele.

Anton Rebek pa ni bil pomemben samo kot gospodarstvenik, marveč tudi kot narodnjak, saj je aktivno delal v vseh naprednih organizacijah v času stare Jugoslavije. Bil je tudi dober telovadelec.

Kot osemnajstletni fant je moral spomladi 1917. leta k vojakom in udeležil se je bojev na tirolski in soški fronti. In ko se je novembra 1918. leta vrnil domov, se je takoj priključil tudi Maistrovim borcem.

Bil je postaven in krepak mož, simpatičen v vsakem pogledu.

JANKO KRAŠOVEC, Žalec
dr. ERVIN MEJAK, Celje

TANJUG

NOVICE NE PRIHAJAJO SAME

Za debelo knjigo novic dnevno

TANJUG - OTROK VOJNE

Ze od 1919. leta ima Jugoslavija svojo tiskovno agencijo. Tega leta je namreč v Beogradu francoski novinar Albert Mousset ustanovil Telegrafsko agencijo Avala, ki je 1929. leta prišla pod takratno državno upravo. Nastalo je še več drugih agencij, mnoge med njimi so delovale pod okriljem tujih družb in njihovim velikim vplivom. Toda okupacija je za vse pomenila konec.

Narodnoosvobodilni boj jugoslovanskih narodov in narodnosti, še posebej pa revolucionarne odločitve pri ustanavljanju organov ljudske oblasti in odločitve o nadaljnji revolucionarni poti jugoslovanskih narodov in narodnosti, so že razmeroma zgodaj spodbudile potrebo po ustanovitvi tiskovne agencije, ki bi vse naše narode in narodnosti, še posebej pa svet, temeljito seznanjala z dejanskim stanjem v državi, z uspehi borcev NOV in z zgodovinskimi odločitvami. Zato je že pred drugim zasedanjem AVNOJ Moša Pijade organizacijsko zasnoval podoba Telegrafske agencije nove Jugoslavije, ki je bila ustanovljena nekaj dni pred zasedanjem, za njenega prvega direktorja pa je bil imenovan Vlado Ribnikar. Tanjug je imel tedaj na razpolago le majhen 300 watni radijski oddajnik, radijski sprejemnik, en poljski telefon in en pisalni stroj. Informacije je zbiral in oddajal dnevno v radijski oddaji,

ki jo je povzemal tudi Radio svobodna Jugoslavija, medtem ko so pisne informacije raznašali kurirji v enote NOV in POJ. Ze takrat je imel Tanjug tudi svojo fotoslužbo.

Bistven napredek v svoji dejavnosti in pogojih zanj je Tanjug dosegel po osvoboditvi Beograda, ko je pričel delovati na bistveno močnejši 20 kilowatni radijski postaji. Po vojni je bil Tanjug nekaj časa izrazita državna institucija, ki jo je tudi vzdrževala država, danes pa je samostojna gospodarska organizacija, ki se ukvarja z zbiranjem, urejanjem in posredovanjem informacij številnim sredstvom javnega obveščanja v domovini in tujini.

TANJUG NE SME ZAOSTAJATI

V letih po vojni je dosegel Tanjug izreden razvoj in se uvrstil ob bok največjim svetovnim tiskovnim agencijam. Seveda pa se ubada s številnimi težavami, ki jim je vzrok prav hiter razvoj. Čudovita, z marmorjem bogato okrašena hiša na Obilicem v Beogradu, postaja pretesna. Tehnika, ki jo narekuje hiter razvoj, je preskromna. Toda, Tanjug ne sme zaostajati za razvojem drugih agencij, čvrsto zatrjuje njegovi najodgovornejši delavci, ko načrtujejo širitev dejavnosti in vse večjo uporabo sodobnih telekomunikacijskih in elektronskih sredstev. Ta posodobitev pa mora omogočiti,

pravijo na Tanjugu, da bo ta v dveh do treh letih dosegel svetovno hitrost poročanja, to pa je bistveno več od 60 tipkanih strani gradiva na uro, kolikor zmora na dveh nenehno delujočih teleprinterjskih kanalih Tanjug danes.

V Tanjugu je danes zaposlenih 860 delavcev, pri čemer je 260 zaposlenih novinarjev. Ti delajo v Tanjugovi centrali, 50 je do-

te deluje več redakcij in služb. Najpomembnejša je dejavnost Zunanje politične redakcije, ki sodeluje s svojimi novinarji v tujini, hkrati pa še z osemdesetimi tujimi tiskovnimi agencijami, od katerih nenehno prejema informacije po številnih teleprinterjskih zvezah. Posebej je treba poudariti, da je to sodelovanje dobro, pa četudi informacije tu-

Sodobni svet postaja z razvojem vse manjši in manjši. Poprej neznane dežele in oddaljeni kontinenti so zaradi razvoja prometnih zvez, znanja in informacij, danes bližji kot kdajkoli poprej. Zelo velik delež je k temu prispevalo obveščanje. Izredne količine vseh vrst informacij iz vseh delov sveta nas dobesedno preplavljajo. A kako prihajajo te informacije v naše domove? Kdo jih zbira, ureja, izbira in posreduje? Informacije ne prihajajo same! Najpomembnejši delež pri tem imajo velike svetovne tiskovne agencije, ki se ukvarjajo izključno z zbiranjem informacij, njihovim oblikovanjem in posredovanjem v svet.

Med največjimi svetovnimi agencijami, z izredno razvijano dopisniško mrežo, je tudi jugoslovanski Tanjug - Telegrafska agencija Nove Jugoslavije, ki je s svojim delom ob boku največjim svetovnim agencijam, kot so Reuter, UPI, Hsin-hua, Tass, AP in druge. Kakšen je Tanjug, kako deluje in katere naloge opravlja? To smo se vprašali in se odločili za obisk v tej naši agenciji.

pisnikov Tanjuga v tujini, 80 pa v republikah in pokrajinah SFRJ. K tem je treba prišteti še okoli 120 stalnih honorarnih dopisnikov.

Na Tanjugu so zadovoljni z delom svojih novinarjev in dopisnikov, še posebej pa tistih v tujini, saj ti delujejo v domala vseh pomembnejših delih sveta, od koder dnevno sporočajo novosti centrali. V

jih agencij služijo pretežno za preverjanje lastnih. Ob tem je treba poudariti še, da Tanjug sodeluje kar s 55 agencijami nevrščenih dežel, s katerimi se vse bolj tesno programsko povezuje v t. i. poolu agencij nevrščenih dežel v želji in nalogi, da bi tudi na področju informiranja presegli čvrste monopole agencij iz visokorazvitih dežel.

Tanjug zbira informacije tudi od drugod. Tako redno poslušajo informativne sporede cele vrste tujih radijskih postaj v posebni službi. Vse zbrane informacije se zbirajo v posebnem središču, kjer jih preverjajo in obdelujejo ter prilagajajo za potrebe domačih sredstev obveščanja stalne ekipe novinarjev Tanjuga. Obdelane informacije pa dan in noč potujejo po teleprinterjskih zvezah v uredništva vseh dnevnih listov, ter številnih radijskih in televizijskih centrov v domovini.

Druga pomembna redakcija je seveda notranje politična, ki koordinira in usmerja delo novinarjev in dopisnikov Tanjuga v domovini. Pomembna je tudi Fotoredakcija, ki ima ob svojih fotoreporterjih še urejeno sodelovanje z najbogatejšimi fotoservisi v svetu, s katerimi si redno izmenjujejo najaktualnejše fotografije.

Vse bolj pridobiva na veljavi tudi ekonomska redakcija - EKOS. Ta zbira dnevno okoli 10.000 poslovnih in drugih informacij, priključena pa je tudi na računalniško informacijsko mrežo vseh največjih svetovnih borz in bank. Ta redakcija izdaja redno preko 100 specializiranih poslovnih biltenov, ki so v veliko pomoč jugoslovanskemu gospodarstvu.

Ne nazadnje je treba omeniti tudi redakcijo servisov, ki izdaja vrsto biltenov z dnevnimi informacijami in z njimi obvešča organe družbenopolitičnih skupnosti in druge zainteresirane, pa regionalne in lokalne medije obveščanja, glasila organizacij združenega dela, poseben servis notranje političnih komentarjev, radio in fono servis.

Podoba o dejavnosti Tanjuga postaja s tem še kako pomembna in velika.

ZA DEBELO KNJIGO GRADIVA DNEVNO

Vsi novinarji in drugi delavci posredujejo naročnikom uslug dnevno informacij in drugega gradiva v takšni količini, da bi izpolnila 400 strani knjige. Če bi, na primer, dnevnik Politika objavil prav vse Tanjugove prispevke enega dneva, bi moral imeti okoli 40 strani, pa še bi zmanjkalo prostora za fotografije. K vsej tej količini pa je seveda treba prišteti še vse našteje biltenov in servise, ki izhajajo dnevno ali tedensko.

Med obiskom na Tanjugu je ostal najbolj v spominu obisk v teleprinterjski sobi, kjer preko sto teleprinterjev naravnost bruha informacije novinarjev in tujih agencij, teleprinteristi pa pridno trgajo liste papirja iz strojev, jih zbirajo in urejajo, ter posredujejo v obdelavo.

Seveda pa Tanjug ne dela le za jugoslovanska sredstva javnega obveščanja. Vse svoje informacije posreduje tudi v tujino, bodisi preko teleprinterjskih zvez ali pa v posebej pripravljenih radijskih oddajah. Svoje informacije, ki jih pripravljajo v petih svetovnih jezikih, posredujejo kar v 112 dežel sveta. Ob tem pa oddajajo tudi v jezikih SFRJ, in sicer slovenščini, srbohrvaščini in makedonščini, te oddaje pa so namenjene predvsem izselencem in delavcem na začasnem delu v tujini.

Ko boste v prihodnjih dneh poslušali radio, prebirali dnevno časopisje ali gledali televizijske informativne oddaje, pomislite kdaj tudi na 860 Tanjugovcev, ki dan in noč skrbijo za to, da smo hitro, popolno in objektivno obveščeni o vseh dogodkih v svetu.

BRANKO STAMEJČIČ

DRAGICA STEFANCIOŠA, predsednica sveta krajevne skupnosti: »Šele po letu 1970 se je pričela naša krajevna skupnost hitreje razvijati. Mlajši ljudje, ki so zaposleni v tovarnah od Rogatca do Celja, so želeli, da bi tudi Stojno selo drugače zaživel, da bi asfaltirali ceste, da bi zaživel kulturno življenje, da bi bil kraj komunalno bolj urejen. Marsikaj smo v teh zadnjih letih že naredili, marsikaj pa še bomo, saj je v nas veliko volje do dela in želje, da bi kraj bolj napredoval.«

ŠTEFAN KOLAR, predsednik skupščine krajevne skupnosti: »Delegati naše skupščine so se doslej že večkrat sestali. Vedno, ko smo seje sklicevali, smo obravnavali vprašanja, ki zadevajo slehernega krajana. Tako smo obravnavali naše načrte, urejevanje komunalnih problemov, sprejemali smo plane razvoja. Moram poudariti, da se pri nas ne otepamo z vprašanji nesklepnosti, kot v nekaterih drugih krajevnih skupnostih, kar priča o veliki pripravljenosti ljudi poprijeti za delo in premagati še številne probleme, ki so v kraju.«

FRANC GORIČAN, sekretar aktiva ZK v Stojnem selu: »V naši krajevni skupnosti je 12 komunistov. To so pretežno delavci, med njimi ni nobenega kmeta. V zadnjem času razmišljamo, kako bi pomladili naše vrste. Sodelujemo z vsemi družbenopolitičnimi organizacijami v kraju in brez naše udeležbe ni nobene akcije v krajevni skupnosti. Kot aktiv se sestanemo le nekajkrat letno, sicer pa smo prisotni na vseh drugih sestankih, tako da dejansko delamo skozi vse leto. Bolje je, da delamo skupaj, kot da imamo komunisti zaprte seje.«

BRANKO ŠKRABL, predsednik krajevne konference SZDL: »Šele pred kratkim sem prevzel to funkcijo, zato bi težko ocenjeval konkretne akcije socialistične zveze. Poudariti pa moram, da je v naši krajevni skupnosti težko ločevati akcije SZDL od ostalih akcij v kraju, saj so to dogovorjene in skupaj načrtovane akcije vseh družbenopolitičnih organizacij, teles in organov v krajevni skupnosti. Za vse, kar se dogovorimo, tudi skupaj ureničujemo. Tako dosegamo boljše in konkretnejše rezultate.«

FERDO KAMENŠEK, namestnik predsednika osnovne organizacije ZSMS Stojno selo: »Naša organizacija je močno zaživel nekaj let nazaj in odtlej se pridno in vsestransko vključuje v delo krajevne skupnosti. Pravzaprav je ni akcije, da v njen ne bi sodelovali tudi mladinci. Teh je v krajevni skupnosti kakih štirideset, ki so aktivni in vključeni v delegacije, samoupravna telesa, organizacije in društva v krajevni skupnosti. Mladi smo organizirali tudi več delovnih akcij.«

VINKO CVETKO, letni aktivist in od krajevne skupnosti: »Selo se je pričelo razvijati pred desetimi, petimi leti. Prej je bil to kmečki predel, ki je šolo, cerkev, vodo in ljudi hočejo drugače, v katerem živijo, di radi poprimejo za je treba. Časi so se spili in kot kaže, bo naposiljal tudi v naše kraje.«

ŠOLE SO ZNANILCI ŽIVLJENJA

V Stojnem selu je šola bolj majhna kot velika, prej stara kot nova, zunanost kliče po prenovi in sploh bi obiskovalec na prvi pogled mislil, da ima opraviti s staro betono, ki se bo zdaj zdaj sesula.

Pa ni čisto tako, čeprav bi se v Stojnem selu kakšnega boljšega šolskega poslopja ne branili.

33 otrok obiskuje štiri razrede, vodja podružnične šole

le, ki sodi pod centralno šolo Rogatec pa je učiteljica **Jožica Zelovnik**.

Začetki šolstva v Stojnem selu segajo v leto 1809, ko so graščaki iz Rogatca organizirali pouk. Nekateri domačini sicer trdijo, da je bila prva šola v Stojnem selu v mali lesen hiški (na sliki), toda šolska kronika piše drugače. Toda šolska kronika je bila napisana po letu 1945 in po spominu, kajti celoten šolski

arhiv je zgorel, ker so partizani 4. novembra 1944 leta šolo zažgali, ker so hoteli Nemci postaviti v njej postojanko.

1889 leta so postavili prvo šolsko poslopje, kajti pouk je bil od ustanovitve šolstva v župnišču. Do leta 1948 leta je bil pouk spet v župnišču pa pri Fišerju in na Martinovem, potem pa so zgradili novo šolsko poslopje na temeljih starega iz leta 1889.

Ob začetku šolstva je bilo v Stojnem selu 55 učencev in še posebej v takoiimenovani nedeljski šoli 44. Do leta 1918 se je poučevalo v nemščini, slovenščina je bila le učni jezik.

Danes imajo otroci v šoli dobre pogoje za delo. Šola je kljub starosti snažna in lepo vzdrževana, topla hrana čaka šolarje, ki prihajajo iz zaselkov Cigane, Orešje, Ravno-cerje, Spodnje Svino, Zgornje Svino, Zabnik, Dol, Gajc, Spodnje in Zgornje Gradišče, Ložno, Kote in Barino.

Od četrtega razreda naprej se vozi v Rogatec okrog 40 otrok in uspešno nadaljujejo šolanje pa tudi pozneje se v življenju dobro uveljavljajo. Zato je danes tudi iz Stojnega sela nekaj študentov na naših fakultetah, Vida Zelak pa je tudi štipendistka Titovega sklada.

Že ko zavije v Rogaški Slatini cesta navkreber proti Stojnemu selu, je slučajni popotnik prvič presenečen. Kajti, če že hoče v Stojno selo, potem pričakuje tudi smerokaz s takim napisom. Pa je napis na tabli ob cesti čisto drugačen. Florijan piše. Kako Florijan, če so ljudje povedali, da gre tu cesta na Stojno selo? Seveda. Florijan! Kajti Stojno selo je Florijan in ljudje, ki živijo tam gori na gričih pod Bočem, so pravzaprav Florijanci. Kdo ve, zakaj si ime Florijan spreminili v Stojno selo? Tega nam ljudje ob obisku v njihovi krajevni skupnosti niso znali razložiti.

DELAJSKI ŽIVELJ NA KMEČKEM PODROČJU

Dve imeni za isti kraj še zdaleč nista edino presenečenje, ki ga skriva v sebi in ljudeh krajevna skupnost Stojno selo. To je po številu manjša krajevna skupnost v šmarni občini, ki pa je raztresena po mnogih gričih in planjavah okoli Boča. Le okoli 580 prebivalcev ima, ki živijo v 160 gospodinjstvih. Stanovanjske hiše in kmetije so zelo raztresene po območju krajevne skupnosti, tako da strnjenegega naselja skorajda ni. »Strogi center« Stojnega sela ali Florijana sestavlja le peščica hiš, strnjenih okoli šole in cerkve. Podobnih zaselkov, v katerih je le nekaj domačij, je v krajevni skupnosti Stojno selo še veliko: Ravno-cerje, Suče, Ložno, Spodnje in zgornje Gradišče, Kozje, Barino, Cigane, Spodnje in Zgornje Svino, Orešje, Zabnik in Dol. Pogled na domačije, posejane po ravnocerskih vzpetinicah in drugih pobočjih, ki obkrožajo Stojno selo, še toliko bolj daje vtis izrazito kmečkega področja. Vendar ta vtis neka-ko zbledi ob podatku, da je v krajevni skupnosti Stojno selo manj kot deset prebivalcev, ki se ukvarjajo izključno s kmetijstvom. Večji del prebivalcev pa se vozi vsak dan na delo v bližnje in bolj oddaljene kraje, od Ptuja, Rogatca, Rogaške Slatine, Šmarja do Celja. Ljudje, ki so člani najodgovornejših teles v krajevni skupnosti, so ob tem povedali, da je zaposlitev večine prebivalcev v tovarnah in ustanovah povzročila že veliko preglavic, saj zaradi tega ostajajo kme-

OBISKALI SMO KRAJEVNO

MLADI POTI NE

Skupni cilji in delo so združili

tije prazne, ali pa le delno dajejo tisto, kar bi glede na velikost morale. Precej je zato na kmetijah ostarelih kmetov, hudo pa je tudi to, da ostaja rodovitna zemlja prazna in neobdelana.

ZA CESTO TUDI TELEFONI

Množično zaposlovanje predvsem mladih ljudi pa je bil eden bistvenih razlogov za to, da se je pričela krajevna skupnost Stojno selo počasi prebujati. Pred kakimi desetimi leti je bilo, ko je v Stojnem selu nastalo jedro mlajših ljudi, ki so želeli tudi v ta zaostali predel šmarnske občine široko odpreti vrata napredku, višjemu komunalnemu in družbenemu standardu ljudi. Seveda je nekaj časa trajalo, da se je ta želja prenesla na vse prebivalce krajevne skupnosti, da so začeli načrtovati in delati v skupni blagor. Največjo delovno zmago so Florijanci slavili pred dvema letoma, ko so iz Rogaške Slatine do Stojnega sela z asfaltom prekrili cesto. Ta pridobitev jim je dala novega zagona. Pričeli so na novo graditi mrliško vežo, pripravili so akcijo za napeljavno telefonov iz Rogaške Slatine do Stojnega sela, mladinci so dali pubudo za to, da so asfaltirali igrišče ob šoli. Prebivalci kra-

jevne skupnosti Stojno selo so spoznali, da mora sami tista gonilna sila ustvarjati napredek. od njih samih odvisen je komunalni, družbeni in zadnje gospodarski tega področja. Zato so postavili tudi takšen sre-

NAJSTAREJŠA STA ANA IN KAREL COLNARIČ

Najstarejša krajana, ki živi v krajevni skupnosti Stojno selo, sta brat in sestra Ana in Karel Colnarič. Ana ima 85 let in do zime se je dobro držala. Zadnje mesece pa jo je bolezen priklenila na posteljo. Njen brat Karel ima 83 let in je še zelo vitalen. Res ga že boli tu in tam v kosteh, pa tudi slabi vidi, vendar pa je še vedno zelo za hece. Živi skupaj z ženo Franciško (oba sta skupaj na sliki) in s tremi sinovi. Pravi, da na zimo ne obiskuje prijateljev, ker težko hodi po snegu, spomladi pa jo bo kar mahnil še kam v vas. V veliko veselje sta mu vnuka, ki rada posedata v naročju starega očeta.

Središče Stojnega sela, trgovina, v ozadju cerkva

JANEZ COLNARIČ, predsednik KK SZDL in predsedstva OO ZSMS: »Naši krajevni skupnosti tivistično težko ločujemo svojo delo tako, po organizaciji. Vse delamo skupaj, kar je največje rezultate. Doj se je tako delo obneslo, to ga negujemo. Rad pa bi postavil delo mladinske organizacije, ki pa je vendarle resla nov veter v delovni rip krajevne skupnosti. ladinici smo zagnani, ker limo, da bi se krajevna upnost hitreje razvijala, limo tudi večji razmah kulrne dejavnosti, boljše poje za izobraževanje naših rok.«

MARTIN KIDRIČ, vodja delegacije za zbor krajevnih skupnosti šmarske občinske skupščine: »Naša delegacija dobro dela. Redno se sestajamo, vedno smo sklepčni. Na sestanke vabimo tudi predstavnike družbenopolitičnih organizacij in sveta krajevne skupnosti, tako da skupaj oblikujemo stališča, ki jih delegat zagovarja na seji občinske skupščine. Včasih imamo malce težav z gradivom, vendar pa tudi te težave skupaj premagamo.«

MARTA BELIČ, članica sveta krajevne skupnosti Stojno selo: »Saj se pri nas res nekaj premika v zadnjih letih. Krajski smo zadovoljni, ker vidimo, da ves trud in delo nista zaman. Zato se vsi skupaj tudi odzivamo na akcije, ki jih načrtujemo v krajevni skupnosti, veliki so tudi denarni prispevki krajanov, ki jih dajejo za izboljšanje komunalnega standarda. Veliko želja še imamo, pa menim, da jih bomo skupaj, kot doslej, tudi te uresničili.«

AVGUST GOTLIN, vodja delegacij za skupščine interesnih skupnosti: »Na žalost moram ugotoviti, da delegacije za skupščine interesnih skupnosti tudi v naši krajevni skupnosti ne delajo dobro. Delegati ne prihajajo na seje, tako da se otepamo z nesklepnostjo. To seveda ni značilno le za našo krajevno skupnost, nasploh v šmarski občini te delegacije zelo slabo delajo. Kot kaže, bo potrebna posebna družbena akcija za poživitev dela teh delegacij.«

PAVLA KIDRIČ, predsednica krajevnega odbora RK: »Naš odbor je bil ustanovljen lani. Takoj smo se vključili v zbiralno akcijo za potresno Italijo. Člani odbora smo šli po vseh hišah in nikjer nismo bili odklonjeni. Nabrali smo 10.000 dinarjev. Obiskali smo tudi starejše člane naše krajevne skupnosti, ki so stari nad 80 let. Tudi obdarili smo jih. Komisija za socialno pomoč skrbi za socialne podpirance, okoli sto jih je. Načrtujemo tudi akcijo pred osmim marcem, zelo delaven pa je tudi podmladek Rdečega križa.«

STEFAN CVETKO, član sveta krajevne skupnosti: »Čeprav je Stojno selo pravzaprav kmečko področje, je pri nas zelo malo ljudi, ki se ukvarjajo izključno s kmetijstvom. Mnogo se nas vozi na delo v bližnje, pa tudi bolj oddaljene tovarne, tako da prevladuje predvsem delavski živelj. Po drugi strani pa so problemi v kraju predvsem taki, ki so značilni za zaostalo kmečko področje. Tu je torej tisti razkorak, ki ga želimo sedaj nadoknaditi.«

PNOST STOJNO SELO

RAŠNIH MARAJO

rijančane

en program razvoja, ki bo tiral pot k hitrejšemu razvoju krajevne skupnosti. elijo namreč še asfaltirati esto od Stojnega sela proti ogatcu, po kateri se vsak an vozijo njihovi otroci v olo, dograditi želijo mrliško ežo, dokončno pridobiti te-

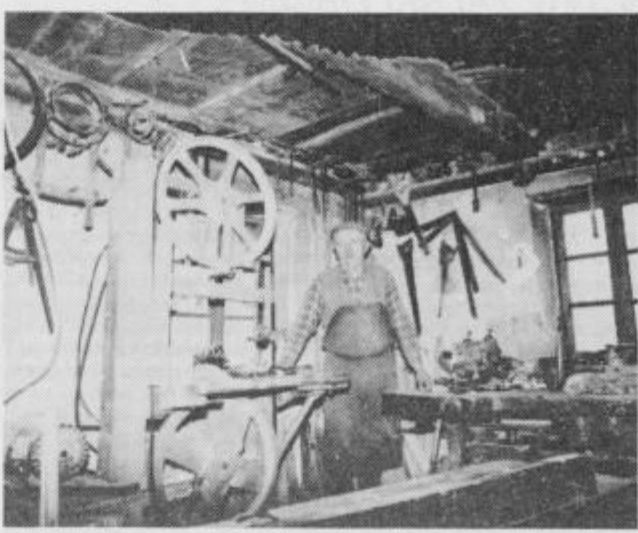
lefone, preurediti v štiriletni osnovni šoli v Stojnem selu eno od učilnic v malo prireditveno dvorano. Akcije so začete, pripravljenost za delo pa pri Florijančanih velika. Njihove želje tudi ne prese-gajo denarnih možnosti krajevne skupnosti, kar seveda

omogoča uresničitev vseh zastavljenih načrtov. Kjer se bo zataknilo, pravijo v Stojnem selu, pa bomo sami pri-maknili zraven!

MLADINCI SO POMEMBNA GONILNA SILA KRAJA

Čeprav na Stojnem selu pridno delajo vse družbenopolitične organizacije, svet in skupščina krajevne skupnosti, delegati (predvsem ti-sti v delegaciji za zbor krajevne skupnosti v šmarski občinski skupščini), pa odbor RK in kulturno prosvetno društvo Savina Sekirnik, je težko pisati o posamičnih akcijah ali delu tega ali onega telesa, te ali one organizacije. Delo vseh se v tej krajevni skupnosti prepleta, tu-di ljudje, ki so vključeni v ta ali oni samoupravni ali poli-tični organ, so pravzaprav isti. Vsi imajo iste cilje, vsi zatrdno vedo, kaj hočejo in kaj zmorejo. Prav zato so tu-di rezultati, čeprav navzven še majhni, še kako veliki za ljudi, ki živijo v tistih krajih pod Bočem. Kajti to je njihovo delo, to so njih skupni rezultati.

Morda velja še posebej omeniti zgolj mladinsko organizacijo in mlade ljudi, ki so pravzaprav najpomembnejše gonilna sila v krajevni skupnosti Stojno selo. Kakih štirideset jih je, ki aktivno delajo tako v mladinsk organizaciji kot v vseh ostalih družbenopolitičnih organizacijah, delegacijah in drugih telesih v krajevni skupnosti. Oni so dali pobudo za ustanovitev kulturno prosvetnega društva, ki je dalo pravi razmah kulturnemu življenju v tem kraju. Mladi hočejo še več, hočejo dvorano, ceste, telefone. Prav mladi hlastajo po višjem standardu v krajevni skupnosti, to je pogoj, ki ga postavljajo zato, da bi ostali doma. In še kako je prav, da so prav mladi tisti, ki vrtijo kolo razvoja, ki želijo še več. Kajti če hočejo, bodo tudi ustvarili. Na mladih pa svet stoji, so rekli že mnogi ljudje!

POKLIC, KI IZUMIRA

Kitakov Martin se je kolarstva naučil kar pri svojem stricu Janezu. Že od mladih nog je imel veselje do dela in ko je hodil še v osnovno šolo, je že znal narediti čisto pravo leseno kolo. Ko smo se pogovarjali o njegovem delu v majhni a prijetno topli in po lesu dišeči kolarnici, je hudo-mušno dejal, da je k tej hiši, torej k ženi -prislone-

kot temu pravijo v teh krajih. Z ženo Marijo sta se 1947 leta vzela za vse čase in pet otrok je izšlo iz njunega gnezda.

Ko Martin pripoveduje o svojem delu, ga spreleti po obrazu izraz nenadomestljivega zadovoljstva in nič na svetu mu ne bi moglo zamenjati njegove delavnice, skobelnika, številnega orodja, ki

ga je sam izdelal. Prvi skobelnik, ki ga je izdelal sam in ko je postal Martin Križanec mojster, mu je Martin Kitak prodal svoj skobelnik, sebi pa naredil drugega, ki ga ima še danes.

Vedno manj dela ima. Vozovi se pač danes obuvajo v gumijasta kolesa. Pa traktorji so opravili svoje. Pa zdravje ga ne služi najbolj, saj mu malce nagajajo oči, toda volja in ljubezen do dela sta ostali. Zato se Martin težje spravi na delo na njivo. Zena Marija ga sicer poleti ne pusti v delavnico, ker je na polju preveč dela, pa si ga sam najde pri sosedih, saj je dela povsod dovolj, posebno tam, kjer gradijo hiše pa je treba postaviti novo ostrešje ali popraviti starega. Tudi kakšen sod naredi, pa še kaj.

Je predstavnik poklica, ki izumira. Vedno manj bo takšnih samoukov, ki bi s toliko ljubezni obdelovali les. Tudi naslednika nima, za v delavnico mislim. Ko bo pojenjal prijem v njegovem starem, a še čvrstem skobelniku, bodo morali sosedje in vaščani Stojnega sela iskati mojstra za popravilo koles na svojih vozovih kje drugje.

Ta pot iskanja bo vedno daljša.

D. MEDVED

na Florjana, kot mu domačini še pravijo. V ospredju Florjana iz leta 1658.

LETEČE UREDNIŠTVO NT IN RC MED KRAJANI

Potem, ko so se novinarji Novega tednika in Radia Celje ves dan potikali po krajevni skupnosti Stojno selo in nabirali vtise, gradivo in reportažne zapise o ljudeh, so pozno popoldne pripravili še ustni časopis za občane krajevne skupnosti Stojno selo.

Prijeten pomenek med novinarji in krajski so s pesmijo večkrat popestrili tudi člani mešanega pevskega zbora kulturno prosvetnega društva Savina Sekirnik iz Stojnega sela. Zbor vodi Darja Belič.

Tekst: DAMJANA STAMEJČIČ

Foto: DRAGO MEDVED

PROSTORSKI PLAN IN KMETIJSKA ZEMLJIŠČA

BREZ AGROKARTE NI VEČ MOGOČE

V Celju so se dogovorili za skupno delo pri prostorskem planu

Prostorski vidik srednje-ročnega in dolgoročnega družbenega plana v občini Celje, še posebej problemi odprtega prostora kot izhodišča za opredelitev zemljišč za trajno kmetijsko rabo - to je bila vsebina delovnega informativnega razgovora, ki ga je tik pred koncem leta pripravil Zavod občine Celje za planiranje in izgradnjo. Ostala dva udeleženca pa sta bila še Razvojni center Celje, njena TOZD Planiranje in Kmetijska zemljiška skupnost Celje.

Razgovor lahko ocenjujemo za zelo uspešnega, saj je navrgel vrsto ugotovitev in tudi nekaj konkretnih zaključkov kot usmeritev za skupno akcijo za obvladovanje zemljiškega prostora v občini Celje.

Udeleženci so se zavzeli, da mora biti urbanistični načrt Celja izdelan po dosedanjih programih najkasneje do konca letošnjega leta, sicer pa dokončno do leta 1983. Predvsem morajo biti v tem okviru sprejeti kriteriji za opredelitev zemljišč za trajno rabo in to do sredine 1981. leta.

V Celju še niso izdelali agrokarte, saj so se predloži "lovili" okrog republiške metodologije in različnih tolmačenj o pristojnostih. Zadnja spoznanja so se premaknila vsaj v to smer, da agrokarta ni zgolj stvar kmetijske zemljiške skupnosti, ampak občine v celoti.

Osnutek prostorskega družbenega plana, ki je bil izdelan v lanskem aprilu, je sicer že predvidel kriterije za opredelitev zemljišč za trajno kmetijsko rabo. Ti kriteriji so naslednji: varovati vsa najboljša kmetijska zemljišča I. in II. kategorije, območja III. in IV. kategorije, kjer gre za sklenjenost oziroma sploh težiti za tem, da se sklenejo območja, ki imajo solidno osnovo za različne agrotehnične posege. Prav tako je treba varovati vsa ob-

močja, ki so do sedaj ohranila pretežen, predvsem pa izključno kmetijski značaj in ga lahko obdrže tudi v bodoče.

Na razgovoru so si osvetlili tudi nastanek mnogih "konfliktnih situacij" - že ob začetnih usklajevanjih za potrebe poselitvenega prostora v občini. Menili so, da je glavni krivec za to spet pomanjkljiva oziroma manjkajoča metodologija. Vsekakor veljavni osnutek prostorskega družbenega plana zahteva sedaj dobro utemeljitev predlogov za varovanje kmetijskih površin; ta utemeljitev pa mora imeti korenine v kmetijski zemljiški politiki. Kmetijska zemljiška skupnost mora na osnovi dobre socialno-demografske analize določiti perspektivna kmečka gospodinjstva in sočasno pripraviti tudi dober informacijski sistem. Tako velike naloge zahtevajo prav gotovo hitrejši in učinkovitejši delo ter ukrepanje.

Celjska kmetijska zemlji-

ška skupnost je sicer že 1977. leta izdelala prostorski načrt za potrebe kmetijstva, sprejela ga je tudi skupščina skupnosti, uskladiti ga je sedaj treba samo še z novim vzorcem dolgoročne poselitve, drugače pa predstavlja kar trdno analitično osnovo.

Brez usklajene agrokarte ni več mogoče delati zazidalnih načrtov - to je ena izmed najpomembnejših ugotovitev. Še zlasti postane to nemogoče glede na problematičnost kmetijskih zemljišč znotraj njihovih meja, ko istočasno ni možnosti za zagotavljanje nadomestnih zemljišč.

Vprašanja pravične odškodnine so posebno zamotano poglavje, pa naj gre za stanovanjski ali gospodarski razvoj oziroma poselitve, kajti takšna zemljišča se po zadnjih tolmačenjih ne smejo več odkupovati kot stavbna zemljišča, čeprav se bodo kot stavbna uporabljala. Potrebna je samo cenitev, pri

kateri pa bi morali še posebej obravnavati zaščitene kmetije.

Ce je verjeti resnosti sprejetih zaključkov, potem lahko vendar v tem letu pričakujemo, da bo Razvojni center TOZD Planiranje kot pogodbeni izvajalec kmalu "vnesel" prostorski načrt kmetijske zemljiške skupnosti v poselitveni model in tudi grafično prikazal že vedno prisotne "lokacijske konflikte". Šele nato se bo začela bitka za usklajevanje omejitvenih kriterijev, pa naj gre za poselitveni model ali trajno varovana kmetijska zemljišča.

MITJA UMNİK

ZEMLJA V ŽALSKI OBČINI

25 HA MANJ NA LETO

Uporabiti tudi zemljo v višinskih predelih

V občini Žalec so doslej vsako leto izgubili po 25 hektarov najbolj rodovitne zemlje. Temu bo treba letos in v naslednjih letih storiti konec. To je tudi ena izmed pomembnejših nalog v razvoju agroživlilstva v tem srednjeročnem obdobju, kot jih opredeljuje resolucija.

Predvsem bo treba zavirati gradnjo v dolinskem območju. Pri tem bodo morali svoje storiti izvršni svet, ustrezne strokovne službe skupščine občine ter Zavod za načrto-

vanje. Gradnjo v dolini tudi sicer omejuje sprejeti prostorski plan, ki predvideva zazidalna območja na obrobju Savinjske doline. Vse zazidalne načrte krajevnih skupnosti bodo morali popraviti, za to pa se bodo morali zavzeti kmetijski strokovnjaki, kmetje, krajevne skupnosti, Socialistična zveza, kmetijska zemljiška skupnost in drugi. To je potrebno tudi zaradi tega, ker je tudi kmetov precej, ki želijo graditi na najbolj rodovitni zemlji, oddajajo zemljišča svojim sorodnikom ali pa želijo zemljo prodati. Prostorski plan bodo morali v bodoče tekoče spremljati in v okviru občinskega proračuna vsako leto zagotoviti ustrezna sredstva. Izvršni svet bo skupaj z Inštitutom za hmeljarstvo in pivovarstvo, Hmeljzadom in drugimi strokovnimi službami poskrbel za ustrezno agrokarto, ki bo razmejila in določila zemljišča za kmetijsko proizvodnjo in to ne glede na to, kdo je lastnik zemlje.

Nesmiselno pa bi bilo seveda trditi, da v občini tudi v bodoče ne bodo izpostavljeni izgubi rodovitne zemlje. Že zaradi gradnje nekaterih komunalnih objektov. Prav zaradi tega bo treba pridobiti nova zemljišča z melio-

racijami, krčenjem, izboljšavo rodnosti ter pridobivanjem zemlje v obrobjih in višinskih predelih. Tu še zlasti mislijo na območja Marija Reke, Vinske gore, Ponikve, Andraža, Dobrovelj in Črnege vrha.

JANEZ VEDENIK

V NOVO ŠOLSKO LETO

KMETOVALEC NAJ BO!

Izobraževanje bo potekalo v Celju in Šentjurju

Bliža se vpis novincev v srednje usmerjeno izobraževanje za šolsko leto 1981/82. Izobraževalne skupnosti Slovenije so razmestitve izvajanja vzgojno-izobraževalnih programov in število oddelkov 1. letnikov že sprejele. Na podlagi teh dokumentov je tudi Kmetijski šolski center Celje vključen v mrežo šol srednjega izobraževanja. Po skrajšanem programu bo center izobraževal kmetijske proizvajalce, po srednjem programu pa si bodo učenci pridobili poklice:

poljedelec-živinorejec, poljedeljsko-živinorejski tehnik vrtnar in vrtnarski tehnik.

V izobraževanje po skrajšanem programu se bodo lahko vključili učenci, ki bodo izpolnili osnovnošolske obveznosti in bodo imeli dokončani najmanj šest razredov osnovne šole.

V program srednjega izobraževanja pa se bodo lahko vključili učenci, ki bodo uspešno končali vseh osem razredov osnovne šole, ali pa bodo morali s preizkusom

znanja dokazati, da obvlada program osnovne šole.

Kmetijski šolski center Celje bo v šolskem letu 1981/82 vpisal učence v 1. oddelk skrajšanega programa za poklic kmetijskega pridelovalca, 1. oddelk bodo obiskovali učenci ob delu in se izobraževali za vrtnarske tehnike, v šestih oddelkih pa bo tekel pouk srednjega programa za poklice poljedelec-živinorejec. Izobraževanje bo potekalo v šolah centra v Celju in v Šentjurju.

M. PODJED

SREČANJE ABSOLVENTOV KMETIJSKE ŠOLE ŠENTJUR

Učenke in učenci šole za kmetovalce in kmetovalke-gospodinjse se po končanem šolanju ne razidejo. Nasprotno! Med seboj in s šolo ostanejo tesno povezani preko društva absolventov šole. To društvo, ustanovljeno je bilo na pobudo učencev šole, šteje že 297 članov, ki so iz kompletnega vpisnega območja šole - torej iz 22 občin Slovenije. Vsako leto se članstvo še okrepi z novimi absolventi, ki se potem dokaj pogosto srečujejo na sestankih in tudi poučnih ekskurzijah po domovini. Tudi na tuje jih je že zanesla pot, da so videli in spoznali, kako kmetujejo drugod.

10-letnico delovanja društva bodo obeležili z občnim zborom, ki bo 24. januarja ob 10. uri v prostorih motela Merx v Šentjurju. Poleg običajnih točk dnevnega reda bodo v razpravi govorili o vprašanju gibanja cen kmetijskih pridelkov in o problemih v zvezi s podpisovanjem sporazuma o združevanju dela in sredstev v kmetijstvu.

Mentor društva na šoli v Šentjurju je Ivan Veber, predsednik pa že vsa leta Franc Zore iz Kandr pri Zagorju.

M. PODJED

OD 15. JANUARJA 1981
DO 15. FEBRUARJA 1981

V VELEBLAGOVNICAH

nama

ŽALEC • VELENJE • SLOVENJ
GRADEC • RAVNE NA KOROŠKEMSPET PRILOŽNOST,
DA SE POCENI OBLEČE
VSA DRUŽINA

razprodaja

pri nama

MOŠKA • ŽENSKA in OTROŠKA ZIMSKE KONFEKCIJA
MOŠKA • ŽENSKA in OTROŠKA ZIMSKE OBUČE
MOŠKE • ŽENSKA in OTROŠKE PLETENINE
MOŠKE SRAJCE in ŽENSKA BLUZE

30-40%

ZNIŽANIH PRODAJNIH CENAH

REZERVE V ŽIVI ŽIVINI

Da bi pridobili večje zaloge mesa v živi živini v konjski občini, so se odločili za dodatno premiranje 800 privezov telet po 500 dinarjev. V občini so že lani oblikovali vse blagovne rezerve, razen rezerve mesa, za katere nimajo hladilnic. Stroški za zamrzovanje svežega mesa in njegovo skladiščenje v hladilnici Celjske mesne industrije bi bili ravno tolikšni, kot bodo stroški za dodatno premiranje, pri tem pa bodo na ta način bolj stimulirani tudi rejci.

V kooperacijski proizvodnji v občini letno vzredijo 2200-2300 glav goveje živine, od tega pa v višinskih predelih kakih 800 glav. Reja živine v višinskih predelih je povprečno za 30 odstotkov dražja, zato bodo dodatno premirali priveze telet v višinskih predelih občine in sicer v naseljih: St. Slemen, Zbelovska gora, zaselek Zaburk v naselju Stranice, Ljubnica, Sp. Dolič, Sojek, Črešnjava, Kunigunda, Boharina, Ličenca, zaselek Graben, zaselek Čretvež v naselju Preloge, zaselek Gračič v naselju Radana vas, zaselek Burg v naselju Zg. Zreče in Loška gora, Paka, Stanica, Hudinja, Skomarje, Resnik, Padeški vrh, Kamna gora, Bezovje, Koroška vas, Brezen, Konjska vas - proti Tolstemu vrhu, Planina in zaselek Mala gora v naselju Stranice.

MBP

POMENEK NA GOLTEH

DOGRADITI JIH BO TREBA

Po dveh, treh letih nič več izgub - Veliki načrti

Golte so začele svoje novo življenje, čeprav skoraj v isti obleki in z zamudo, ki je že zbuja nejevoljo.

»Da, zamuda je res, toda nemo, da je prišla kar prav, saj smo med tem časom uredili vse tisto, kar je bilo treba. In tako lahko rečem, da vse naprave zdaj delajo brezhibno. To ne velja samo za gondolsko žičnico, tudi za vse vlečnice,« je poudaril vodja temeljne organizacije za turizem in rekreacijo pri velenjski Rdeči dvorani, Magister ekonomije Ljiljak Kastelic.

V tem času so zgradili do rha Golt tudi lepo in široko cesto kot podaljšek one iz Šmihela nad Mozirjem. Tu so potem smučišča za nočno smučanje, pravijo, da celo med najlepšimi, če ne najepša pri nas sploh in tu je končno spoznanje, kaj bo reba napraviti v prihodnje, la bo center zaživel tudi kot letoviska ekonomska enota.

»Naša težnja je, da se bolj uredimo dostope do vrha Golt in od tam naprej zagotimo povezave z žičniškimi napravami z vsemi smučišči. Zato imamo v načrtu že v tem obdobju zgraditev dveh sedežnic, najbrž dvosedežnic, in sicer prvo od Morave

proti Smrekovec v dolžini 450 m in drugo od hotela proti Starim stanom. Prva dvosedežnica je že zakoličena, sicer pa za ta dela zdaj že iščemo izvajalce. Na voljo so trije, naročilo pa bo dobil ne samo najboljši ponudnik, temveč tudi tisti, ki bo vključeval v svoj program čim več domačih kooperantov.

Gre torej za prvi cestni dostop preko Šmihela nad Mozirjem. Zaradi ceste, ki je že tu in prednosti, ki ji jo daje mo, tudi ne bomo gradili sedežnice od parkirnega prostora (spodnjega) na Planinski Ravni do hotela, kar smo nameravali prvotno.

Druga sekundarna povezava pa se ponuja z ljubenske strani. Cesta je tu že zgrajena do Starih stan, seveda jo bomo morali popraviti, zlasti v njenem zadnjem delu. Tudi ta povezava in morda tudi na tej strani poznejša gradnja vlečnice ali sedežnice, bosta veliko pomenili.

Cestne povezave pa niso nujne samo zaradi tega, da omogočijo čim večjemu številu smučarjev v najkrajšem času dostop do smučišč, marveč tudi zavoljo varnostnih, oskrbovalnih in drugih pogojev. Samo minule dni

smo morali spraviti do hotela 50.000 l gorilnega olja. Lahko si zamislite, kako bi obremenili gondolo, če bi ta material prevažali po njej.

Kot rečeno, uredili bomo dostope do vrha in od tam razpredli žičniške naprave, povezali smučišča med seboj in kar je najvažnejše uredili še druga, skušali na njih podaljšati sezono in še kaj.

Pomembna je nadalje odločitev, da na Golte ne bodo gradili novih nočitvenih zmogljivosti. Z urejenimi cestnimi dostopi do Golt, z delom gondole, se bodo Golte približale svojemu zaledju, to pa je tistemu, ki ima že zdaj dovolj nezasedenih nočitvenih kapacitet, še posebej v zimskem času. Poleg Velenja so tu še Zalec, Prebold, Celje, Dobrna s hoteli in seveda kot prvi činitelj kraji v Gornji Savinjski dolini s precejšnjimi nočitvenimi zmogljivostmi, in zlasti tu slabo zasedenimi.

Gre torej tudi po tej strani za vključitev Golt v celotno turistično dogajanje svojega zaledja, za potrditev in uveljavitev celovitosti turističnega območja, ki pa mora dobiti svojo veljavo tudi v močnejšem regijskem povezovanju gostinstva. To je nujnost, sicer bodo pobude ostale na pol poti.

Značilna je nadalje ugotovitev, da raste na tem območju, zlasti okoli Šmihela, vse večje zanimanje za kmečki turizem, ki bo prav tako dopolnil celotno ponudbo in dal nove vidike tudi urejenim kmetijam, tudi dodatni zaslužek.

Ko bomo Golte zgradili do te faze, to pa naj bi bilo v dveh letih, morda treh, ni več bojazni, da bi poslovali z izgubo. Center pod Medvedjakom moramo zgraditi, do tedaj pa bomo iskali, kot to delamo zdaj, s pomočjo štiri občin in samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev, nujno družbeno pomoč. Po dveh, treh letih tega ne bomo več počenjali. Tudi ne bo nobene potrebe!

Golte živijo svoje polno življenje. Spet, po skoraj dveh letih, zaenkrat tudi z istimi težavami, kot poprej, le da so načrti bolj ambiciozni, tudi rea'ni, delaven pa je tudi kolektiv centra, ki ga vodi Marjan Prelog.

M. BOŽIČ

Alenka Klemen

Dva meseca je, odkar je prevzela direktorske naloge v Izletnikovi temeljni organizaciji združenega dela za turistično dejavnost. Alenka Klemen je zdaj na čelu Izletnikove Turistične agencije. Na to mesto je prišla kot velik strokovnjak, čeprav mlada, tudi z diplomirano turistično smeri na dubrovniški fakulteti.

Prišla je, da nadaljuje delo in da mu da tudi veliko svežine, tiste, ki je v turističnem dogajanju dobrodošla ob vsakem času. Osvežitve so potrebne, tudi novi in drugačni koraki...

»To je delo, ki me veseli, to je moj poklic, to je delo, za katerega sem se odločila že v času srednješolskega študija...« je ponosno poudarila.

In potem je stekla beseda o tem in onem, razumljivo, da najprej o nalogah, ki se jih v agenciji lotevajo v tem, zimskem, času, ko so vse misli obrnjene na smučišča in ko drugi iščejo svoje koticke tudi ob morju. V turističnem pogledu izredno razgiban čas.

CELJE - IZLETNIK

SVEŽINA V DELU

Alenka Klemen o delu agencije

»Morda sem imela časa za priprave na letošnje zimsko sezono premalo. Toda, navzlic vsemu smo ujeli vlak in ponudili delovnim ljudem in občanom, mladim, velike možnosti za izkoriščanje tega obdobja. Predvsem počitniškega.«

Tako je Izletnik med drugim ponudil številne redne avtobusne proge do znanih smučišč, tako do Golt, Celjske koče, Rogle, na Kope, Areh, Krvavec in celo na Veliko planino. Te proge veljajo samo za organizirane skupine. Poleg tega so pripravili posebno avtobusno progo za Golte, tudi za Celjsko kočo.

Izredno zanimiva je bila ponudba za Koble, za naše več kot urejeno smučišče in za kombinacijo privatnega penziona v prijetni bohinski vasi Ribčevem Lazu. Druga skupina bo odpotovala v Bohinj in njegovo okolico v nedeljo, 18. januarja.

»In ne gre samo za najcenejše smučanje, tudi za bivanje ob morju, tudi za več kot

iskani kmečki turizem, skratka za vse možne oblike prijetnega preživljanja časa v zimskem obdobju.«

»In pobude za naprej?«
»Tudi teh ne manjka. Zlasti se bomo zavzeli, da naši avtobusi ne bodo vozili samo v druge kraje, republike in države, marveč, da bomo od vsepovsod privabili v naše kraje druge goste. V največji meri bomo torej negovali tako imenovani receptivni turizem. To tudi na področju mladinskega turizma, tudi z obujanjem in spoznavanjem krajev, znanih iz narodnoosvobodilnega boja, tudi s pomočjo naših hotelov in njihovo ponudbo, ki mora postati bolj pestra, krajevno značilna in podobno. Tudi s pomočjo zdravilišč, ki jih na našem območju ne manjka in tako dalje. Tudi v sodelovanju z Golovcem, velenjsko Rdečo dvorano in drugimi. Skratka dovolj dela za vse, ki se ga hočejo oprijeti. Predvsem pa za nas!«

M. BOŽIČ

TURISTIČNI DROBIŽ

IZLETI - Celjsko turistično društvo je tudi za leto pripravilo zanimiv program izletov. Vodili bodo predvsem po domačih krajih in le malo čez mejo. Zaenkrat je predvidenih sedemnajst potovanj z avtobusi. Prvo je bilo že opravljeno, v soboto, 31. t. m., pa so na vrsti industrijske prodajalne v Savinjski dolini ter koline v Gornjem gradu.

PLESA - Tudi leto bosta, med drugimi, dva tradicionalna plesa. Prvega, v soboto, 7. februarja, pripravlja Zveza društev inženirjev in tehnikov celjskega območja. Prireditelj bo v Narodnem domu, igral bo vokalno instrumentalni ansambel Venus iz Celja, gostinske usluge pa bo nudil kolektiv Majolke. Drugi ples pa bo natanko čez mesec dni. To bo štirinajsti valčkov večer, prav tako v Narodnem domu sicer pa v organizaciji celjskega Turističnega društva.

PREDAVANJA - V sredo, 21. t. m., z začetkom ob 17. uri, v dvorani regionalne zdravstvene skupnosti, bo N. Tušek predaval o vrtnicah. To srečanje pripravlja celjsko Hortikulturno društvo, naslednji dan, v četrtek, 22. t. m. pa bo v prostorih turističnega društva na Tomšičevem trgu Jelko Rant posredoval v besedi in sliki svojo pot v Etiopijo in Egipt.

PRODAJNO SERVISNA ORGANIZACIJA

Avto celje

63001 CELJE P.B.
LJUBLJANSKA C. 11

obvešča potrošnike,

da sprejema vplačila za osebne avtomobile ZASTAVA 126 P, 750, Z 101, 125 P, POLONEZ, LADA in JUGO 45.

Plačate lahko z gotovino ali s kreditom.

Za vse avtomobile ZASTAVA, razen za JUGO 45, lahko plačate tudi z devizami ali naročite dobavo na osnovi zamenjave za vaš rabljen avtomobil.

Vplačan znesek se obrestuje po stopnji 7,5% letno, pri deviznem plačilu je dobavni rok skrajšan za polovico in popust v višini temeljnega davka.

Vse podrobnejše informacije lahko dobite po telefonu 22-180 ali 234-66 (zamenjava avtomobilov).

Vljudno se priporoča

PSO »AVTO CELJE«
CELJE

Ljubljanska banka
Splošna banka Celje

TEMELJI NASLEDNJIH LET

Delegati 4. zbora Ljubljanske banke Splošne banke Celje so med drugim sprejeli predlog Samoupravnega sporazuma o temeljih planov bank združenih v Ljubljansko banko Združeno banko za obdobje 1981-1985 in predlog Samoupravnega sporazuma o temeljih srednjeročnega plana Ljubljanske banke Splošne banke Celje za obdobje 1981-1985. Oba dokumenta bosta v postopku neposrednega sprejemanja pri članicah Splošne banke Celje.

Temeljna srednjeročna planska dokumenta sta osnova za izdelavo in sprejetje srednjeročnih planskih aktov za obdobje 1981-85 in predstavljata temeljne usmeritve in razvojne cilje članic banke in družbenopolitičnih skupnosti področja, kjer banka posluje. Vanju so vgrajene številne pripombe in predlogi članic banke, ki so nastali v času javne obravnave o osnutkih.

Za uresničevanje skupnih interesov članic banke je v Samoupravnem sporazumu o temeljih planov bank združenih v Ljubljansko banko Združeno banko za obdobje 1981-85 predvideno

- združevanje sredstev bank v SR Sloveniji za:

potrebe infrastrukture, republiških blagovnih rezerv in pospeševanje obmejnega gospodarskega sodelovanja;

- prednostno usmerjanje sredstev bank v Sloveniji za:

primarno kmetijstvo in ribištvo, pospeševanje razvoja manj razvitih območij, pospeševanje gospodarskega sodelovanja z državami v razvoju, modernizacijo in novogradnjo na podlagi dolgoročnega vključevanja v mednarodno delitev in odpravljanje posledic elementarnih nesreč in

- prednostno usmerjanje sredstev bank v Jugoslaviji za:

kreditiranje izvoza opreme in izvajanje investicijskih del v tujini za podpiranje sovlagateljev pri naložbah v drugih republikah, še posebej na manj razvitih območjih, kjer ima posebno prednost Kosovo ter financira-

nje naložb pri mešanih bankah in finančnih organizacijah v tujini.

V obeh sporazumih je poudarek predvsem na:

- nadaljni preobrazbi na področju denarništv in bančništva;

- stabilnejšem gospodarskem razvoju;

- pospeševanju mednarodne delitve dela in ekonomskih odnosov s tujino v smeri pospeševanja in zmanjševanja uvoza in

- skladnejšemu regionalnemu razvoju.

Splošna banka Celje v Samoupravnem sporazumu o temeljih srednjeročnega plana predvideva pri zbiranju in združevanju sredstev poleg že ustaljenih načinov pridobivanja sredstev posvetiti več pozornosti iskanju sovlagateljev, pospeševanju namenskega odstopanja sredstev, monetizaciji vrednostnih papirjev, organiziranju konzorcijev ter združevanju dela in sredstev za določene namene.

Naložbena politika banke bo usmerjena k jugoslovanskim prioritetam t. j. proizvodnji hrane in izvozu.

Pri tekočem poslovanju bo banka dajala prednost kreditom za selektivne namene, investicijske naložbe bodo zaradi manjših sredstev zmanjšane, zato jih bo potrebno vlagati čimbolj smotrno.

V obdobju 1981-1985 banka ne bo sodelovala z dopolnjenimi sredstvi pri financiranju investicijskih naložb v negospodarski, razen pri stanovanjsko-komunalni gradnji.

Na področju ekonomskih odnosov s tujino bo banka skušala prispevati k izboljšanju plačilno bilančnega in devizno bilančnega položaja tako, da bo pri financiranju tekoče in investicijske dejavnosti dajala prednost članicam, ki bodo povečale izvoz na trajnejših osnovah in zmanjševale uvoz.

Tudi v novem srednjeročnem obdobju so s stimulativnimi oblikami pospeševala varčevanje občanov, v razvoj stanovanjsko-komunalnega gospodarstva pa se bo vključevala skupaj z vsemi nosilci tega področja.

OB ZAPEČKU Z ANO COCEJEVO IZ CELJA

NE, V DAM SE PA NE

Klopčič življenja se pogumno navija

Prvo srečanje z Ano Cocejevo z Mariborske ceste v Celju. Kljub 78 letom, ki si jih je oprtala na življenjski križ, je na dvorišču v največjem metežu spravljala težke klade drv ter jih nosila v dvornico. »Vdam se pa ne, delam še vedno vse! Kaj bi z leti, toliko jih imam, kolikor jih čutim,« mi hudomušno doda.

Drugo srečanje. Na obisk se je pripravila. V topli kuhinji je brbotala čaj, ki ga je skrbno pomikala po štedilniku. Njeni gibi so bili previdni, koraki drsajoči, ko se je motala okoli štedilnika. Krhka postavica mama Ane je izžarevala magično moč. Njene hudomušne oči, ki znajo biti hudo blage, so izza debelih očal zaupno zrle vame.

Najprej mi je razkazala stanovanje, ki je staro, brez kopalnice, ki jo Ana tako pogreša. Povsod izjemna čistoča, red, diha domaćnosti.

Vse to zmore ženica, ki ji je ostalo samo še deset odstotkov vida. Veliko ji pomagajo ljudje v hiši, ki so dobri zanj, ona pa za nje, vendar zmore vse to mama Ana le na ta način, da vpreže svojo voljo, ki je nikoli ne zmanjka, doda še kanček trmoglavosti in še tisto, čemur ona pravi »večna mladost«.

Takoj zjutraj vključi radio, ki ji igra pozno v noč in ji je največkrat edina zveza s svetom. Neizrečeno ga ima rada, pa tudi ljudi, ki delajo zanj. Iz našega, celjskega radia, pozna prav vse. »Vi ne veste, kako vas imam rada. Veliko morate vedeti, da potem govorite nam. Poslu-

šam prav vse.« Tudi ob najinem pogovoru je prijetna glasba plavala po prostoru, v toplu zapečku pa se je mama Ana vračala v svojo mladost.

OTROŠTVO KOT PELIN

Ana se je rodila nezaželenja, materi dekli in premožnemu kmečkemu sinu v Zagradu. Zaradi te »pregrešne« zveze so Ani nega očeta doma razdelili in poprijeti je moral za vsako delo. Največkrat je bil pomožni zidar, družina pa je kmalu narasla na šest otrok. Preselili so se v Gaberje in tu je mala Ana preživljala svojo trpko otroštvo im mladost. Rada je prebirala knjige, pa jo je mati trgala od njih, češ, da kuri preveč petroleja. Neskončno si je želela šolati naprej, a jo je mati vzela s seboj na dnino. Ni se strgala šolskih krile, že jo je vpregla vanjo. A samo za dve leti. Potem se je kot delavka zaposlila v sedanji tovarni Emo, kjer je kmalu napredovala v oddelek »Dekor«, kjer je s

spretnimi prsti oblikovala najzahtevnejše izdelke in postala predelavka. Medtem se je poročila, ušla od doma, imela dvoje otrok, od katerih eden - sin še živi in skrbno bedi nad svojo mamo. Tudi mož ji je že umrl, pred petimi leti je zgubila življenjskega druga, rudarja, ki si je svoj težki kruh služil po svetu. Anin denar, zaslužen v Emo, je bil najtrdnjejša postavka v hiši.

RAWENSBRUŠKA ŠTEVILKA

Leto tisoč devet sto enainštirideset. Emovi delavci niso bili nepripravljeni, takoj so se organizirali v boj za narodove pravice in ohranitev njegove svobode. Med njimi je bila takoj tudi Ana Cocejeva. Priključila se je fantom in hodila na javke, sodelovala v ilegalni tiskarni, trosila lepake. Triinštiridesetega leta, 15. oktobra (Ana se tega tako spominja kot bi bilo včeraj) so zaradi izdaje gestapovci aretirali 81 aktivistov in jih odpeljali v Stari pisker. Med njimi tudi Ano, ki so jo v zaporu šest mesecev pretepali, izbili zobe, a izdala ni ničesar. Tudi mož je bil zaprt. Šla je še skozi sedem zaporov, dokler ni pristala v Rawensbrücku. Tu je srečala Frecetovo Marico in druge sotrpinke iz Celja. Vzgali so ji tudi številko, bila je le ena v plejadi mučenic, ki so kopalne jake, lačne in žejne, tudi po 32 ur stale v apelu - a so zmagale.

Osvobodili so jih Rusi. Mama Cocejeva se je pet tednov vračala domov, na poti je še zbolela, da je prišla v Celje živa senca.

KADAR DELAM, DELAM POŠTENO

Tak je življenjski imperativ Cocejeve mame, ki se ga drži vse življenje. Opoja osvoboditve je kaj malo občutila, celo grenčica je bila v njem. Ko je šla povprašat za delo v Emo, so ji rekli, da tisti, ki so prišli iz taborišča, so izčrpani, oni pa rabijo močne ljudi. Naj se upokoji, so ji svetovali. Pa se je združila v Ani prestano trpljenje, delavna zagnanost, želja po ustvarjalnem prispevku do porušene domobine, in se ni uklonila. »Ne bom prosila milosti, hočem delo,« se je vrtničilo v njeni notranjosti. Ni popustila in zaposlila se je kot navadna delavka. Pridna mravljica se je upokojila štiriinpetdesetega leta. Borčevska pokojnina ji zadostuje za preživljanje, pa tudi za mala veselja in užitke. Kljub slabemu vidu rada potuje, gre na izlete, rada bi se še enkrat peljala z letalom. Tudi sicer je neugnana. Hodi po mestu, kjer se pogostokrat izgubi in se znajde na Ostrožnem namesto v Gaberju. A dobri ljudje in vanje Ana tako veruje, da stežka prizna, da so na svetu tudi slabi, jo vedno pripeljejo domov.

Tu v svoji topli izbici navija spomine na klopčič življenja, vez s svetom pa so ji sosedje in radio. Že deset let ne bere, ne piše. Pa kljub temu dobi na kupa čestitk, katere ji preberejo in tudi napišejo otroci iz hiše. Pa ne samo zaradi bonbonov, ki jih zato dobe, ampak preprosto, ker imajo mamo Cocejevo radi.

»Lahko bi si podpisala smrtno obsodbo, pa zato ne bi vedela. Pa ne bom obupala, vse dotlej, dokler bom videla le malo sence.« Nič obupano ni to povedala, na začetku celo hudomušno.

Pokončna breza z brazgotinami, jedro pa čvrsto in zdravo - taka je Cocejeva mama iz Celjskega Gaberja.

ZDENKA STOPAR

POGOSTILI NAJSTAREJŠE

Krajevna organizacija Rdečega križa je v sodelovanju z drugimi organizacijami v kraju tudi letos pripravila tradicionalno srečanje krajanov Gomilkega starih 75 in več let. Po kulturnem programu, ki so ga pripravili deklški pevski zbor Gomilsko in učenci, so jim pripravili družabno srečanje.

T.T.

ŠENTJURSKA OBVOZNICA ZA VEČJO VARNOST

Prvi del šentjurske obvoznice, ki jo gradi Cestno podjetje Celje, bo predvidoma nared do poletja. S tem odsekom bo v Šentjurju rešen peščak problem avtobusnih postajališč, ki sta zdaj postavljena na neprimernih krajih, dokaj daleč drug od drugega. Zaradi slabe lokacije avtobusnih postaj na zelo obremenjeni cesti so potniki, zlasti ob konicah, ko zavladajo gneča, zelo ogroženi. Zato bo dokončanje I. faze šentjurske obvoznice pomembno zlasti iz stališča varnosti potnikov v cestnem prometu.

Celjski Izletnik bo poskrbel za ureditev avtobusnih postaj za bencinsko črpalko v Šentjurju. Uredil bo majhno čakalnico z bifejem in kioskom, kjer bodo potniki lahko kupovali mesečne in druge vozovnice.

T. TAVČAR

MP

ČGP DELO TOZD PRODAJA

vabi vestnega in natančnega sodelavca za opravljanje del in nalog

REGULIRANJE NAKLAD IN OBRAČUN JUGOSLOVANSKIH ČASOPISOV v podružnici DELA CELJE

Od sprejetega kandidata pričakujemo, da:

- ima končano srednjo ekonomsko šolo
- pozna osnove AOP
- ima enoletne delovne izkušnje na komercialnem področju

in je pripravljen svoje sposobnosti in pravičen odnos do dela dokazati v trimesečni poskusni dobi.

ODLOČITE SE in pošljite svoje prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev kadrovske službi ČGP DELO, Titova 35, Ljubljana, 15 dni od dneva prve objave.

Razpisna komisija pri DSSS

LI »BOHOR« Šentjur pri Celju

objavlja prosta dela in naloge

saldakontista

pogoji:

- končana srednja ekonomska šola
- 2 leti ustreznih delovnih izkušenj

Stanovanja ni.

Kandidati naj pošljejo prijave v roku 15 dni po objavi na naslov: Razpisna komisija pri DSSS LI »BOHOR« Šentjur pri Celju.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po zaključnem roku za sprejem prijav.

Komisija za medsebojna razmerja

TOZD OSNOVNA ŠOLA Bratov Juhart Šempeter

razpisuje dela in opravlja

PREDMETNEGA UČITELJA

matematike in fizike za 9 ur tedensko (od 26. 1. 1981 do 31. 6. 1981).

Delo se sklone po pogodbi.

Rok prijave do 22. 1. 1981.

ZDRAVSTVENI CENTER CELJE TOZD CENTER ZDRAVSTVENEGA VARSTVA ŽENA

razpisuje delovno opravilo delavca s posebnimi pooblastili in odgovornostmi za dobo 4 let

PREDSTOJNIKA DELOVNE ENOTE ZA NEONATALNO PEDIATRIJO

Pogoji:

Poleg splošnih pogojev, mora kandidat izpolnjevati še naslednje:

- da je zdravnik specialist-pediatr
- da ima 5 let delovnih izkušenj vodenja na podobnih delih,
- da kandidat aktivno sodeluje pri skupnih družbenih nalogah,
- da deluje v smeri razvoja samoupravne socialistične morale,
- da predloži opredelitev svoje vloge pri realizaciji razvojnega programa v delovni organizaciji oz. temeljni organizaciji.

Osební dohodek po Pravilniku o osnovah in merilih za razporejanje dohodka TOZD Center zdravstvenega varstva žena Celje.

Pismene prijave je treba poslati v roku 15 dni po objavi razpisa in sicer z dokazili o izpolnjevanju pogojev in življenjepisom na naslov: ZDRAVSTVENI CENTER CELJE, Kersnikova 1 a, v zaprti kuverti s pripisom »Delavski svet TOZD CENTER ZDRAVSTVENEGA VARSTVA ŽENA«, z oznako »ZA RAZPIS«.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v roku 30 dni po izteku razpisnega roka.

PRIZNANJA MLADIM

Občinska gasilska zveza Zalec, komisija za mladino je pripravila v novem gasilskem domu v Zalcu srečanje mladih gasilcev občine Zalec, ki so se ga udeležili tudi drugi predstavniki družbenopolitičnega življenja. Zbranim je spregovoril predsednik komisije za mladino pri OGZ Zalec **Rihard Kopušar** in med drugim dejal: »Namen današnjega srečanja je dvojen, saj danes med drugim zaključujemo lanskoletno akcijo ob tednu požarne varnosti, v katero so bili vključeni tudi učenci osnovnih šol naše občine. Kljub temu, da smo na akcijo opozorili vse šole so se žal odzvale le nekatere. Preko 80 učencev je ob tednu požarne varnosti poslalo na natečaj likovna, literarna in druga dela, kate-

rim bomo danes podelili tudi nagrade. Sma-tram, da je požarnovarnostna vzgoja mladine pomemben člen pri vzgoji mladega naraščaja ter spodbujanje požarnovarnostne kulture med mladimi...« V nadaljevanju so podelili knjižne nagrade za najboljša dela, ki so jih prejeli: Klemen Kindlhofer in Tanja Napotnik (OŠ Miroslav Širca Petrovč); Branko Steklasa, Marko Kos, Rafko Kokol, Franc Gerlih i Bojan Vručec (OŠ Ljuba Nikuš Zalec); Sonja Grilanc, Marko Laznik, Irena Ograjensek, Simon Kučer, Senka Popovič, Ivan Antloga, Andrej Podmanički, Marjeta Topolovec, Joži Jošt, Mateja Hribar, Marjana Šmigac in Sergej Perbil (OŠ Peter Spranje-Jur iz Zalca). V nadaljevanju so mladi pripravili lep in prisrčen kulturni program.

PLANINSKI RAJ

PLANINCI
DOPIŠNIKI!

Tudi letos pričakujemo Vaše sodelovanje. Informacije morajo biti v uredništvu najkasneje do torka, te pa naj bodo čim krajše in aktualnejše. Še v naprej bomo radi objavili obvestila o pohodih, odprtih planinskih postojankah, delovnih akcijah... Pišite, kratko!

GREMO POD REŠKO
PLANINO!

Planinsko društvo Prebold organizira četrti tradicionalni zimski pohod krajanov v Marija Reko do planinskega doma, kjer bodo vsi pohodniki prejeli posebna priznanja. Pričetek pohoda bo v nedeljo, 18. januarja ob osmi uri izpred planinskega kozolca v Preboldu. Vabljeni so seveda vsi tisti, ki želijo nedeljo preživeti na svežem zraku, v lepem okolju in prijetni družbi s preboldskimi planinci. J.V.

ZNOVA ADI
VIDMAJER

Na seji meddruštvenege odbora planinskih društev Savinjska v Dramljah so za predsednika znova izvolili Adija

Vidmajerja. S svojim neutrudnim delom je povezal delo planinskih društev v MDO, zasluge ima, da se je delo poenotilo in da se izvajajo pomembne akcije kot so pohodi na Osankarico, v Bolnico Celje... Na seji so izvolili tudi sekretariat MDO, ki ga sestavljata iz vsake občine po dva člana. Člani sekretariata so tudi vsi tisti planinci, ki vodijo posamezne dejavnosti. Tako je Božo Jordan na primer zadolžen za vzgojo, Jože Majcenovič pa za stražo.

FRANCI JEŽOVNIK

PRIROČNIK ZA
DELO S PLANINCI

Ena izmed nalog, ki čaka meddruštveni odbor Savinjska je, da se v večji meri poveže delo mladinskih in pionirskih odsekov posameznih društev. Ugotavljajo, da so posamezni odseki zelo aktivni, da iščejo nove, za mladino privlačne oblike dela, Hkrati s tem pa ugotavljajo, da je delo premalo povezano, da je premalo izmenjav izkušenj. Med najbolj aktivnimi so v planinskem društvu v Velenju. Poleg Šaleške planinske poti so skupaj z borci uredili še transversalo za mladino. Ta obse-

ga posamezne kraje, znane iz predvojnega revolucionarnega gibanja in iz NOB. Med drugim vsako leto organizirajo tudi planinsko šolo. Za lažje delo so izdali Priročnik za delo z mladinci. Namenjen je učencem planinske šole in začetnikom, ki žele spoznati naše gore in naravo. Priročnik je osnova, abecednik, ki ga mora spoznati vsakdo, ki se odpravlja v gore. Ko listamo priročnik, se spomnimo besed ing. Boža Jordana ob osmi obletnici Savinjske poti. Takrat je poudaril, da vlada splošno prepričanje, kako za hojo ni potrebnega nikakršnega znanja. Od našega znanja, iznajdljivosti in izkušenj je odvisno, kako bomo zahajali v gore, kako nas bodo le te sprejele, kako bomo prehodili začetno pot z najmanjšim naporom... Od znanja je odvisna naša varnost, pa tudi življenje. To misel so potrdili pisni priročniki, ko so napisali... zato hodimo po gorah najprej z glavo, šele nato z nogami.

Priročnik je razdeljen v več poglavij. Naštetimo jih le nekaj: Lik planinca, Spoznavanje gorstev, Poznavanje in varstvo gorske narave, Gibanje v gorskem svetu, Nevarnost v gorah, Vremenslovje, Prehrana, Oprema in Prva pomoč. Že sami naslovi v priročniku povedo, da je v njem zajeta osnova tistega, kar mora planinec vedeti, ko se odpravlja v gore. Skratka, gre za pomembno pridobitev.

FRANCI JEŽOVNIK

LAŠKO: OTROŠKO VARSTVO V OBČINI

PLAN JE DOVOLJ TRDEN

Rešili bodo tudi problem varstva za dojenčke

Pri skupnosti otroškega varstva občine Laško z zadovoljstvom ugotavljajo, da je bilo minulo srednjeročno obdobje plodno, saj so bile vse naloge, ki so si jih za to obdobje zadali, tudi uspešno izvršene.

Tako so v občini v preteklem planskem obdobju zgradili otroški vrtec v Rimskih Toplicah za 40 otrok ter zaključili drugo fazo gradnje otroškega vrtca v Laškem, ki danes lahko sprejme 90 malčkov in cicibanov. Poleg teh dragih naložb so uspeli tudi redno odplačevati najeta posojila iz naslova gradnje prve faze vrtca v Laškem iz planskega obdobja 71-75. V preteklih petih letih so na posebnem žiro računu zbrali 30 starih milijonov sredstev, namenjenih za počitniško kolonijo oziroma za organizirano letovanje predšolskih in šolskih otrok iz občine Laško. Ta sredstva zaenkrat še »počivajo« in čakajo na skupen občinski dogovor za rešitev tega problema v občini, ki ima že kar čedno brado.

Z izgradnjo omenjenih vzgojno-varstvenih objektov je trenutno rešena problematika dnevnega varstva predšolskih otrok v občini, izjema so le Radeče, kjer se je želani pokazala potreba po povečanju zmogljivosti. Enaka potreba se bo po predvidevanjih, pojavila kmalu tudi v krajevni skupnosti Rimske Toplice, kjer je vrtec že danes polno zaseden.

Pri skupnosti otroškega varstva v občini Laško velja kot redkost ali celo izjema v naši republiki, omeniti njeno financiranje, saj doslej še ni bila udeležena pri delu sred-

stev iz občinskega samopri-spevka.

Naloge, ki so jih zapisali v planskih dokumentih za tekoče srednjeročno obdobje, so dobro pretehtane in realne. Kot edino večjo naložbo načrtujejo gradnjo otroškega vrtca v Kolenovem grabnu v krajevni skupnosti Rimske Toplice, ki bo lahko sprejel 80 otrok, z gradnjo pa name-ravajo pričeti že letos. Zaradi pomanjkanja mest v nekaterih otroških vrtcih, ki bo v naslednjih letih gotovo nastalo, pa pri skupnosti že razmišljajo, da bi pritegnili k sodelovanju družine, ki so pripravljene in sposobne prevzeti v dnevno varstvo predšolske otroke, predvsem tiste najmlajše do dveh

let starosti, saj oddelka jasli v občinski vzgojno-varstveni organizaciji še nimajo. Nadaljevali bodo tudi z organiziranjem tako imenovane cicanovne šole za predšolske otroke v višinskih oziroma težje dostopnih krajevni skupnostih ter na ta način omogočili socializacijo tudi temu delu laške predšolske mladosti.

Pri skupnosti otroškega varstva občine Laško so zadovoljni tudi s podpisovanjem samoupravnih sporazumov o temeljnih planov SIS za plansko obdobje 81-85, saj je to dolžnost do sedaj opravilo že blizu 85 odstotkov TOZD v občini.

MARJELA AGREŽ

Turistična agencija
rdeče dvorane Velenje

organizira

SMUČARSKI PAKET
(avtobusni prevoz in smučarska karta) na
rtc Golte nad Mozirjem

Dnevni paket:	
- odrasli	200,00 din
- mladina do 15 let	150,00 din
Tedenski paket:	
- odrasli	1.200,00 din
- mladina do 15 let	1.000,00 din

Odhod avtobusa s parkirnega prostora pred rdečo dvorano ob 8.00 uri vsak dan od 14. 1. 1981 dalje do preklica. Povratek ob 16.30 uri. Vse informacije v turistični agenciji tel. 063 852-518.

TRGOVSKA
DELOVNA
ORGANIZACIJA **TEKO** p.o.
63000 CELJE, GUBČEVA 2

Veleblagovnica T
Sezonsko znižanje cen **40%**

ženski, moški in otroški obutvi
od 9. I. do 7. II. 1981

ALMA M. KARLIN

SAMOTNO
POTOVANJE

42

Ne, do čela je nisem dvignila, ta del obreda sem skrajšala, kajti prav nič mi ni bilo do tega da bi riževa zrna kot zvezdni utrinki padala name in na rogoznico. Vselej pa sem, ko se je prikazala gospodinja, pravilno pokleknila s čelom obrnjena proti desni (da ne bi prišlo do trčenja), trikrat dotaknila rogoznice. To je Japonce zelo zabavalo, ker so pri poklonu moji kratko pristrženi lasje frčali na vse strani, tako da je bila videti glava kot omelece. Naše oči so se jim zdele kot oči opic (namreč tako okrogle in tako svetle), in sploh smo bili zanje zelo zabavni (tako kot divjaki). Najbrž so me pogosto vabili sploh samo zato, da so lahko od blizu opazovali moje, njim tuje vedenje. Ker pa so se tudi meni zdeli daljni Vzhodnjaki zabavni, sem si mislila, da naša obojestranska zabava pač ne more nikomur škoditi, marveč samo pomaga, da se »prilagajamo drug drugemu«.

PREGANJANJE DUHOV

V začetku februarja pražijo v vsaki japonski hiši sojo - število zrn je odvisno od starosti hišnega gospodarja - in jo zvečer med glasnim vpitjem in v veselje otrok vržejo v vse kote. V templju opravijo to na željo duhovščine igralci. Obkleeni v staromodne obleke in maske razsujejo v vse kote polne vreče praženih sojinih zrn in tako preganjajo duhove. Najbolj divje se odvija ta odred v gogogujiskem templju.

Nekaj nenavadnega so prameni las, ki jih obešajo v nekaterih templjih okrog kipa Fudo. To so lasje ženske, ki niso živele zgledno, so se pa pozneje zaobljubile, da ne bodo več grešile. Če hoče kdo, na primer obrtnik, doseči večjo spret-

nost, vzame košček svojega kimona in ga z levo roko priveže na ograjo okoli kipa boginje Bente. Kdor bi rad naredil kak izpit, napiše svojo željo na listek, ga potem skrbno prežveči in tako prežvečenega z vso močjo pljune skozi ograjo boginji na biwo, to je na japonsko lutnjo. Če se listek prilepi, se bo želja izpolnila.

Vzhodnjaki nas po spretnosti prekašajo. Z naravnost ganljivo potrpežljivostjo se dneve in dneve ukvarjajo samo z enim predmetom. O tem pričajo njihovi izdelki iz laka, ki jih po dvajsetkrat, tridesetkrat, da celo po stokrat pobarvajo in pološčijo, njihove cloisonnejske vaze, njihovi drobni rezbarski izdelki iz zlahtnih kamnov. Z veliko ljubeznijo opravljajo tudi vsakodnevna opravila in pri tem uporabljajo kar deset prstov, kajti njihovi nožni prsti so skoraj prav tako koristni in spretni kot prsti na rokah. Japonci hvalijo naše tehnične dosežke in jih uporabljajo toda tako, kot oni gledajo na izdelke, je gotovo edino pravilo: delati jih je treba lepo, solidno in brez naglice.

V JAPONSKI HIŠI

Bilo je sredi zime - pravkar je vzcvetela češplja in se vsa bela zibala v snežnem meteu - ko sta Rusinji odpotovali domov in sem tako izgubila svoj dom. To se je zgodilo po hudem potresu, pri katerem so se bile stene stare stavbe razklale in so se hiše nagnile druga proti drugi. Da bi stanovala v evropskem hotelu, nisem imela dovolj denarja, v japonskem, ki nima peči in ima samo drsna vrata, pa je bilo premrzlo in premalo udobno. In kdo bi utegnil biti moj najbližji sosed?

Ko sem bila že čisto obupana, mi je rekel učenec Ito: »Če ste zadovoljni z japonsko sobo in z dva in pol metra dolgo rogoznico, lahko za petnajst jenov stanujete pri meni. Živim v hiši svoje tete in pri njej stanuje samo še sorodnica z otrokom.«

Ker nisem mogla najti nič drugega, Ito pa mi je obljubil, da bo v sobo postavil plinsko peč, ki me bo grela in bom na njej lahko kuhala, pa mizo in stol, da mi ne bo treba čepeti na tleh, in ker sem si rekla, da se bom v njej veliko naučila, čeprav ne tudi udobno živela, sem pobrala veliko skromno prtljago in se preselila. Poceni je bilo res, in ker sem pozneje za sobo poučevala, sem s selitvijo povečala svoje prihranke, ne pa tudi svoje telesne teže, kajti kuhanje mi nikoli ni šlo od rok, prvič, ker nisem znala skoraj nič kuhati, in drugič, ker mi za kuho ni ostajalo časa. Prepričana sem bila, da moram porabiti čas za važnejše stvari, in v Tokiu sem bila res zelo zaposlena. Vse dopoldne sem delala na poslanstvu, popoldne sem do sedmih poučevala, preostali čas in nedeljo pa sem porabila za pisanje člankov, ki sem jih pošiljala različnim listom. Nikjer mi ni postalo tako jasno kot v Tokiu, kako nevarno je za pisatelja, če

postane njegov postranski ali celo glavni poklic delo za denar. V letu, ki sem ga prebila na Japonskem, nisem napisala niti ene čisto leposlovne stvari, čeprav sem bila dopisnica enega najpomembnejših časnikov za tekstil v Nemčiji in čeprav kot novinarka nisem nazadovala. Mnogi pravijo, da je mogoče pisati tudi po spominu. O tem priča tudi moj japonski roman. Toda so trenutna razpoloženja, drobne potankosti, ki je ravno od njih odvisen globlji čas življenja in jih moraš zapisati, zagrabiti, dokler so v tebi še živi. Slikar se spominja na tisoče meglenih pokrajin, ki jih je bil videl, in bi te gotovo tudi zvesto po spominu slikal, toda megla - ki mu je pravzaprav dala navdih in je v njej videl, kako je v soncu nenadoma zažarelo drevo v bleščečih rdečkastih barvah - bo gotovo bolj živa, če jo bo naslikal takoj in ne šele po spominu. To omenjam zato, da bi bralec lažje razumel, zakaj me je pozneje nujnost zaslužiti denar z delom na drugih področjih, tako zelo ogorčila.

Ko danes opisujem svoje bivanje v papirnati hišici, zveni to najbrž kar romantično, toda takrat je bil februar in bilo je zelo mrzlo, čeprav zima v Tokiu ni tako huda kot pri nas. Spala sem v majhni sobi na dveh prejšnjih odevah gospoda Ita, se pokrivala z dvema po Rusinjah podedovanima odejama, stara blazina za na zofa pa mi je bila za zglavje. Zjutraj sem vse skupaj zvila in spravila v omaro. Slabo znamenje je, če pustiš razgrnjene futone, kajti Japonci ne pospravijo postelje samo, če leži na njej težak bolnik.

Ležišče je bilo skoraj čisto na tleh, in tako mrzlo, da se mi je vselej, kadar sem legla nanj, zdelo, da padam v klet, in čim sem zjutraj skočila na noge, že sem morala, ker sem bila čisto premražena, nekam teči. Zajtrk, ki sem si ga sama pripravljala na plinski pečici, je bil sestavljen iz čaja in prepečenca, umivala pa sem se v kuhinji.

Če sem hotela biti ob devetih na poslanstvu, sem morala že ob osmih od doma; tokrat nisem hodila peš, pač pa sem se eno uro vozila s tramvajem. Oh, te vožnje! Vozovi so bili natlačeni, da se pogosto še do stopnic nisi mogel preriniti. Če pa si si na njih priboril toliko prostora, da si nanje postavil nogo, si bil že na dobrem, kajti sprevodnik te ni nikoli spodil z njih, pač pa je voznik včasih voz namenoma tako zavrl, da je ritnil kot trmasti konj, ljudje v njem so se pretresli kot fižol, nekaj jih je popadalo s stopnic, in v vozu je bilo kmalu dovolj prostora. Navadno pa je bil tramvaj tako natrpan, da si čutil vse oblike ljudi, ki so stali okoli tebe. V nobeni državi dežel, razen na Japonskem, taka vožnja ne bi bila mogoča. V Peruju bi bili v takem primeru ženski od poželenja strgali obleko s telesa, Japonci pa so z ribjimi očmi gledali čezme in se očitno sploh niso zavedali, da sem ženska. To je delalo vožnjo znosno.

Neprijetno je bilo tudi to, da so bili moji čevlji vsako jutro od poetičnega pomladanskega dežja že čisto plesnivi.

HOKEJ NA LEDU

TRETJE MESTO SE NASMIHA

Dve visoki zmagi v treh dneh

Celjski hokejisti na ledu so v treh dneh dosegli dve pomembni zmagi v državnem hokejskem prvenstvu. Že v sredo so premagali doma Vojvodino 14:4 (2:0,7:2,5:2) in v petek v Zagrebu Medveščaka 11:5 (6:1,4:1,1:3).

V obeh srečanjih so Celjani pokazali izredno prodornost in iznajdljivost pred vrati nasprotnikov. Še posebej v Zagrebu, ko so si v prvi in drugi tretjini priborili vodstvo 8:1. Sele potem, ko so igrali mlajši igralci in je branil Srečo Audič, so gostitelji dobili priložnost za zmanjšanje rezultata. S tem uspehom so si Celjani priborili že 24 točk in tretjem krogu tekmovanja morajo odigrati 21. januarja še samo srečanje v Ljubljani proti Tivoliju.

V obeh srečanjih so bili za Celje uspešni: proti Vojvodini – Poljanšek in Lesjak 3, Filipovič in Vrtovšek 2, Bratec, Jan, Ograjenšek in Kerkoš po en zadetek, ter proti Medveščaku Poljanšek 4, JAN, Felc, Lesjak, Sendelbach, Grabar, Bratec in Bernjak po enega.

Na lestvici so Celjani tretji in imajo pet točk prednosti pred Partizanom in devet točk pred naslednjimi zasledovalci.

V preostalem delu državnega prvenstva bodo Celjani igrali 23. januarja proti Vojvodini v Novem Sadu in 24.

januarja v Beogradu proti Partizanu. Sledita srečanja proti Jesenicam (31.1.) in Olimpiji (4.2.) v gosteh, ter šele 7. februarja doma proti Crveni zvezdi. Zadnji dve srečanja pa bosta 25. februarja v Zagrebu proti Medveščaku in 28. februarja v Celju proti Tivoliju.

Tehnični vodja ekipe Ivan Zorko nam je po uspehu v Zagrebu dejal: »Kljub temu, da igramo še samo dve tekmi doma, pričakujemo, da bomo v gosteh še osvojili šest točk in ob koncu zlahka osvojili tretje mesto. Do sedaj

smo popolni uspeh – 6 točk osvojili proti Medveščaku, Vojvodini in 4 točke proti Tivoliju. Tri točke smo iztržili od Crvene zvezde ter po dve od Olimpije in Partizana in kot edini v prvenstvu odvzeli točko Jesenicam. Z igro našega moštva smo zadovoljni, zlasti drugi napad je v zadnjih srečanjih pokazal velik napredek. V kolikor pa bi v prihodnje popravili igro v obrambi, bi lahko dosegli še boljši uspeh. O tem pa bomo premišljali šele po prvenstvu.»

J. KUZMA

JUDO: TRIJE REPUBLIŠKI NASLOVI

Celjski tekmovalci judo kluba Ivo Reya so dosegli na republiškem prvenstvu v Slovenski Bistrici prodoren uspeh. Ponovno so osvojili naslov moštvenega prvaka Slovenije, ko so zbrali 19 točk, medtem ko jih je domači Impol zbral le 16.

Celjani so osvojili še dva naslova med posamezniki, pa čeravno ni nastopil bolni Marjan Fabjan. Ta uspeh sta dosegla Štefan Cuk v kategoriji do 60 kilogramov in Jaka Ostir v kategoriji do 65 kg. Druga mesta v svojih kategorijah so osvojili Roman Založnik, Zvone Pliberšek in Andrej Anderle.

Vsi ti tekmovalci in Marjan Fabjan bodo med najboljšimi slovenskimi tekmovalci, ki bodo 24. in 25. januarja nastopili v Celju na državnem prvenstvu. Vsi skupaj so te dni odšli na priprave slovenske reprezentance v Maribor. Dušan Tanko, trener celjske ekipe, pa nam je po uspehu v Slovenski Bistrici dejal:

»Kljub temu, da ni nastopil Marjan Fabjan, smo z mlado ekipo uspeli zmagati med moštv. To je izreden uspeh za našo ekipo, zlasti boljši smo v lahkih kategorijah, toda tudi ostali so presenetili.»

J. KUZMA

KOŠARKA

DVA MINIMALNA PORAZA

V soboto proti Slogi iz Kraljeva

Minuli teden so igralci Libele iz Celja v I. B. zvezni ligi odigrali kar dve prvenstveni tekmi. Obe v gosteh in na žalost so obe izgubili. V Valjevu so imeli proti drugouvrščeni ekipi Metalca pobudo v celotnem srečanju.

Samo srečanje je bilo težko in izredno nervozno, saj je bil rezultat kar 23 krat izenačen. V zadnji minuti pa so Celjani po dveh grobih napakah sicer preciznega Pribanoviča tekmo tesno izgubili z rezultatom 76:77 (40:42). Strelci za Libelo so bili: Golc 28, Pribanovič 20, Hauptman 12, Muha 7, Sabolčki 4, Medved 3 in Miloš Sagadin 2.

Po tem nesrečnem porazu so igralci Libele po dveh dneh vadbe ponovno odšli v goste in to v Beograd na srečanje s tretjeuvrščeno ekipo IMT in to brez obolelih igralcev Sabolčkega, Kuljata in Kralja. Kljub temu so srečanje pričeli odlično. Vodili so ves čas prvega polčasa z dvema do štirimi koši razlike in polčas tudi zaključili z vodstvom 45:44.

V teh 20 minutah sta bila izjemno razpoložena Golc in Hauptman, ki sta zadevala iz vseh položajev. Le malce slabša igra v obrambi je onemogočila, da bi si Libela prigrjala večjo prednost. Žal sta v nadaljevanju pristranska

makedonska sodnika spreminila kriterij sojenja in z ostrimi odločitvami precej »sekala« igro, kar je šlo v prid domačinom. Zaradi takšnega sojenja sta morala predčasno na klop zaradi petih osebnih napak Hauptman in Miloš Sagadin, nosilca Libeline igre in edina branilca. Tekmo je tako Libela zaključila s peterko, v kateri sta vlogo branilca prevzela »dvometraša« Golc in Pribanovič. Tako borbeni igralci Libele niso mogli presenetiti gostiteljev in so srečanje izgubili z rezultatom 89:95. Popolnoma je zadovoljila peterka Muha, Pribanovič, Golc, Miloš Sagadin in Hauptman.

Nadigrali so IMT, toda proti sodnikom so bili brez moči.

Strelci za Libelo so bili v tem srečanju: Hauptman 22, Golc 21, Muha 20, Pribanovič 16, M. Sagadin 8 in Medved 2.

In napoved za tekmo 14. kola Libela – Sloga (Kraljevo), ki nam jo je posredoval trener celjskih košarkarjev Zmago Sagadin:

»S Slogo smo v prvem delu prvenstva visoko izgubili in vsekakor se jim želimo obilno revanžirati. Igramo bistveno bolje kot v prvem delu prvenstva. Manjka nam malo sreče in znanja, da prebijemo »led« v gosteh. Pa tudi »kuhinja« se je pričela (Borac je podaril točki Železničarju) in v tem »jedilniku« za nas ne bo podpore. Pomagajo lahko le naši navijači, za katere upam, da nam bodo že v soboto 17. januarja ob 19.00 uri v Hali Golovec priskočili na pomoč, da bomo lahko odpravili neugodno Slogo.»

NA KRATKO

SMUČARSKI TEKNI NA SVETINI

TVD Partizan Kovinar Štore je pripravil prve smučarske teke za Vrunčev memorial na dobro pripravljeno progi na Svetini. Tekmovanja se je udeležilo 24 tekmovalcev in tekmovalk. Za začetek je morda to dovolj, vsekakor pa v prihodnje pričakujemo na pogobnih tekmah več pristašev smučarskega teka.

Med člani je zmagal Majoranc pred Bobničem (oba Kovinar) in Kranjcem (Nivo). Pri starejših članih je bil najboljši Rožič (Nivo) pred Francem in Marjanom Kavko (oba Kovinar). Med dekletki pa je zmagala Juvanova pred Verbičevno (obe Nivo). Med ekipami je bila najboljša vrsta Kovinarja, Nivo pa je bil drugi.

DRUGI USPEH DEKLET

V košarkarskih republiških tekmovanjih so imeli naši predstavniki dokaj uspešno soboto. V ženski ligi je Libela v gosteh premagala Jezico 67:65 (38:41). To je drugi uspeh mlade celjske vrste v letošnji republiški ligi. Za Libelo so dosegle koše: Kunej 14, Božič 25, Cencelj 19, Jančar 4, Aleksič 2 in Knez 3 koše. Rogaska je doma izgubila proti Mariboru 57:74. Na lestvici je Rogaska petna in ima 10 točk, Libela pa deveta s štirimi točkami. V prihodnjem kolu igra Libela doma proti Litiji in Rogaska v gosteh proti Savi.

Comet in Elektra sta v tem kolu uspela. Comet je doma premagal Kamnik 101:85, Elektra pa Ilirijo 83:76. Na lestvici je Comet četrta in ima 8 točk, Elektra je sedma s šestimi točkami. V prihodnjem kolu igra Elektra doma proti Krškemu zidarju in Comet v Ljubljani proti Iliriji.

V drugi vzhodni republiški ligi je Kovinar iz Štor premagal doma Stražo 91:82 (47:37). Najboljša v vrsti Kovinarja sta bila Erjavec 33 in Djurišić 23 košev. V prihodnjem kolu igra Kovinar v Murski Soboti proti Pomurju.

LUDVIK KAČIČ PRI CELJU

Moška kegljaška vrsta KK Celja, ki jo je te dni okrepil odlični kegljač Ludvik Kačič iz Žalca, je v soboto in nedeljo sodelovala na dveh turnirjih in dosegla lep uspeh. V Novem mestu so Celjani po prvem nastopu prevzeli vodstvo in porušili 4875 kegljev. Ta rezultat so dosegli Kačič 839, Sivka 815, Tomažič 823, Srot 821, Urh 807 in Tisovec 770 kegljev.

Le dan pozneje so Celjani zaigrali v Mariboru na turnirju Konstruktorja in osvojili drugo mesto. Boljši od njih so bili le gostitelji, kegljači Konstruktorja, ki so porušili 5397 kegljev, Celjani pa 5349. Tudi tukaj je bil med Celjani najboljši Kačič 945 kegljev, ostalo pa so dodali: Sivka 914, Srot 865, Tisovec 851, Urh 844 in Tomažič 830 kegljev.

ŠAHISTI DRUGI

V Slovenski Bistrici je bil večji hitopotezni šahovski turnir, na katerem so sodelovali tudi šahisti Celja. Med ekipami so osvojili drugo mesto. Zmagala pa je ekipa Maribora.

V celjski vrsti je bil najboljši Franc Pešec, na prvi tekmovalni plošči, ki je zbral 10 in pol točke. Božo Štucel je igral na drugi plošči in zbral 8 in pol točke, Matjaž Mikac na tretji deset točk in Stane Pertinač na četrta plošči osem točk.

J. KUŽMA

ŽALSKA OBČINA: V PETIH LETIH VELIK NAPREDEK

Na 13. seji zbora uporabnikov in zbora izvajalcev Skupščine Občinske telesnokulturne skupnosti Žalec, ki bo 19. januarja, bodo obravnavali tudi poročilo o realizaciji srednjeročnega plana 1976–80.

To obdobje pretekle petletke lahko pri TKS štejejo za eno najuspešnejših. Že hiter pregled poročila pokaže, da so skoraj na vseh področjih planske dosegli, kjer pa jih niso, so zato obstajali objektivni razlogi.

Telesna kultura je prav zaživela ob ustanovitvi Občinske telesnokulturne skupnosti. Seveda je še cela vrsta drugih stvari, ki so prispevale k temu, da je danes v občini šport množičen in kvaliteten. Najmlajši občani se vključujejo v športno rekreacijsko dejavnost v vzgojnovarstvenih zavodih, ki delujejo v osmih centrih, v razne akcije pa se vključuje okrog 750 najmlajših letno. Ta dejavnost se nadaljuje v SSD, ki jih je v občini devet, vanje je vključenih 3424 učencev v 276 skupinah. Organizirali so številne trim akcije, ki se jih je udeleževalo povprečno 80 odstotkov vseh šoloobveznih otrok. 2000 učencev od 1. do 4. razreda pa se je vsako leto potegovalo za športno značko.

V občini deluje 55 telesnokulturnih organizacij, ki imajo v svojih programih razvoj rekreacije. V 13. društvi Partizan redno organizirajo razne turnirje, zimsko vadbo, trim akcije, ki se jih udeležuje okrog 2500 krajanov. V 6 planinskih društvih je včlanjenih 4000 občanov. Vsako leto pripravljajo pionirsko planinsko šolo ter akcijo ciciban planinec in pionir planinec. Organizirajo tudi številne izlete in pohode po poteh NOB. Taborniki so po krajšem zatíšju ponovno pričeli z delom. Njihove prve akcije so bile usmerjene k temu, da pridobijo čimveč novih članov, predvsem šolarjev. Zdaj imajo 1200 članov, ki so vključeni v 7 odredov.

Občinska strelska zveza ima 8 družin z okrog 800 člani. Svoje tekmovanje prirejajo v smislu SLO, lani pa je bilo takih prireditev okrog sto. Zelo uspešno deluje jamarški klub Črni galeb iz Prebolda, ki ima 80 članov. Pri raziskovanju jam so dosegli vrhunske dosežke, njihova aktivnost pa seže tudi na področje rekreacije.

V vseh 20 krajevnih skupnostih so pri svetih formirane komisije, ki skrbijo za razvoj množične telesne kulture.

Tudi v temeljnih organizacijah združenega dela se vse bolj množično vključujejo v rekreacijski program. V ta namen pripravljajo različna tekmovanja, ki so dobro obiskana. Komisija za rekreacijo ima več podkomisij, ki vodijo rekreacijske akcije v občinskem merilu. Pripravljajo občinske trim akcije, akcije naučimo se plavati, naučimo se smučati in akcijo vsi Slovenci tečemo.

Gotovo so bila leta od 1976 do 1979 tista, ko so gradili tudi temelje tekmovalnemu selekcijskemu športu v občini. Delali so s prvo in drugo selekcijo v atletiki, košarki, rokometu, odbojki, smučarskih skokih, namiznem tenisu in nogometu. Izkazali pa so se tudi pri drugih panogah. Dosegli so tudi to, da je osnova tekmovalnemu športu v žalski občini množični šport in rekreacija.

Verjetno je v Sloveniji malo občin, ki bi v tako kratkem času pridobile toliko športnih objektov, kot so jih v žalski. V obdobju 1976–80 so pridobili 12 telovadnic, 19 rokometnih igrišč, 17 košarkarskih, 6 atletskih naprav, 6 skakalnic in še nekaj manjših objektov po krajevnih skupnostih.

T. TAVČAR

PRVE V NOvem MESTU

Celjska kegljaška ženska ekipa je sodelovala na turnirju v Novem mestu in v troboju z domačinkami in Gradisom premočno osvojila prvo mesto z 2308 podrtimi keglji. Novo mesto je bilo drugo in Gradis tretji.

Med posameznicami je bila najboljša Lojzka Bajde, ki je podrla 403 keglje. Ostale tekmovalke so dosegle naslednje rezultate: Pečovnik 402, Ludvik 382, Seško 380, Urh 373 in Lesjak 368 kegljev.

MALI NOGOMET V HALI GOLOVEC

Zavod Golovec v Celju tudi letos prireja občinsko tekmovanje v malem nogometu. To je že tretje tovrstno tekmovanje in velja za leto 1981. Tekmovanje bo v treh ali več ligah. Vsaka bo imela deset moštev. Igralni čas je dva krat 25 minut. Igrajo vse ekipe med seboj. Tekmovanje bo v soboto in nedeljo.

Vse ekipe, ki želijo sodelovati v tem zanimivem prvenstvu se morajo prijaviti v Dvorani Golovec do 15. januarja. Prvenstvo se bo pričelo takoj po tem datumu.

NASTOPILO ŠOFERJI

Pri ZŠAM Celje so ob koncu leta priredili interno tekmovanje svojih članov v avto reliju, spretnostni vožnji in slalomu. Sodelovali so vsi člani združenja na progi dolgi 29 km.

Med tekmovalci je zmagal Franc Polak. Sledijo: Anton Tovornik, Franjo Spolar, Stane Kregar, Metod Zemljčič in Karl Juhart. Med tekmovalkami je bila najboljša Marija Koštomaj, ki je dosegla drugi najboljši rezultat tekmovanja, druga je bila Zora Terzaglavnik in tretja Sonja Poličnik.

Opravičila zaupanje. Zoran Golc (v akciji) in Hauptman (levo) sta bila na zadnjih tekmah nosilca dobre igre celjske Libele. Tako igro želimo tudi v soboto v Hali Golovec.

MLADI PIŠEJO

UKRADEN OTROK

Težka je usoda vseh tistih, ki so preživeli in padli v borbi za svobodo. V zgodovini bodo ostala zapечатena njihova imena.

Vojna, ki je morala odločiti o življenju in usodi mnogih narodov, je terjala ogromno žrtev, toda zdaj smo za to nagrajeni s svobodo.

Žrtve te vojne so bili tudi otroci. Nebogljivi, kot so bili, so preživeli, mnogi od njih ne, vse strahote druge svetovne vojne. Najbolj podlo, kar so Nemci počeli, pa je bilo to, da so materam jemali otroke in jih pošiljali v taborišča. Eden izmed teh otrok, ki je danes moč srednjih let, nas je obiskal na šoli. Njegovo ime je Ivan Dobršek. Leta 1941 so ga skupaj z brati in drugimi otroki odpeljali v taborišče. Bili so to, kakor jim rečemo, ukradeni otroci. To variš Ivan, ki je bil eden izmed teh nesrečnih otrok, s ponosom pripoveduje o tistih časih. Težko mu je pri srcu, ko govori, kako so bili lačni, kako jih je zeblo. Pa ne samo to; bili so brez ljubljenih staršev in toplega, domačega ognjišča. Njegov oče je ušel k partizanom na Bohor, mati pa je trpela v zloglasnem taborišču Auschwitz. Bratje so bili v istem taborišču kot on, toda v drugih skupinah in ločeni po starosti.

Posamezna starostna skupina je bila zadolžena za določeno opravilo. Obvestila, ki so jim jih pošiljali domači, so jim pomenila vse... Posebna žalost se mu lesketa v očeh, ko pripoveduje o svoji materi, ki je umrla v taborišču. Ta rana ne bo nikoli zaceljena in žalost iz njegovih oči ne bo nikoli izginila.

Skozi življenje, ki mu je prežgodel vzelo mater, otroštvo in ga oropalo za vse lepo, kar mi danes doživljamo, hodi ponosno, saj je dodal kapljico v veliko morje žrtev.

Njegova pripoved je dolga. O doživljajih bi lahko napisali knjige, razumeli pa se bomo tudi, če rečemo: »Bil je eden izmed ukradenih otrok.«

LJILJANA RADIC, 8. a.
COŠ Frana Roša Celje

NA KMETIJI

Navdušeni smo pešali proti Dobravni. Prispeli smo na kmetijo. Prijazni kmet Skamen nam je pokazal veliko zanimivega.

Na kozolcu je bila obešena kokuza. Pod kozolcem pa je bil velik kup korenja in kup repe. Navdušeno smo opazovali majhne psičke, ki so tekali naokoli. Ogledali smo si sadni mlin in stiskalnico. V hlevu smo videli svinje, krave, bika in telčka. Najbolj mi je bil všeč konj. Po lestvi smo se povzpeli na senik. Sem so spravili seno in otavo. Na dvorišču so se pasle kokoši, v kletkah pa so bili zajci. V kleti smo videli kad z jeljem, sode in gajbice z obranimi jabolki. Vsak izmed nas je dobil dve sočni jabolki. Zagrizli smo vanje. Potem smo se posloviili. Kmet pa se je vrnil na polje po koruznico. Njegovo delo je lepo in težko.

Zelim si še več takih izletov.

SUZANA PUŠNIK, 2. b
Prva osnovna šola, Celje

DOŽIVETJE IZ MOJEGA OTROŠTVA

Nekega popoldneva smo se jaz, očka, mama in sestra odpeljali na vikend. Očka je obmetaval zid, mamica se je mudila v kuhinji, sestra pa se je gugalna na gugalnici. Ni mi bilo do gugalnice, ne do lova kobilic. Bilo je vroče poletje, zato sem sklenila, da grem ob Savinjo. Tam je bilo hladno

in lepo. Reka je počasi tekla, ribiči so lovili ribe in bilo je čudovito julijsko popoldne. Sprehajala sem se po potki, obraščeni z mahom in praproto. Kar naenkrat pa je v nekem bližnjem drevesu nekaj zašumelo. Z drevesa je padel storž. Mislim, da je bilo tisto drevo smreka, saj se ne spominjam več dobro. Ozrla sem se na drevo in na drevesu je bila majhna veverica. Plašno je gledala in kar naenkrat izginila. Imela je velike temne rjave oči, košat rep in majhne tačice. Še dolgo sem gledala tisto drevo, a veverice nisem videla nikoli več. Še danes se sprašujem, zakaj so veverice tako plašne živali.

BREDA KLANŠEK, 5. a
OŠ I. celjske čete, Celje

MOJA SKRB ZA ČISTOČO OKOLJA

Ko sem bila na Rogli sem videla po travnikih pogorišča in prazne konzervne škatle, ki so jih pustili malomarni ljudje, ki so bili na Rogli. Jaz pa sem pospravila prazne vrečke od sokov in papir in ga odnesla v kontejner.

Ko bi se vsi zavedali, kako je lepa narava in pospravljali za seboj odpadke, ne bi bila naša okolica tako onesnažena.

KUMAR IRENA, 3. a
OŠ Zreče

PRVIČ NA SMUČEH

Ko so mi starši kupili prve smuči, smo šli na dopust na Krvavec. Tam sva se z očkom učila smučati. Kmalu sem se naučil. Tako vedno hodimo na smučanje. Zdal že zelo dobro smučam.

BLAŽ KRAJNC, 2. c
OŠ Primož Trubar, Laško

STOPINJE V SNEGU

Sneg je pokril polja, travnike. Ko stopam po njem, mi šumi pod nogami. To imam rada.

Neko jutro sem šla v šolo. Sneg je bil bel, cel. Nikjer ni bilo nebesne stopinje ali sledi. Ko sem se vračala, sem zagledala sledi, ki so vodile v gozd. Bile so okrogle, spredaj dve, zadaj pa ena za drugo še dve. Bile so sledi zajčka. Tudi srnine sem prepoznala. Pod nekim drevesom sem videla sledi, ki so jih pustili drobni krepeljčki ptic. Takoj sem se spomnila na lačne ptice. Doma sem v kašči poiskala zrna prosa, sončnic, bučnic in odnesla v kozolec. Čez pol ure je bilo pri kozolcu vse živo: sinčke, vrabci in kosi. Vendar so vrabci bili najbolj požrešni.

»Tu imate še zrna«, sem rekla in jim nasula še več. Naj jedo, revčki.

MARJANA KOROŠEC, 4. r.
OŠ Stranice

POGLED SKOZI OKNO

Sedim v dnevni sobi in gledam skozi okno. Na zemljo lega mrak. Zahodna stran neba se rdeči v večerni zarji. Pogled mi splava preko zasneženih grajskih streh na krošnje visokih dreves v parku. Tudi te so pokrite z zmrzlim snegom. Na nekaterih vejah leži debela plast snega in jih upogiba pod njegovo težo. Preko zasneženih streh grajskega poslopja je ravnokar preletela jata golobov, ki si iščejo prostor za prenočevanje. Ledene sveče, ki vise iz žlebov na strehi hodnika, delujejo kot prozorna zavesa. Tudi dvorišče je ledena drsalnica.

Mrak je postal gostejši, vidim le še obrise zgrad-

Koline JERKA KOVŠE, 2. r. OŠ Stranice

be in bele lise snega. Daleč tam zadaj so zablistele prve zvezde. Iz visokega dimnika se vali gost dim in vem, da je Pavle močno zakuril. V dnevni sobi je toplo in prijetno, a opazovanje večernega mraka mi je vzbudilo veliko željo po domu.

SREČKO LESKOVAR, 6. r.
Prevzgojni dom Radeče

KAJ JE ZDRAVO

- zdravo je biti čim več na svežem zraku, zračiti moramo sobe (Rajko)
- da ne ješ prehitro, prevroče ali premrzlo jed (Dani)

- da si umivamo zobe po vsaki jedi (Andreja)
- da jemo čim več surove hrane (Dani)
- da ne pijem kadil (Branko)

- da pijemo čim več mleka (Tonči)
- da telovadimo in hodimo na izlete v naravo (Jerica)

UČENCI 2. razreda
COŠ Stranice

ČISTO OKOLJE

V ponedeljek, 24. novembra smo pionirji iz Kompol izvedli očistevalno akcijo. Krenili smo na več strani. 1. razred je šel do Ocirkar in pobral smeti, drugi razred je pometal cesto in čistil športno igrišče v gozdu, mi pa smo se z dvema kantama napotili na Opoko. Vso pot smo imeli dosti dela. Končno smo prišli po strmini na Opoko. Najprej smo prislunili tovarišici, ki nam je povedala nekaj besed o jezu in mlinu. Našo pozornost sta pritegnila dva ogromna stroja, ki sta na desnem bregu Voglajne na železniškem tiru pritrjevala vijake.

Ze v šoli sem se s prijateljicami Heleno in Andrejo zmešala, da se gremo po pouku drsat na jezero. Res smo se odpravile. Najprej smo preizkusile, če je led dovolj trd. Ko smo se prepričale, da je led dovolj trd, smo se začele drsati. Nekaj metrov od brega jezera se mi je led nenadoma vdrl, in bila sem zelo prestrašena, zato ker sem bila do pasu v vodi. Pograbil me je nepopisen strah. Hitela sem grabiti po ledu, in komaj sem

Ko so stroji odpeljali, smo očistili okolico spomenika XIV. divizije. Ko smo se vračali, smo pričakovali, da nam bo železniški delavec povedal, kaj stroj dela. Namesto, da bi delavec prišel, smo videli, kako so delavci metali pločevinke v Voglajno, pa čeprav so imeli za hrbtno odpad Zvezarne. Silno smo bili užaljeni, češ, mi čistimo, vi nam pred očmi uničujete še ta košček narave in še to kapljico že itak umazane vode. Mi bi radi odnesli pločevinke v kontejner in ribam pripravili življenje. Jezno smo jim kazali pesti, pa vse zaman, kar naprej so metali pločevinke v nesrečno Voglajno in se nam smejali, češ, vidite, kako prijetno se zabavamo, vi ste pa mladi, pa kar delajte. Jezni smo se vrnili v šolo in nadaljevali s poukom, a neuspeš zaključek naše očistevalne akcije nam ni in ni hotel iz spomina.

MIRKO ŽOHAR, 3. r.
OŠ Kompol

NIKOLI VEČ NA LED

Blizu našega naselja je jezero, ki je nastalo ob izkopavanju premoga. Poleti so tam račke, pozimi pa je led. Posebno v zimskem času nam je jezero v veselje in zabavo, kljub prepovedi staršev, da se tam ne smemo drsati.

Ze v šoli sem se s prijateljicami Heleno in Andrejo zmešala, da se gremo po pouku drsat na jezero. Res smo se odpravile. Najprej smo preizkusile, če je led dovolj trd. Ko smo se prepričale, da je led dovolj trd, smo se začele drsati. Nekaj metrov od brega jezera se mi je led nenadoma vdrl, in bila sem zelo prestrašena, zato ker sem bila do pasu v vodi. Pograbil me je nepopisen strah. Hitela sem grabiti po ledu, in komaj sem

prišla na kopno. Vse tri smo bile prestrašene. Ko sem prišla iz vode, sem takoj odhitela domov. Doma je bila mamica jezna, toda ni me kregala, temveč me je poučila, da ne smem več na led. Tudi sama sem sklenila, da tega ne bom več storila.

JUDITA ŠMON, 4. a
OŠ Biba Röck, Šoštanj

MOJA MAMA

Moja mama je takšna kot večina drugih. Vedno ima veliko dela. Če le utegnem, prevzamem del njenega bremena, tako da pomijem in pobrišem posodo. Tudi na bratca pazim. Sama si pripravim zajtrk, večkrat pa skuham tudi večerjo. Ko pride moja mama iz službe, se začne njeno delo doma. Večkrat mora med delom skočiti v trgovino, včasih pa je dela preveč, takrat grem v trgovino jaz ali pa brat. Malokdaj se zbere cela naša družina. Največkrat je to ob nedeljah, vendar si popoldan zopet vsak poišče svoje delo. Moja mama neprenehoma dela. Če ne živa, pa lika ali opravlja druga dela.

Spat gre pozno, ko že vsi spimo. Vstaja pa že ob petih. Velikokrat najdem v kuhinji listek, na katerega napiše, kaj moram za ta dan kupiti. Za njeno dobroto se ji oddolžim tako, da sem v šoli pridna.

Včasih pride med nama do manjših zapletov; mamica se krega, očka pa se smeji in vedno pove kaj smešnega. Šele takrat se mamica umiri, meni pa trma počasi puhti iz glave. Odidem v svojo sobo, kjer dobobra premislim vso zadevo. Rezultat mojega razmišljanja je vedno enak: MAMA IMA PRAVO!

DARJA TURNŠEK, 6. d.
OŠ Primož Trubar, Laško

ČE BI BIL PISATELJ

Če bi bil pisatelj, bi pisal knjige za otroke. Pisal bi same vesele pravljice, da bi se otroci vedno smejali, da ne bi bili nikoli žalostni. Tudi za odrasle bi pisal vesele zgodbe, da tudi oni ne bi bili žalostni. Pisal bi, da ne smejo pretepsti otrok. Otrokom pa, da morajo ubogati starše in starejše ljudi.

DAMJAN VIVOD, 2. a
OŠ Zreče

SKRB ZA PTICE

Letos je zgodaj zapadel sneg. Takoj sem se spomnila, da ptički ne bodo imeli dovolj hrane. Očeta sem prosila, da sva naredila ptičjo krmilnico. Z veseljem sem tudi jaz pomagala. V roke sem mu dajala deščice in žebličke. Ko je bila krmilnica narejena,

sem jo nesla na balkon. Vsak dan skrbim, da ptičkom ne zmanjka hrane. Vsako zimo od lakote in hudega mraza veliko ptic umre. Upam, da tudi drugi otroci skrbijo za lačne ptičke.

ANDREJKA TUHTAR, 2. b
OŠ Franjo Malgaj, Sentjur

SREČNO PO STRMEM KLANCU

Ko zjutraj zgodaj vstanem da v šolo pohitim, si sanke brž popravim, da kaj ne zamudim.

Nič denarja, nič bencina, dovolj snega je naokrog. Ze se peljem kot raketa po klanecu navzdol.

Klanec beli, klanec strmi, vabi vas, ki sankate se radi.

DARJA TIMPRAN, 5. b
OŠ Dobrna

PTICE POZIMI

Vsak človek ima rad ptice. Ptice imamo ljudje radi zato, ker lepo pojejo, ker so koristne, ker so lepe in še bi lahko naštevali.

Spomnimo se, kako pusto je pozimi, ko »zamrzne« ptičje petje. Zjutraj se ne zbujamo ob žvrgolenju naših ptic. Zbudimo se v praznini, brez ptičjega žvrgolenja. Narava se nam zdi pusta in v srcu čutimo praznino. Ptice vso leto, razen pozimi, najdejo hrano v naravi. Ko jim sneg prekrije svojo hrano, jim moramo ljudje pomagati. Na okna in na vrtove jim postavljamo hišice, v katere jim natošimo hrano.

Tudi pri nas doma imamo ptičjo hišico. Pritrdili smo jo na okensko polico, vanjo pa vsak dan dajemo drobtinice, prosa in rženo kašo. Ko ptice priletijo, hitro in hlastno kljavajo po drobtincah, kakor da bi jih hotel kdo odnesti. Zamislil sem se in ob mislih se mi porodijo želje: »Oh, ko bi mi ptiček priletel v naročje.« Vendar on ne sliši te moje prošnje. Zadovoljno, s polnim trebuščkom, odleti in na njegovem mestu se pojavi drugi - lepši in zanimivejši. Prestopa iz noge na nogo, se zraven spakuje in uganja šale. Tako sem zatopljen v misli ob lepem ptičku. Vso to veselje mi zmoti grdi golob, ki je priletel na hišico in prepodil vse druge majhne ptičke.

Tako iz dneva v dan opazujem ptice in vedno bolj so mi pri srcu. Vsi ljudje bi morali spoštovati ptice in jih imeti radi, kajti ptice so okras našega sveta.

MELITA SENDLINGER, 7.
Prva osnovna šola Celje

OGLEDALI SMO SI KERAMIČNO INDUSTRIJO V LIBOJAH

Na ekskurziji smo si ogledali tovarno keramike v Libojah. Tovarna obstoja že vrsto let. Izdelujejo vse vrste keramičnih izdelkov: od krožnikov, skodelic do raznih okrasnih predmetov.

Na začetku smo videli obrat, kjer pripravljajo maso za poznejšo izdelavo. V velikih bobnih mešajo glino, sadro in mleto steklo. Masa teče po cevah do oblikovalcev. Iz surove mase oblikujejo predmete. Nato jih namočijo v barvo in pripravijo za žganje. Žgejo jih od 15 do 20 minut, odvisno od velikosti predmeta. Enobarvni predmeti so tu gotovi. Ostale predmete pa odpeljejo v tiskarno, jih tam prelepijo z etiketami in jih še enkrat žgejo.

Nazadnje smo si ogledali razstavo končnih izdelkov, ki nas je zelo prevzela.

SILVO LOBNIKAR, 8. a
COŠ Slavko Slander, Prebold

MLADI NOVINARJI NA OBISKU

Prejšnji teden so obiskali uredništvo Novega tednika in Radia Celje člani novinarskega krožka celodnevne osnovne šole Fran Roš iz Celja. Ogledali so si studio Radia Celje in postavili vrsto zanimivih vprašanj. Obljubili so, da bodo še prišli! Naj to izvevni tudi kot vabilo vsem novinarskim krožkom, ki nam marljivo pošiljajo svoje prispevke, da nas obiščejo.

mladost

poslovalnica

**Tokrat ste vabljeni v poslovalnico
MLADOST, Zidanškova ulica.**

**Tu je lepa izbira ženskih zimskih
plaščev in suknjičev, pa tudi
moške in ženske konfekcije ter
pletenin.**

**Ne pozabite - mladostni modeli
so v MLADOSTI!**

ZA VAS SKRBI „moda“ CELJE

Za stanovanje je potrebno varčevati

Skoraj ni družine, ki bi lahko z lastnimi sredstvi kupila stanovanje ali zgradila hišo, zato bi vas želeli seznaniti z možnostmi namenskega varčevanja za stanovanje pri temeljnih bankah združenih v Ljubljansko banko.

Varčujete lahko z rednimi mesečnimi pologi ali z enkratnim pologom. Varčevati je potrebno vsaj dve leti.

Pravico do posojila za stanovanje si lahko pridobite tudi s prodajo

prihranjenih deviznih sredstev in vezavo njihove dinarske protivrednosti ali z vezavo dinarjev.

Če se odločite varčevati za stanovanje ali hišo z rednimi mesečnimi pologi, dobite npr. po štirih letih na privarčevani znesek kar 200 % posojila in še 40 % za ohranjanje realne vrednosti hranilne vloge.

Na vsa vprašanja o varčevanju vam bodo odgovorili v vaši banki.

Ljubljanska banka

ZGODILO SE JE...

PROMETNE NESREČE

UMRL MED PREVOZOM

Iz Celja je pripeljal v Drešinjo vas voznik osebnega avtomobila DUŠAN VODOPIVEC, 27. iz Kasaz. Pri hiši št. 55 je z njegove leve strani prečkal cestišče 83-letni ANTON IVNIK iz Drešinje vasi. Ker je Vodopivec vozil prehitro, pešca ni uspel obvoziti in ga je z desnim delom vozila zbil po vozišču. Hudo ranjenega so odpeljali v celjsko bolnišnico, med prevozom pa je umrl.

TESNO PREHITEVANJE

Na lokalni cesti ob Savinji v Zagradi je voznik osebnega avtomobila IVAN BELEJ, 23. iz Brstnika dohitel pešakinjo ROMANO GAJSEK, 26. iz Zagrada, ki je hodila po svoji desni strani. Prehiteval jo je, vendar pretesno in jo zato zbil na travnik. Voznik Belej je težje ranjeno pešakinjo sam odpeljal v celjsko bolnišnico.

POKVARJEN PONY

Na Cesti žalskega tabora v Žalcu, pri Kmetijskem inštitutu, je voznik kolesa na pomožni motor STANKO CIGLAR, 21. iz Matke dohitel pešca, VLADA PLASKANA, 57. iz Žalca. Ker je bilo kolo

pokvarjeno - zavore niso delovale - je pešca zbil na travnik in tudi sam padel. Oba so težje ranjena prepeljali v celjsko bolnišnico.

IZSILJEVANJE V KRIŽIŠČU

Zaradi izsiljevanja prednostni se je težje poškodoval voznik osebnega avtomobila STEFAN JELOVČAN, 62. iz Jesenic. Pripeljal je namreč po neprednostni cesti iz smeri Podčetrčka in zavijal v levo proti Celju, od tu pa je po prednostni cesti pripeljal z osebnim avtomobilom IVAN SKET, 26. iz Cerovca, ki se je tako zaletel v Jelovčanovo vozilo. Voznik Jelovčan se je pri tem težje poškodoval, škode pa je za 23.000 dinarjev.

NEPREVIDNA VZVRATNA VOŽNJA

Pri čuvajnici pri odlagališču smeri v Skaljah pri Velenju sta se srečala dva tovornjaka. Ker je srečanje nemogoče, je voznik KAREL PLEVNİK, 36. iz Smartnega pri Slovenj Gradcu zapeljal vzvratno, iz čuvajnice pa je takrat stopil IVAN ZELCEV, 66. iz Škal in se odpravil proti odlagališču. Plevnik pa ga je takrat zbil z zadnjim delom kasona ter zbil. Zelcev se je pri padcu težje poškodoval.

EDEN MRTEV, DRUGI TEŽJE RANJEN

Za tovornjakom, ki ga je vozil STANKO MIČIČ, 22. iz Dravograda, je vozil skozi Debro voznik osebnega avtomobila ALOJZ OBERŽAN, 34. iz Laškega. Ker je le-ta opazil, da se na levi zadnji strani tovornjaka nekaj kadi, ga je prehitel in ustavil. Oba

voznika sta si ogledovala okvaro ob zadnjih levih kolesih tovornjaka, ki je stal na vozišču. Takrat pa je iz nasprotne smeri pripeljal z osebnim avtomobilom VIKTOR SEME, 35. iz Debra, ki je oba voznika prepozno opazil in oba zadel. Oberžan je obležal težje poškodovan ob tovornjaku, STANKA MIČIČA pa je vrglo na pokrov motorja, nato pa na cestišče, kjer je obležal mrtev.

KRONIKA

UJELI SO VLOMILCE

Miličnikoma iz Žalca Zvonetu Čretniku in Milanu Esu gre velika zasluga za to, da so prijeli vlomilca. V ponedeljek ob drugi uri zjutraj sta namreč v Soseski V v Žalcu opazila tri mladeniče. Ko so le ti ugledali miličniško vozilo, so se spustili v dir, pogumna Zvone in Milan pa sta skočila iz avtomobila ter jih skušala ujeti. Dva izmed tistih, ki sta se spustila v beg, sta bežala okrog stanovanjskega bloka, pri tem pa sta bila tako nespretna, da sta v vogalu stavbe trčila skupaj ter obležala. Eden izmed njih se je »znašel« ter pobegnil, miličnika pa sta prijela Marko Jurkica, starega devetnajst let iz Banja Luke. Pod posteljo v Ingradovi baraki blizu hotela Golding Rubin so zjutraj miličniki našli še dvajsetletnega Bora Babica iz Doboja. Tretjemu članu »tolpe« so sedaj že na sledi,

vendar do zaključka redakcije nismo uspeli izvedeti, če so ga že prijeli. Doslej so ugotovili, da so vsi trije »junaki« zagrešili precej kaznivih dejanj vlomov v Zasavju, na Gorenjskem, v Velenju in Žalcu. Vlamljali so v stanovanja, kleti in avtomobile. Babič pa je osumljen še ropa. Verjetno pa je veriga prestopkov še mnogo daljša.

Pogumna fanta s postaje milice v Žalcu Zvone Čretnik in Milan Es pa si za svoje delo prav gotovo zaslužita priznanje.

JANEZ VEDENIK

ZGORELA STOENKA

JANEZ NADLUČNIK se je peljal z osebnim avtomobilom iz Trnovca proti Krnjam. Ko je pripeljal do Rogoškega mostu in po klancu navzgor, le-tega zaradi poledene ceste ni uspel speljati, zato je zapeljal nazaj. Takrat pa je opazil, da pod pokrovom motorja Fiata 101 gori. Prišel je gasiti, pa mu to ni uspelo. Avtomobil je popolnoma zgorel.

POŠKODOVALI 9 AVTOMOBILOV

Prejšnji teden so ponoči neznanci hodili po Nušičevi ulici v Celju. Med »sprehodom« pa so poškodovali gume kar na devetih parkiranih osebnih avtomobilih, kar so ocenili na okoli 14.700 dinarjev. Za neznanci se poizvedujejo.

ODNESEL ZA 63.000 DINARJEV

Sredi popoldneva je neznanec vlomil v stanovanjsko hišo v Zatišju 2 v Celju. Storilec je razmetal celo stanovanje, iz spalnice pa je odnesel zlatnine v vrednosti 63.000 dinarjev in tri potne liste. Do sedaj ga še niso odkrili.

Tekstilna tovarna Juteks Žalec

(predelava jute ter proizvodnja PVC talnih oblog)
- delovna skupnost »Skupne službe«

IŠČE DELAVCE

s poklicno šolo kovinarske stroke sledečih profilov:

- strojni ključavničar (več delavcev)
- varilec
- vodovodno-parni instalater
- rezkalec

Delo se opravlja v eni izmeni, osebni dohodek znaša ca. 9500 do 11.000 din.

Informacije daje in prijave sprejema splošno-kadrovski sektor.

SVET DELOVNE SKUPNOSTI

UPRAVE SKUPŠČINE OBČINE ŽALEC

OBJAVLJA
PROSTA DELA IN NALOGE ZA:

- referenta za obrambne priprave v komiteju za družbeno planiranje in družbenoekonomski razvoj, z zahtevano višjo pravno ali višjo upravno šolo, strokovnim izpitom ter 3 leti delovnih izkušenj - za nedoločen čas
- sanitarnega inšpektorja v občinskem inšpektoratu, z zahtevano višjo šolo za zdravstvene delavce - oddelek za sanitarne tehnike, strokovnim izpitom ter 2 leti delovnih izkušenj - za nedoločen čas

Kandidati morajo imeti ustrezne moralno-politične kvalitete.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju objavljenih pogojev je treba dostaviti v 15 dneh kadrovski službi uprave skupščine občine Žalec.

OGLASI

PRODAM

KRAVE po izbiri prodam. Kramer Jože, Zaloška gorica 7 a, Petrovce.

HIDROFOR 200 l malo rabljen prodam za 7.000 din. Veligovšek Angela, Šepmester 90, Tel. 701 134 do 11. ure.

SLADKO seno, otavo in iz neškropjenih jabolk dober jabolčnik prodam. Studenšek, Nova vas 5, Šentjur pri Celju.

OPREMO za dnevno sobo prodam. Tel. dop. 24 130, pop. 24 268.

BETONSKI MEŠALEC prodam. Gracer, Okrogarjeva 4, Celje.

DVA ŽENSKA usnjena plašča rjave barve št. 38 in 42 prodam. Tel. (063) 22 187.

WARTBURG karavan 1973 prodam. Klemenčič Marjan, Strmca Laško.

OSEBNI avto DKW F-12 registriran, v brezhibnem stanju z rezervnimi deli prodam. Drago Brečel, Hrenova 19, Strmec.

ZMRZOVALNO skrinjo 520 l rabljeno poceni prodam. Kranjc Stan-ko, Zagrad 36/B, Celje, tel. 22 555.

PLETILNI stroj prodam – nerabljeno. Tel. 27 762.

ELEKTRIČNO peč Apollo in zibko ugodno prodam. Mulej, Štore 55.

HRASTOVE plohe prodam. Goligranc, Ogorevc 3, Štore.

VOZIČEK za kosilnico BCS 110 prodam. Tilinger Ivan, Črešnjevica 2, Vojnik.

ZASTAVO 101, letnik 74 dobro ohranjeno, 94.000 km, potrebno kleparskega popravila, prodam za 70.000 dinarjev. Polšek, Trubarjeva 44, Celje. Tel. 24 922.

POROČNO obleko št. 36/38 umazano roza barve ugodno prodam. Tel. 24 568.

PRAŠIČA 120 kg prodam. Maruša, Črnlca 32 a, Šentjur.

BARVNI televizor popolnoma nov Gorenje Kärting prodam. Inf. tel. 24 240.

PRAŠIČA hranjenega s kmečko hrano prodam. Cena po dogovoru. Ograjšek Marija, Lopata 33 b pri Celju.

AVTO Fiat 126 P, letnik 77 prodam. Mlakar Cvetko, Črnlca n. h., (nasproti gostilne Hvalec), Šentjur.

ZASTAVO 101, letnik 77, dobro ohranjena prodam. Inf. vsak dan 15. do 15.30 ure na tel. 25 991.

ZASTAVO 1300 za rezervne dele ugodno prodam. Dvojno leseno garažo in avto radio s kasetofonom prodam. Marijan Dušan, Trubarjeva 28, Celje.

15 arov vinograda primerno za vikend, dostop z avtom, elektrika in voda v bližini. Iz Stranja 1 km, prodam. Horvat Slavko, Šervo po domače pri Okriških, Šmarje pri Jelšah.

4 kolesa z zimskimi gumami Michelin za žabo prodam. Inf. na tel. 25 009.

ZLOŽLJIVO previjalno mizico in zibelko z opremo prodam. Inf. pri Centrih tel. 25 612 do 14. ure.

VW 1300 hrošč, letnik 1971, malo karamboliran poceni prodam. Ing. Janežič Rudi, Žalec, Savinjska cesta 71, tel. 701 203.

STRUŽNICO z hidrokopirno napravo dobro ohranjeno prodam. Sternad Janez, Zg. Gorče, Braslovče.

HIŠO vseljivo prodam. Vipotnik, Boletina 7, Ponikva.

DIATONIČNO harmoniko skoraj novo prodam. Zagrušovcem Anton, Čreskova 33, Strmec pri Vojniku.

KRAVO in tele prodam. Škarlin Anton, Zabukovica 160 pri vlečnici.

GOLF J – prevoženih 16.000 km prodam. Inf. vsak dan od 16. do 19. ure na tel. (063) 22 768.

ZASTAVO 101 SL prevoženih 14.000 km prodam za 150.000 din. Odstopim vrstni red za Golf. Tel. 28 136.

R-12, letnik 74 prodam za 7 M. Inf. po tel. (063) 710 538 od 13. do 17. ure.

ITALIJANSKI otroški voziček in zibelko. Informacije tel. 28-934.

PSA bernardinca rdeče bele barve, starega eno leto. Informacije pri Vedenik v Preboldu 27 ali po telefonu 722-042.

KUPIM

STARO hišo kupim. Smerke, Zdobrova 8, Škofja vas.

ŠIVALNI stroj kupim. Ponudbe pod: »SINGER«.

DVOMANUALNE ORGLE z ritmi. Maček Avgust, Slomškov trg 6, Celje. Telefon: 24 300.

STANOVANJA

ZAMENJAM dvoipolno stanovanje v Vojniku za dvosobno v Celju na Otoku. Slavica Konec, Keršova 3, Vojnik.

MLADA zakonca brez otrok iščeta stanovanje v Celju ali bližnji okolici Celja. Šifra: »NUJNO«.

ODDAM družinsko opremljeno stanovanje. Mestinja 14, tel. 821 045.

MLAD par išče opremljeno stanovanje (lahko garsonjera ali prostor s posebnim vhom) za krajše obdobje, najraje v okolici Celja. Šifra: »BREZDOMCA«.

STANOVANJE oddam delavcu v Celju za dve leti. Delno opremljeno sobo in kuhinjo. Šifra: »MARIBORSKA CESTA«.

MIRNA dijakinja išče ogrevano sobo v centru mesta. Šifra: »REDNA PLAČNICA«.

DVA FANTA iščeva sobo v Celju s posebnim vhom s souporabo kopalnice. Nudiva mesečno po dogovoru do 5000 din in denarno nagrado. Šifra: »NUJNO«.

ODDAM eni ali dvema dekletoma enosobno stanovanje v Celju. Tel. 28 805.

MLADA družina išče enosobno ali dvosobno stanovanje v Celju ali bližnji okolici za eno do dve leti. Šifra: »MAREC 1981«.

GARSONJERO v Velenju zamenjam za podobno stanovanje v Žalcu ali bližnji okolici (Šempe-ter, Prebold, Polzela). Šifra: »STANOVANJE«. Tel. 710 650 int. 4.

ZAPOSILITEV

NK delavec išče službo po možnosti s stanovanjem v celjski okolici. Šifra: »MIREN IN PRE-PROST«.

RAZNO

POUČUJEM angleščino in nemščino. Ponudbe pod: »POČIT-NICE«.

MAJHNA SVA, zato išče mamica varstvo v centru. Ponudbe pod: »TAKOJ«.

STROJNO pletilstvo – izdelujem vse vrste pletenih oblačil za ženske in moške. Se priporočam za obisk in naročila. Darja Kolenc, Celje, Trubarjeva 37, tel. 24 596.

ODDAM lokal v neposredni bližini Celja zraven avtobusne postaje za mirno obrt. Teharska cesta 83. Ogled od 12. do 18. ure vsak dan.

UNIOR kovaška industrija Zreče odbor za kadrovsko politiko

objavlja prosta dela in naloge:

– vodje hotela PLANJA na Rogli:

– visoka ali višja strokovna izobrazba ekonomske ali turistične smeri z najmanj 3 leti delovnih izkušenj na vodilnih oz. vodstvenih nalogah, ter aktivno znanje nemškega jezika;

– srednja strokovna izobrazba gostinsko-turistične smeri z najmanj 5 leti delovnih izkušenj na vodilnih oz. vodstvenih nalogah ter aktivno znanje nemškega jezika.

Kandidati naj pisne vloge z dokazili o strokovni izobrazbi in dosedanjih delovnih izkušnjah pošljejo najkasneje v 15 dneh po objavi na naslov UNIOR – kovaška industrija Zreče.

Osební dohodek je v skladu s pravilnikom o delitvi sredstev za osebne dohodke. Stanovanje po dogovoru.

Razpisna komisija

DS DO »METKA« Celje

v skladu z določili samoupravnega sporazuma o združevanju v DO

razpisuje prosta dela in naloge

INDIVIDUALNEGA POSLOVODNEGA ORGANA – DIREKTORJA DO

Kandidati morajo poleg splošnih, z zakonom predpisanih pogojev, izpolnjevati še naslednje:

- da imajo visoko ali višješolsko izobrazbo tekstilne, ekonomske ali pravne smeri
- da imajo 5 let delovnih izkušenj
- da so s svojim dosedanjim delom dokazali sposobnost razvijanja samoupravnih socialističnih odnosov in organizacijske sposobnosti za vodenje večje DO
- da predložijo elaborat o nadaljnji usmeritvi razvoja delovne organizacije

Delavec bo izbran za 4 leta (ni reelekcija).

Vloge s potrebnimi dokazili pošljite v 30 dneh po objavi na naslov: »METKA« tekstilna tovarna in konfekcija Celje, n. sol. o. Celje, Ipavčeva 22, z oznako: »Za razpisno komisijo«.

Nepopolnih vlog ne bomo upoštevali.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega najdražjega moža, očeta, starega očeta, brata in strica

MIHAELA KOLARJA

iz Malih dol pri Vojniku

se iskreno zahvaljujemo Zdravstvenemu domu Vojnik, Ušesnemu oddelku bolnice Celje, Lovski družini Vojnik, Križniku in duhovnikom za poslovične besede, pevec, godbi na pihala, vsem prijateljem in sorodnikom, ki so v pospremlili k zadnjemu počitku, nam v najtežjih trenutkih pomagali in darovali cvetje.

Zalujoči:

žena Mici, hčerka Jožica z družino ter sin Darko.

ZAHVALA

Nenadoma nas je zapustila naša draga mama, babica in prababica

AMALIJA DROFENIK

roj. Završnik.

Ob tej boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, znanec in duhovniku, ki so jo pospremlili na zadnji poti, in vsem, ki so darovali cvetje.

Zalujoči:

sinova Janko in Slavko in hčerka Marta z družinami.

Svet zavoda

ZOŠ-TOZD Pionirski dom »Cvetke Jerinove« Celje, Ul. 29. novembra št. 14

objavlja prosta dela in naloge

HIŠNIKA

za nedoločen čas

Pogoji:

- končana poklicna šola (vodovodni inštalater, ključavničar ali električar)
- 5 let ustreznih del. izkušenj
- 1 mesec poskusnega dela
- stanovanja ni

Kandidati naj osebno prinesejo prijave z dokazili v roku 15 dni.

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER VELENJE

Kadrovsko-socialni sektor

Na podlagi sklepa Komisije za delovna razmerja TOZD Serijska proizvodnja z dne 25. 12. 1980

objavljamo
potrebo po

INŽENIRJU ORGANIZACIJE DELA

(lahko je tudi pripravnik)

Delo se združuje za nedoločen čas. Osební dohodek je v skladu s pravilnikom o delitvi sredstev za OD TOZD Serijska proizvodnja.

Kandidati, ki izpolnjujejo pogoje, naj pisne vloge z dokazili o izobrazbi pošljejo na naslov RŠC Velenje, Prežihova 3, v roku 30 dni po objavi v časopisu.

NOVI TEDNIK
63000 CELJE
Trg V. kongresa 3a

Naslov izpolnite
s tiskanimi črkami

NAROČILNICA

Podpisani _____

kraj _____ ulica _____ št. _____

pošta _____ naročam časopis »NOVI TEDNIK«

Začnite mi ga pošiljati dne _____

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

V _____, dne _____

podpis naročnika

Podjetje za ptt promet Celje

Komisija za delovna
razmerja
DS Skupnih služb

objavlja
dela in naloge

SNAŽILKE

za čiščenje poslovnih prostorov

Pogoj:

– osnovna šola

Pisne prijave pošljite v roku 15 dni od objave na naslov: Podjetje za ptt promet Celje, DS Skupnih služb, Titov trg 9.

KOTO KOTEKS TOBUS LJUBLJANA Odkupna postaja Celje, Cesta v Trnovlje 19

objavlja prosta dela in naloge

BLAGOVNI KNJIGOVODJA

Pogoji: ustrezne delovne izkušnje, lahko je nepopolna srednja šola.

Delo se združuje za določen čas – nadomeščanje delavke na porod, dopustu.

Kandidati naj osebno dostavijo prošnjo zaradi ostalih informacij.

TV SPORED

NEDELJA, 18. 1.

7.55 POROČILA (Lj)
8.00 ČEBELICA MAJA (Lj)
8.25 BELI KAMEN, švedska otroška serija (Lj)
8.55 WASHINGTON ZA ZAPRTIMI VRATI, serijski film (Lj)
9.05 Kitzbühel: SLALOM ZA MOŠKE, prenos 1. teka (EVR, Lj)
1.40 TV KAZIPOT (Lj)
2.00 KMETIJSKA ODDAJA (N. Sad)
2.55 Kitzbühel: SLALOM ZA MOŠKE, prenos 2. teka (do 14.15) (EVR, Lj)
6.15 SLIKE S SAMOTNIH KMETIJ, dokumentarna oddaja (Lj)
6.35 POROČILA (Lj)
6.40 IGRE NA SNegu, posnetek (Lj)
7.40 ŠPORTNA POROČILA (Lj)
7.50 HORDUBAL, češki film (Lj)
9.15 RISANKA (Lj)
9.20 CIK CAK (Lj)
9.22 TV NOCOJ (Lj)
9.24 ZRNO DO ZRNA (Lj)
9.30 TV DNEVNIK (Lj)
9.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
10.00 M. Smoje: VELIKO MESTO, nadaljevanka TV Zagreb (Lj)
11.15 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
11.20 VRNITEV, dokumentarna oddaja TV Skopje (Lj)
12.00 V ZNAMENJU (Lj)
12.20 JAZZ NA EKRANU (Lj)
12.40 ŠPORTNI PREGLED (Bgd)

Oddajniki II. TV mreže:

6.00 NEDELJSKO POPOLDNE (Bgd)
9.30 TV DNEVNIK (Bgd)
10.00 MELODIJE JEROMA KERNA (N. Sad)
11.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb 2)
11.25 IGRANI FILM (do 23.00) (Zgb 2)

PONEDELJEK, 19. 1.

10.00 ZIMSKI ŠOLSKI SPORED (Bgd)
13.15 ZIMSKI ŠOLSKI SPORED (do 14.30) (Zgb)
17.10 POROČILA (Lj)
17.15 VRTEC NA OBISKU: Ciciban smuča, 2. del (Lj)
17.30 ČLOVEKOVI PRIJATELJI, poljudno znanstvena serija (Lj)
18.00 METODOLOGIJA POLITIČNEGA DELA: Sestane - potek (Lj)
18.20 SPEKTER (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.40 MOZAIK (Lj)
18.45 MLADINSKA ODDAJA (Sa)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 Vladimir Desnica: OKO, drama TV Zagreb (Lj)
21.30 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.35 KULTURNE DIAGONALE (Lj)
22.15 V ZNAMENJU (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.10 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
17.30 TV DNEVNIK (Bgd)
17.45 LUTKOVNA NADALJEVANJE (N. Sad)
18.00 JUNAŠKE NARODNE PESMI (Bgd)
18.15 IZOBRAŽEVALNA ODDAJA (Bgd)
18.45 GLASBENA MEDIGRA (Lj 2)
18.50 ŠPORTNA ODDAJA (Bgd 2)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd 1)
20.00 ZNANOST IN MI (Zgb 2)
20.50 ZAGREBSKA PANORAMA (Zgb 2)
21.15 DRUŽINA POLANJECKI, poljska nadaljevanka (Bgd 2)
22.35 7 + 7, ponovitev zabavno glasbene oddaje (do 23.35) (Bgd 2)

TOREK, 20. 1.

0.00 ZIMSKI ŠOLSKI SPORED (Bgd)
3.15 ZIMSKI ŠOLSKI SPORED (do 14.30) (Zgb)
7.15 POROČILA (Lj)
7.20 SEBASTIJANOVA BABICA, danska risana serija (Lj)
7.35 PTUJ 80, 1. oddaja (Lj)
8.05 PISANI SVET: Pasje življenje (Lj)
8.35 OBZORNIK (Lj)
8.45 MOSTOVI - HIDA, oddaja za madžarsko narodnostno skupnost (Lj)
9.00 KNJIGE (Lj)
9.15 RISANKA (Lj)
9.20 CIK CAK (Lj)
9.24 TV NOCOJ (Lj)
9.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
9.30 TV DNEVNIK (Lj)
9.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
10.00 AKTUALNA ODDAJA (Lj)
10.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
10.55 W. Reymont: OBLJUBLJENA DEŽELA, poljska nadaljevanka (Lj)
11.55 V ZNAMENJU (Lj)

22.10 IZ KONCERTNIH DVORAN: L. Bernstein - Zgodba z zahodne strani (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.00 KOŠARKA ŽALGIRIS: CIBONA, prenos s slov. komentarjem INT (Zgb 2, Lj 2)
18.30 DNEVNIK 10 (Zgb 2)
18.45 V KANJONU ČRNEGA DRI-MA (Zgb 2)
19.15 MALI KONCERT (Bgd 2)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb 2, Sa 1)
20.00 NAJVAŽNEJŠA JE LJUBEZEN, glasbena serija (Sa 2)
20.55 ZAGREBSKA PANORAMA (Zgb 2)
21.20 ARHEOLOŠKI MUZEJ V ZADRU (do 21.40) (Zgb 2)

SREDA, 21. 1.

10.00 ZIMSKI ŠOLSKI SPORED (Bgd)
13.15 ZIMSKI ŠOLSKI SPORED (do 15.30) (Zgb)
17.30 POROČILA (Lj)
17.35 Z BESEDO IN SLIKO - B. Žužek: ZLATOROG (Lj)
17.50 UKROČENO OKO, kulturno dokumentarna serija (Lj)
18.20 OKROGLI SVET (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.45 FESTIVAL "KURIRČEK" - MARIBOR (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 FILM TEDNA: Mali, veliki človek, ameriški film (Lj)
22.10 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
22.15 V ZNAMENJU (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

16.55 HOKEJ JESENICE: OLIMPIJA, prenos, slov. komentar (Lj 2)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb 1)
20.00 ENO ŠOLSKO LETO, 1. del italijanske TV drame (Bgd 2)
21.05 ZAGREBSKA PANORAMA (Lj)
21.25 GIBLJIVE SLIKE, dokumentarna oddaja (Bgd 2)

ČETRTEK, 22. 1.

10.00 ZIMSKI ŠOLSKI SPORED (Bgd)
13.15 ZIMSKI ŠOLSKI SPORED (do 14.30) (Zgb)
17.30 POROČILA (Lj)
17.35 TOVARIŠIJA, mladinska nadaljevanka TV Skopje (Lj)
18.05 MOZAIK KRATKEGA FILMA: Turčija je polna presenečenj, turški (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 NA SEDMI STEZI (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.22 TV NOCOJ (Lj)
19.24 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 DOKUMENTARNA ODDAJA (Lj)
21.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.05 GLASBENA ODDAJA (Lj)
21.35 V ZNAMENJU (Lj)

PETEK, 23. 1.

10.00 ZIMSKI ŠOLSKI SPORED (Bgd)
13.15 ZIMSKI ŠOLSKI SPORED (do 14.30) (Zgb)
17.15 POROČILA (Lj)
17.20 OLIMPIADA SMEHA, ameriška risana serija (Lj)
17.50 DOMAČI ANSAMBLI: Ansambel Borisa Franka (Lj)
18.20 OBZORNIK (Lj)
18.30 SODOBNA MEDICINA: Koronarna bolezen (Lj)
19.00 NE PREZRITE (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 NAŠA KRAJEVNA SKUPNOST: Isto, le malo drugače (Lj)
20.40 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.45 JAZZ NA EKRANU: EUROPEAN JAZZ CONSENSUS (Lj)
21.00 T. Hardy: ŽUPAN V CASTERBRIDGEU, angl. TV nadal. (Lj)
21.55 V ZNAMENJU (Lj)
22.10 NOČNI KINO: Divji deček, francoski film (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.10 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
17.30 TV DNEVNIK (Bgd 1)
17.45 NAŠI PESNIKI, otroška oddaja (Bgd 1)
18.15 BESEDA MLADIH, mladinska oddaja (Sa 1)
18.45 ZGODBE DANILA NIKOLIČA (Bgd 1)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd 1)
20.00 TEVETEKA (Zgb 2)
20.45 ZAGREBSKA PANORAMA (Zgb 2)

21.10 ZELENI KABARET, narodna glasba (Bgd 2)
21.40 KULTURNI MAGAZIN (do 23.40) (Bgd 2)

SOBOTA, 24. 1.

9.10 POROČILA (Lj)
9.15 VRTEC NA OBISKU: Ciciban smuča, 2. del (Lj)
9.30 SEBASTIJANOVA BABICA, danska risana serija (Lj)
9.45 Z BESEDO IN SLIKO - B. Žužek: ZLATOROG (Lj)
10.00 TOVARIŠIJA, mladinska nadaljevanka TV Skopje (Lj)
10.30 PISANI SVET: Pasje življenje (Lj)
11.00 DOKUMENTARNA ODDAJA (Lj)
11.30 DELAJ Z GLAVO: Odločite se (Lj)
12.00 B. Ibanez: TRSJE IN BLATO, španska nadaljevanka (Lj)
12.55 Wengen: SMUK ZA MOŠKE, prenos (do 14.15/30) (EVR, Lj)
15.45 POROČILA (Lj)
15.50 PRIJAZNE MORSKE POŠASTI, ameriški dok. film (Lj)
17.15 KOŠARKA (JRT)
18.55 NAŠ KRAJ (Lj)
19.10 ZLATA PTICA (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 SPREHOD PO KVINTNEM KROGU, zabavno glasbena oddaja (Sk)
20.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.00 CIRKUS (Lj)
21.25 BEG, ameriški celovečerni film (Lj)
23.00 TV KAZIPOT (Lj)
23.00 POROČILA (Lj)

Plošče in kasete melodij, ki ste jih izbrali, so vam na voljo v prodajnih enotah KOVINOTEHNE - TOZD TEHNIČNA TRGOVINA Celje

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. THE WINNER TAKES IT ALL - ABBA
2. FUNKYTOWN - LIPS INC
3. STORILA BOM TO - NECA FALK
4. HOČU - OTO PESTNER
5. CALL ME - BLONDIE

KUPON

za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

Nagrajenca: Beno Sever, Cesta na grad 64, Celje
Mateja Kričej, Breg 57, Polzela

Pišite na naslov: Novi tednik - Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje
Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak ponedeljek ob 17.15, lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.15.
Vsakič nagrada mala plošča.

Lestvico domačih melodij vam poklanja SLOVENIJALES - DOM POHISTVA Celje, Zidanska 10.

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ:

1. MOJ ROŽMARIN - CELJSKI INSTRUMENTALNI KVINTET
2. ME TEŽA TARE - VESELI HME-LJARJI
3. ZAPOJ MI PTIČICA PESMICO - AHACIČ
4. NEVIHTA V ZAKONU - MIHELIC
5. OJ SAVINJA - VESELI HME-LJARJI

KUPON

za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

Poiščite v... ELEKTRO

Prodajalna Elektro v Celju je kot vedno, tudi tokrat zelo dobro založena z lestenci, ljubiteljem glasbe pa je na voljo pester izbor kaset z različnimi zvrstmi glasbe.

kovinotehna

tozd tehnična trgovina

RADIO CELJE

SPORED OD 15. DO 21. 1. 1981

ČETRTEK, 15. 1.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Kronika, 16.15 Čestitke in pozdravi, 16.30 V živo, 18.00 Zaključek sporeda.

PETEK, 16. 1.: 8.00 Poročila, 8.05 Petkov mozaik (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbo vam izbira, 17.45 Mladi mladim, 18.00 Zaključek sporeda.

SOBOTA, 17. 1.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 9.30 Filmski sprehodi, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica zabavnih melodij, 17.30 Kulturni feljton, 17.45 Zabavni globus, 18.00 Zaključek sporeda.

NEDELJA 18. 1.: 10.00 Poročila, 10.10 Obvestila, 10.30 Predstavljamo vam, 10.45 Onkraj srebrne črte, 11.00 Vedri zvoki, 11.15 Zabavni globus, 11.30 Kmetijska oddaja, 12.00 Čestitke in pozdravi, 13.00 Poročila, 13.05 Od melodije do melodije, 13.30 Literarna oddaja, 13.45 Iz domačih logov, 14.00 Zaključek sporeda.

PONEDELJEK, 19. 1.: 8.00 Poročila, 8.05 Sportno dopoldne (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Reportaža, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica narodno-zabavnih melodij, 17.30 Športni pregled, 17.45 Glasbene novosti, 18.00 Zaključek sporeda.

TOREK, 20. 1.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 9.30 Kuharski kotichek, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Iz krajevnih skupnosti, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Iz arhiva resne glasbe, 17.45 Odmevi, 18.00 Zaključek sporeda.

SREDA, 21. 1.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Delo in zdravje, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbene vzporednice, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz zakladnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

IZ SPOREDA

Sobota, 17. januarja ob 8.05 - Dopoldne z vami.

V današnji dopoldanski oddaji bodo prvo uro gostje v studiju predstavniki AMD Slavko Šlander iz Celja. To društvo praznuje namreč letos 35-letnico svojega delovanja. V drugem delu oddaje pa bomo predvajali Jugotonov express in filmske sprehode. Oddajo pripravljajo Franček Pungerčič.

Sreda, 21. januar ob 16.30 - Delo in zdravje.

V tem letu smo pričeli pripravljati oddajo, v kateri želimo povedati več o tem, kako vsakdanje delo vpliva na zdravje delavcev, kakšne so težave in nevarnosti, s katerimi se vsakodnevno srečujemo pri delu. Vsako delo lahko kvarno vpliva na zdravje. Oddaja, ki jo pripravljata dr. Bogomil Hrašovec in Milena Brečko-Poklič, bo tokrat na sporedu že drugič, naše povabilo poslušalcem, da bi nam povedali svoje predloge in nasvete v zvezi s to temo, pa velja stalno. Zavedamo se namreč, da nikoli preveč ne vemo in da lahko pri praktični rešitvi problemov, s katerimi se bomo srečali, s koristnimi napotki sodelujejo vsi neposredni proizvajalci in drugi delavci.

Sreda, 21. januarja ob 17.30 - Aktualno.

Ena najpomembnejših nalog našega gospodarstva v tem in naslednjih letih je prav gotovo povečanje proizvodnje hrane. Temu vprašanju bodo namenili vso pozornost tudi v kmetijski razviti Savinjski dolini oziroma v občini Zalec. Kakšni so s tem v zvezi načrti? To vprašanje si je zastavil novinar Janez Vedenik, ko je pripravil oddajo aktualno.

IRSKA – »SMARAGDNI OTOK«

ZAHODNA OBALA

Družinsko hišo, ki jo je najin gostitelj rezerviral za nas za nekaj dni, si predajajo za letovanje bližnji in bolj oddaljeni sorodniki, pa tudi prijatelji s svojimi številnimi družinami. V ta namen so zgradili prostorito stavbo v stilu ostalih sodobnih irskih domov, s štiri spalnicami, veliko kuhinjo z jedilnim kotom, sanitarijami, lastno centralno kurjavo in ogromno dnevno sobo z obveznim odprtim kaminom. Res prijetno je posedati ob hladnih večerih pri zakurjenem ognjišču; žal v takšne kamine v zadnjem času marsikje že vgrajujejo kičaste električne peči z imitacijo gorečega premoga.

PIŠE:

JELKA ŽOLNIR

Nad hišo se je dvigal hrib, na vrhu katerega je bilo nekakšno iz kamna zgrajeno zatočišče za stražarja, ki je od tam opazoval gibanje sovražnika za časa vojne v preteklem stoletju (na Irsko se namreč ni razširila nobena od svetovnih vojn tega stoletja). Vseeno tisto opazovališče ni moglo biti najsigurnejši vir informacij: ko smo si namreč za tiste kraje običajnega deževnega dne izbrili pot do vrha preko ograjenih travnikov, mimo presečenih krav, čez številne skrite izvire in močvirnate pasove, je dolino oziroma zaliv z mestecem hipoma prekrila megla, tako da smo si komaj uspeli ogledati veličastne pečine z valujočim Atlantikom na drugi strani hriba.

Kamnita čuvajnica vrha griča je bila primeren poganjskega načina gradnje, pri katerem so kamniti bloki sestavljeni v zgradbo brez upo-

rabe kakršnekoli malte. V okolici Dingla stoji še stara poganska molilnica, ki je zgrajena na isti način. Iz tega obdobja so tudi stari nagrobni kamni z obliko križa in z mnogimi reliefnimi okraski; ti nagrobni so raztreseni po vsej Irski, podobno kot številni dobro ohranjeni in še uporabljeni gradovi.

Nepozabni so vtisi iz vožnje po ozki cesti, ki je speljana vzdolž visoke členovite obale Dinglaskega in sosednjih polotokov. Zemlja je revna, zaradi stalnega močnega vetra tam skoraj ni dreves. Redke kmetije se ukvarjajo z vzrejo drobnice ter krav, odvisne pa so tudi od državne podpore. Nekateri prebivalci si pomagajo s prevažanjem turistov na bližnje otoke, za kar morajo imeti precej močne motorne čolne, da premagajo valovanje Atlantskega oceana. Drugi so odprli okrepčevalnice ob cesti in si tako zagotovili obstoj, ki ga zemlja ne nudi. Veliko ljudi pa se izseljuje v gostoljubnejše predele ali v tujino, kar velja pravzaprav za vsa pasivna področja po svetu.

Zelo privlačno je tudi Področje jezer (The Lake District) blizu mesta Killarney, kjer se jezera vseh velikosti pretakajo med seboj, vendar je tam slabo vreme zaradi obilice vode še pogostejše, tako da so le redki obiskovalci deležni razgleda iz bližnjih hribočkov, ne da bi ga zastirala megla in pršenje. Kljub temu mnogi hočejo veliko videti. To je potrjevala množica ljudi, ki se je prevažala po tistem področju z avtomobili, ali s kolesi, ali pa s tradicionalnimi kočijami, ki jih je možno najeti v omejenem mestu in ki se od naših razlikujejo po tem, da sedijo na irskih verzijah ljudje ob straneh glede na konja in sicer s hrbti drug proti dru-

gemu. To področje tvori veličasten narodni park, sestavljen iz številnih jezer, slapov, tam stoji stari samostan, narodni muzej, prenovljeni gradovi in pristave, obkroženi z lepo urejenimi parki; povsod se ponujajo možnosti za športno-rekreativno udejstvovanje.

Vsa republika Irska je razdeljena v več grofij, ki so samostojne upravne enote. Kljub temu izgleda celotna država kot ena sama zelena celota. Ta barva je njihova nacionalna barva, ki se pojavlja na vsakem koraku: v zastavi, narodnem znaku, deljici, kot tudi v najbolj razširjeni kamenini – smaragdu.

Poganska molilnica.

CELJSKI INSTRUMENTALNI KVINTET

NARODNOZABAVNO GLASBO MORAŠ IGRATI S SRCEM

Celjski instrumentalni kvintet je leta 1968 ustanovil Milan Džakušič, ki še sedaj igra pri ansamblu troben-to. Leta 1975 je vodstvo ansambla prevzel Mirko Polutnik, ki igra klavirsko harmoniko. Razen njiju v ansamblu igrajo še Lojze Novljan – klarinet, Silvo Gorenšek – kitara, Dušan Leskošek – bariton in bas kitara ter Slavko Kranjc, ki igra diatonično harmoniko in tudi poje. Razen njega v ansamblu stalno poje še Zinka Gluvič, občasno pa na snemanjih pomaga tudi Vlado Roje.

Kaj družijo glasbenike iz Ljubljane, Vitanja in Celja, da že vrsto let igrajo skupaj in da veliko svojega prostega časa posvečajo narodnozabavni glasbi. Vsi člani ansambla so mnenja, da je denar tu postranskega pomena. Mnogo pomembnejše je resno in načrtno delo ter ljubezen do tovrstne glasbe. Milan Džakušič, ki je še sedaj nekakšen umetniški vodja ansambla, bi dejal, da moraš narodnozabavno glasbo igrati s srcem, če hočeš doseči določeno kakovost. Igral je že v večih državah po Evropi in povsod so našo narodnozabavno glasbo, ki jo Džakušič imenuje alpska glasba, izredno dobro sprejeli. Mnenja je, da lahko dobro alpsko glasbo igramo samo Slovenci, ker je naše izvajanje trdo. Tako pa tudi mora biti.

Klarinetist Lojze Novljan, ki tudi sklada pesmi, je doma iz Škofje Loke in je včasih igral pri Planinskem instrumentalnem kvintetu. On meni, da se pri Celjskem instrumentalnem kvintetu dela resno, čeprav bi mogoče lahko delali še bolj načrtno. Tu misli predvsem na skladateljsko delo. Sam je namreč napisal približno tretjino skladb, ki jih ansambel igra. Večino skladb si je zamislil med vožnjo v Celje, ko se pelje na vaje. Kasneje jih z ostalimi člani ansambla izpili in doma dodala.

Tudi Silvo Gorenšek je, preden je pred desetimi leti prišel k Celjskemu instrumentalnemu kvintetu, igral kitaro pri drugih ansamblih. Meni, da člani ansambla družijo veselje do glasbe in skupna želja, da bi igrali kvalitetno glasbo. Slavko Kranjc je imel včasih svoj ansambel, vendar kljub temu raje igra pri Celjskem instrumentalnem kvintetu, ker se tu člani ansambla med sabo dobro razumejo in igrajo glasbo,

ki jim je všeč. Dušan Leskošek je najmlajši član ansambla in je, preden je prišel k ansamblu, igral zabavno glasbo v raznih ansamblih. Pravi, da prehod niti ni bil tako težak, kot je sprva mislil, da bo. To pa je tudi zasluga ostalih članov, s katerimi je kmalu našel skupni jezik.

Pevka Zinka Gluvič sicer meni, da bi morali še več vaditi, ker bi le tako lahko še dvignili kvaliteto svojega igranja. Na ta način bi verjetno lahko posneli še več plošč. Trdi pa tudi, da se pri ansamblu dela resno in da se morajo člani ansambla ravno zaradi nje opovedati marsikateri turneji.

Mirko Polutnik, ki vodi Celjski instrumentalni kvintet že od leta 1975, pa meni da je kvaliteta ansambla tudi v tem, ker že vrsto let igrajo skupaj, se med seboj dobro poznajo in razumejo, tako da kot vodja ansambla ni v skrbeh, da bi kateri od glasbenikov naenkrat odšel igrat drugam. To pa je rezultat dobrega medsebojnega sodelovanja in dogovarjanja. Sam je proti privatništvu ansamblov, ker meni, da lahko tovrstne težnje kmalu privedejo do razpada ansambla. Zanj kot vodjo ansambla pa je največje priznanje to, da ga ostali člani nikoli ne vprašajo, koliko bodo dobili za posamezen na-

stop, ker mu zaupajo, da sam ve, kaj je najbolje.

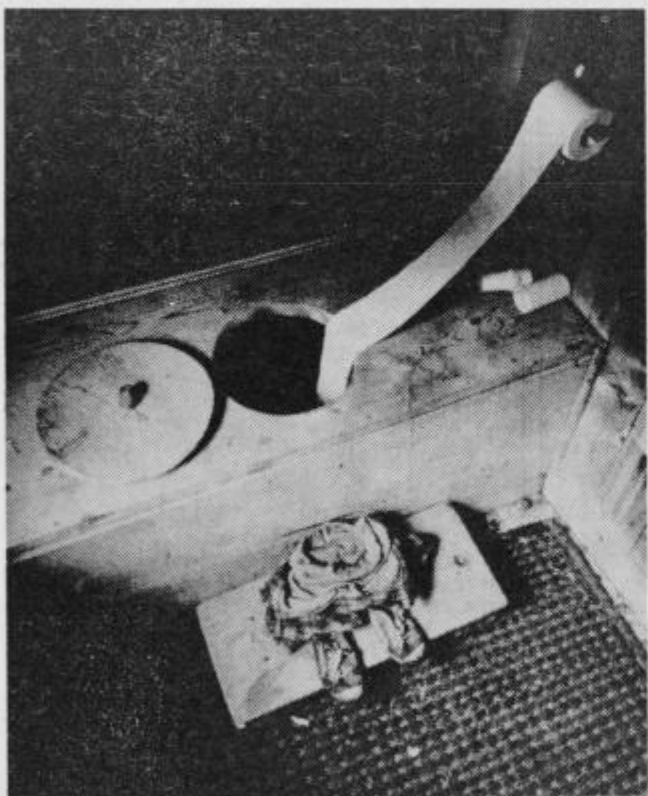
Razen Mirka Polutnika, melodijski skladatelj Lojze Novljan in Milana Džakušiča. Velik poudarek pa je na Celjskem instrumentalnem kvintetu na besedilih. Kljub temu, da jim pisane besedila najbolj znani slovenski pisatelj kot so Elza Budau, Marjan Stare, Džiga Škerlavaj, Ivan Malavašič, Miro Rainer in drugi, dajo vsa besedila v pogled urednikom Radiotelevizije Ljubljana. Zato ni čudno, da je v skladbi tega ansambla ta radijska televizijska hiša uvrstila v svoj arhiv. To je s celjskega območja uspelo samo Celjskemu instrumentalnemu kvintetu.

Celjski instrumentalni kvintet znan predvsem kot narodnozabavni ansambel, kljub temu, da na raznih zabavah igrajo tudi zabavno glasbo. Ravno zato bodo v prihodnje okrepili svojo zasedbo še z bobnarjem. Svoje osnovni usmeritvi, to je narodnozabavni glasbi pa se zaradi tega ne nameravajo odreči. Poskušali bodo delati bolj zavzeto in posneti še kakšno ploščo. Ravno te dni bo namreč izšla založbi RT Beograd njihova velika plošča z naslovom Juhej, vrh planin.

F. PUNGERČ

FOTOKARIKATURA

Štrbunk...